

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · segon període · número 197 · dijous 28 de juliol de 2016

TAULA DE CONTINGUT

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les biblioteques escolars

250-00493/11

Retirada

5

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

202-00038/11

Presentació: GP C's

6

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat

Procediment per a elegir el director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya

284-00009/11

Propostes de candidats

11

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el calendari de pagament del deute als ajuntaments

250-00536/11

Presentació: GP SOC

12

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a millorar la qualitat de vida de les persones celíiaques

250-00537/11

Presentació: GP SOC

13

Proposta de resolució sobre la redacció d'una llei de contaminació odorífera

250-00538/11

Presentació: GP CSP

14

Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un protocol d'actuació per a millorar la cooperació entre administracions en situacions de perill greu per als catalans a l'exterior

250-00539/11

Presentació: GP C's

16

Proposta de resolució sobre la revisió dels criteris d'acreditació de professorat de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya

250-00540/11

Presentació: GP C's

17

Proposta de resolució sobre la reobertura del servei de farmàcia en horari nocturn a Sitges

250-00541/11

Presentació: GP C's

18

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair 256-00055/10 Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	19
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 256-00056/10 Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	21
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 256-00058/10 Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	24
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 256-00060/10 Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	27
Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2013 257-00001/11 Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	32

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, corresponent al juliol del 2016 360-00011/11 Presentació: síndic de Greuges	33
--	----

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Informe del Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques 266-00001/11 Informe i conclusions de la Comissió	34
---	----

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.03. Diputació Permanent

Composició de la Diputació Permanent 397-00001/11 Substitució de diputats	68
---	----

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 21/XI, sobre la planificació dels ensenyaments artístics 290-00011/11 Informe relatiu al compliment de la Resolució	68
--	----

Control del compliment de la Resolució 22/XI, sobre l'Escola Serra de Marina, de Santa Coloma de Gramenet 290-00012/11 Informe relatiu al compliment de la Resolució	69
--	----

Control del compliment de la Resolució 24/XI, sobre les necessitats d'escolarització, la construcció d'una escola i la creació de noves línies de secundària a Montgat 290-00014/11 Informe relatiu al compliment de la Resolució	70
---	----

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 10/XI, sobre el dret al treball digne i la generació d'ocupació 390-00010/11 Informe relatiu al compliment de la Moció	71
---	----

Control del compliment de la Moció 11/XI, sobre l'ocupació 390-00011/11 Informe relatiu al compliment de la Moció	76
Control del compliment de la Moció 12/XI, sobre la resolució del conflicte laboral a Transports Metropolitans de Barcelona i sobre el bon govern i la transparència en aquesta empresa i en el conjunt d'empreses públiques 390-00012/11 Informe relatiu al compliment de la Moció	78
4.53. Sessions informatives i compareixences	
4.53.05. Sol·licituds de compareixença	
Sol·licitud de compareixença d'una representació de la iniciativa «Fronteres i drets, col·lectius de juristes des de Barcelona pels drets de les persones migrants», davant la Comissió de Justícia perquè exposi el contingut i les propostes d'aquesta iniciativa 356-00280/11 Acord sobre la sol·licitud	81
4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern	
Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb el conseller de Justícia sobre la convocatòria d'oposicions a l'Administració de justícia de Catalunya el 2016 355-00027/11 Substanciació	81
4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones	
Compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura davant la Comissió de Justícia per a presentar les conclusions de l'informe «L'aïllament penitenciari a Catalunya des d'una mirada de defensa dels drets humans» 357-00114/11 Substanciació	81
Compareixença d'una representació de les entitats impulsores de la iniciativa «Fronteres i drets» davant la Comissió de Justícia per a exposar el contingut i les propostes d'aquesta iniciativa 357-00197/11 Acord de tenir la sessió de compareixença	81
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
Pla de salut de Catalunya 2016-2020 334-00035/11 Presentació: Govern de la Generalitat	82
4.70.10. Altres comunicacions	
Informe del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya sobre la necessitat de la línia aèria de 400 Kv entre Vic i Bescanó, la viabilitat de substituir-la pel pas de la línia actual de 132 Kv a 220 Kv i l'estudi de la viabilitat tècnica de soterrar-la 335-00008/11 Presentació: Conseller, del Departament d'Empresa i Coneixement	82
Informe específic del pluralisme en la televisió i la ràdio durant la campanya de les eleccions generals del 2016 337-00015/11 Presentació: president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya	83
Informe i valoració del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el compliment de les missions específiques del servei públic de competència de la Generalitat 337-00016/11 Presentació: president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya	83

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès a Multitext, SL

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

- 2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment
- 2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
- 2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les biblioteques escolars

250-00493/11

RETIRADA

Retirada pel GP C's (reg. 33736).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

202-00038/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 33607 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Inés Arrimadas García, presidenta del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenta la proposició de llei següent:

Memoria justificativa

La experiència recent relativa a la falta d'idoneïtat de les persones elegides per exercir el càrrec de director o directora de l'Oficina Antifrau ha posat de manifest la necessitat de millorar els procediments de nomenament i control del mateix per part del Parlament de Catalunya.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans, presenta la següent:

Proposició de llei de modificació de la llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

Exposició de motius

La lluita contra la corrupció és una de les principals preocupacions dels poders públics. A l'àmbit autonòmic de Catalunya, per tal de portar a terme aquesta tasca de manera efectiva és imprescindible l'adequat funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

L'adequació de l'actuació d'aquesta Oficina com a entitat especialitzada i independent en la lluita contra la corrupció i el frau fa necessari que la màxima gestió i representació que exerceixi el seu director o directora segueixi escrupolosament els principis d'objectivitat i independència, tot complint amb els deures inherents al seu càrrec i a la legalitat vigent aplicable.

A aquests efectes és indispensable que la persona elegida com director o directora hagi de tenir i mantenir la màxima idoneïtat exigible pel desenvolupament de les seves funcions amb plenes garanties i amb el màxim respecte a la confiança dipositada pel Parlament de Catalunya en el seu nomenament.

Tenint en compte les febleses mostrades pel procediment de nomenament i control de l'actuació de la persona que exerceix com a director o directora és imprescindible modificar la llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya als efectes de: i) reforçar la transparència, competitivitat i la publicitat del procediment de nomenament, ii) incrementar els requisits d'experiència i honorabilitat dels candidats, iii) incrementar el consens necessari per a la seva elecció, i iv) assegurar la independència de la figura del director o directora adjunta.

Llei de modificació de la llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Article 1. Modificació de l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

«Article 1. Creació, naturalesa i finalitat

1. Es crea l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. L'Oficina actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions i es relaciona amb el Govern i amb els ens locals d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. Sens perjudici de la independència de l'Oficina, la seva estructura organitzativa, funcional, orgànica i personal haurà d'esser adequada i idònia per a l'exercici de les seves funcions i s'haurà de garantir de manera suficient la independència dels seus òrgans d'auditoria i control intern. Així mateix, les persones que estiguin al servei de l'Oficina no podran esser càrrecs de confiança o personal eventual nomenat per la direcció de l'oficina i hauran d'accedir per concurs o oposició.

3. La finalitat de l'Oficina Antifrau de Catalunya és prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. Són també finalitats de l'OAC assessorar i fer recomanacions per a adoptar mesures contra la corrupció, les pràctiques fraudulentament i les conductes que atemptin contra la integritat i la transparència en l'exercici de les funcions públiques, tot cooperant amb les autoritats competents i col·laborant en la formació en aquest àmbit del personal al servei del sector públic, i també impulsar totes les mesures que siguin pertinents per a assolir la transparència en la gestió del sector públic.»

Article 2. Modificació de l'article 8 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 8 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

«Article 8. El director o directora

1. Al capdavant de l'Oficina Antifrau de Catalunya hi ha el director o directora, nomenat segons el que estableix aquesta llei, que ha d'exercir el càrrec amb plena independència i objectivitat.

2. El càrrec de director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya haurà d'esser remunerat segons el que s'acordi prèviament per la comissió competent del Parlament de Catalunya. La remuneració acordada haurà d'esser raonable en atenció a les funcions atribuïdes i permetre la potencial elecció de professionals que reuneixin de manera acreditada els requisits de solvència tècnica i experiència previstos en aquesta llei i l'honradesa i independència que comporta l'exercici del càrrec de director.

3. El director o directora de l'Oficina Antifrau no pot estar afiliat a cap partit polític, sindicat ni associació empresarial o grup d'interès que tingui per finalitat influenciar en les decisions del poder executiu o legislatiu.

4. Així mateix, el director o directora de l'Oficina Antifrau no pot haver estat afiliat, associat o haver mantingut una relació laboral o professional ni haver participat de manera activa en la activitat de les organitzacions esmentades en l'anterior paràgraf en els anteriors cinc anys.

5. El director o directora de l'Oficina Antifrau no rep instruccions de cap autoritat en l'exercici de les seves funcions i actua amb sotmetiment, en tots els casos, a la llei i el dret.

6. El mandat del director o directora de l'Oficina Antifrau és de nou anys des de la data en què és elegit pel Parlament, i no pot ésser renovat.

7. Un cop extingit el mandat del director o director de l'Oficina Antifrau, aquest últim haurà de continuar exercint les seves funcions de manera conservativa i en tot cas: i) en el millor interès de les funcions de l'Oficina Antifrau i ii) de tal manera que permeti conservar les actuacions realitzades fins l'extinció del mandat i l'estructura material i personal existent.

No obstant, el director o la directora podrà adoptar decisions no conservatives amb caràcter excepcional sempre i quan sigui extraordinàriament necessari o urgent i la corresponent decisió estigui especialment fonamentada, s'adopti en el millor interès de l'Oficina i sense que, en cap cas, pugui emprendre iniciatives que condicionin indedudament l'actuació del següent director.

Es consideraran decisions no conservatives totes aquelles que impliquin modificacions dels elements materials, immaterials i personals de l'oficina, de la seva estructura orgànica, organitzativa o funcional, dels tercers que col·laborin en virtut de qualsevol relació contractual amb l'Oficina i dels plans de treball i actuacions iniciades o previstes i qualsevol que no respongui de manera raonable a una actuació ordinària deguda en exercici de les seves funcions.

En tot cas, el director o directora haurà d'elaborar una memòria detallada de la seva actuació, amb especial referència a les decisions no conservatives adoptades després de l'extinció del seu mandat i aquelles adoptades a l'oficina en els últims tres anys, de la qual haurà de retre compte a la comissió competent.»

Article 3. Modificació de l'article 9 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 9 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

«Article 9. Elecció i nomenament

1. El director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya és elegit pel Parlament de conformitat amb el previst en aquest article.

2. El Parlament de Catalunya, mitjançant acord de la comissió competent, publicarà, almenys, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al Butlletí Oficial del Parlament i a la seva pàgina web l'inici del procediment i la convocatòria a la presentació de les candidatures a Director de l'Oficina Antifrau.

3. El termini mínim per a la possible presentació de candidatures no serà inferior a vint dies hàbils.

4. En la convocatòria s'haurà d'establir la necessitat que els candidats acreditin els requisits establerts a l'article 8 i aquest article i la seva experiència en funcions anàlogues amb indicació dels mitjans que poden o han d'emprar a aquests efectes els possibles candidats.

5. Els candidats hauran d'estar del ple ús de llurs drets civils i polítics i compleixen les condicions d'idoneïtat, probitat i professionalitat necessàries per a exercir el càrrec, haver de comptar amb més de quinze anys d'experiència efectiva en funcions anàlogues a les de l'Oficina Antifrau i no haver patit en cap cas una sanció de naturalesa penal. Els elegits han de tenir veïnatge administratiu a Catalunya.

6. Així mateix, els candidats hauran d'acompanyar a la seva sol·licitud un programa d'activitats prospectiu sobre l'eventual activitat que hauria de portar a terme l'Oficina Antifrau sota la seva possible direcció. No obstant i sens perjudici del seu caràcter de requisit preceptiu de la candidatura, el compliment del programa presentat no serà jurídicament exigible.

7. Un cop conclòs el termini per a la presentació de candidatures, la comissió parlamentària competent haurà de resoldre l'exclusió de les candidatures de tots aquells ciutadans que no hagin acreditat el compliment dels requisits previstos en aquest article i elaborar una llista de tots els candidats admesos, havent de constar els mateixos numerats en ordre de preferència per a designar-los com a director o directora de l'Oficina Antifrau. La llista haurà d'esser aprovada a la comissió competent per majoria de dues terceres parts dels vots.

8. La comissió parlamentària competent haurà de substanciar la compareixença d'aquells tres candidats amb major preferència i elevarà al Ple una llista reduïda amb aquests tres candidats.

9. El Ple pot decidir el nomenament de qualsevol dels tres candidats proposats si, en una primera votació en la que cada diputat haurà d'escriure un sol nom a la papereta de entre els tres candidats, algun dels candidats obté el recolzament d'una majoria de dues terceres parts dels vots. Si en aquesta primera votació cap dels candidats obté el recolzament d'una majoria de dues terceres parts, aquells dos candidats que més recolzament haguessin obtingut en la primera votació es sotmetran a una nova votació en la que s'utilitzarà el mateix procediment que a la primera, essent triat aquell candidat que obtingui el major recolzament, sempre i quan el mateix superi una majoria de dues terceres parts.

10. En cas que el Ple no pogués nomenar cap dels candidats com a director o directora segons el previst a l'apartat anterior, el procediment de nomenament continuarà amb els subsegüents tres candidats en l'ordre previst a la llista aprovada per la comissió competent i així successivament fins que de conformitat amb el previst en els apartats anteriors fos possible el corresponent nomenament o que s'exhaurixin els candidats previstos a la llista aprovada per la comissió. En aquest últim cas, el procediment de nomenament s'haurà d'iniciar amb una nova convocatòria de candidats.

11. El director o directora de l'Oficina Antifrau és nomenat pel president o presidenta del Parlament i ha de prendre possessió del càrrec en el termini d'una setmana des de la data de la publicació del nomenament en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

12. Tots els actes i resolucions dictades i els documents del procediment seran públics i lliurement accessibles.»

Article 4. Modificació de l'article 11 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 11 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

«Article 11. Cessament

1. El director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya cessa només per justa causa que comporti una pèrdua sobrevinguda de la seva idoneïtat en l'exercici de la màxima representació de la dita oficina.

2. Concorre en tot cas justa causa en les següents circumstàncies:

- a) Renúncia.
- b) Extinció del mandat en expirar-ne el termini.
- c) Incompatibilitat sobrevinguda.
- d) Incapacitat declarada per decisió judicial ferma.
- e) Inhabilitació per a l'exercici dels drets polítics declarada per decisió judicial ferma.
- f) Condemna mitjançant sentència ferma a causa de delictes.
- g) Negligència notòria i greu en el compliment de les obligacions i els deures del càrrec.
- h) Incompliment greu de les obligacions i els deures del càrrec.

i) Incompliment greu de les lleis aplicables en el desenvolupament de les seves funcions.

3. En el cas que la causa allegada sigui alguna de les previstes a les lletres g, h i i, el cessament del director o directora de l'Oficina Antifrau ha d'ésser proposat per la comissió parlamentària corresponent, a la qual el director o directora té dret d'assistir i fer ús de la paraula, i ho ha d'acordar el Ple del Parlament per majoria de dues terceres parts. Si no s'aconsegueix la majoria requerida, s'ha de fer una segona votació en què caldrà la mateixa majoria. En tots els altres casos, el cessament és resolt pel president o presidenta del Parlament.

4. Un cop produït el cessament del director o directora de l'Oficina Antifrau, s'inicia el procediment per a l'elecció del nou director o directora.»

Article 5. Modificació de l'article 12 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 12 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

«Article 12. Relacions amb el Parlament

1. L'Oficina Antifrau de Catalunya es relaciona amb el Parlament per mitjà de la comissió parlamentària que s'estableixi d'acord amb el Reglament del Parlament.

2. Correspon a la comissió parlamentària corresponent exercir el control de l'actuació de l'Oficina Antifrau i valorar els requisits exigits al candidat o candidata a director o directora abans d'ésser elegit pel Ple del Parlament i en qualsevol moment durant el seu mandat, i també les altres funcions establertes per aquesta llei.»

Article 6. Modificació de l'article 25 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 25 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

«Article 25. El director adjunt o directora adjunta

8. El director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya pot contractar, com a personal eventual de l'Oficina, una persona per a ocupar el càrrec de director adjunt o directora adjunta, sempre i quan aquesta reuneixi condicions de capacitat tècnica i experiència idèntiques a les requerides per aquesta llei per a l'elecció del director.

9. A la persona que es contracti com a director adjunt o directora adjunta li són aplicables les condicions d'elegibilitat i les incompatibilitats corresponents al director o directora.

10. En tot cas i amb caràcter previ a l'inici de l'exercici de les seves, la persona escollida i el director de l'oficina haurà de comparèixer en la comissió parlamentària competent.

11. Correspon al director adjunt o directora adjunta col·laborar amb el director o directora de l'Oficina Antifrau en les tasques que aquest li encomani, substituir-lo en cas d'absència o incapacitat temporal i assumir les funcions que d'acord amb la llei li delegui.

El director adjunt o directora adjunta assumeix interinament les funcions del director o directora de l'Oficina Antifrau en els casos establerts per l'article 11.

12. En tots aquells casos que el director o directora adjunt substitueixi al director o la directora, exerceixi les funcions que la llei o el propi director o la directora li delegui o assumeixi interinament les funcions del director o directora, el director o directora adjunta exercirà les seves funcions: i) en el millor interès de les funcions de l'Oficina Antifrau i ii) de tal manera que permeti conservar les actuacions realitzades pel director i l'estructura material i personal existent.

No obstant, el director o la directora adjunt podrà adoptar decisions no conservatives amb caràcter excepcional sempre i quan sigui extraordinàriament necessari

o urgent, la corresponent decisió estigui especialment fonamentada, aquesta s'adopti en el millor interès de l'Oficina i sense que, en cap cas, pugui emprendre iniciatives que condicionin indegudament l'actuació del següent director.

Es consideraran decisions no conservatives totes aquelles que impliquin modificacions dels elements materials, immaterials i personals de l'oficina, de la seva estructura orgànica, organitzativa o funcional, dels tercers que col·laborin en virtut de qualsevol relació contractual amb l'Oficina i dels plans de treball i actuacions iniciades o previstes.

En tot cas, el director o directora adjunt haurà d'elaborar una memòria detallada de la seva actuació, amb especial referència a les decisions no conservatives, de la qual haurà de retre compte a la comissió competent.»

Disposició Final. Entrada en vigor

«Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de les mesures que comportin un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent, que no entraran en vigor, en la part que comporti aquesta afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent al de l'entrada en vigor.»

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016
Inés Arrimadas García, presidenta GP C's

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat

Procediment per a elegir el director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya

284-00009/11

PROPOSTES DE CANDIDATS

Reg. 33995 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.07.2016

A la presidenta del Parlament

Presidenta,

Per tal que el Parlament pugui donar compliment al que disposa l'article 9.1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, us comunico, en nom del Govern, que es proposa com a candidat a director de l'Oficina Antifrau de Catalunya el senyor Miguel Ángel Gimeno Jubero.

Perquè en tingueu coneixement.

Atentament,

Barcelona, 26 de juliol de 2016
Carles Puigdemont i Casamajó, president de la Generalitat

N. de la r.: El currículum del candidat pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament

Proposta de resolució sobre el calendari de pagament del deute als ajuntaments

250-00536/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 33383 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Eva Martínez Morales, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el calendari de pagament del deute a les entitats locals, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

El deute reconegut de la Generalitat de Catalunya a 31 de desembre de 2015 amb les entitats locals de Catalunya ascendeix a 633 milions d'Euros. Aquest volum de deute correspon a despeses executades pel món local en base a subvencions i recursos degudament aprovats i que no s'han abonat. Aquest deute, però, s'ha de contrastar entitat per entitat, ja que molts ajuntaments han manifestat que no concorda la xifra publicada amb el deute real que els consta a les seues comptes municipals.

Els ajuntaments han fet de banc de la Generalitat, qui ha centrifugat els problemes de tresoreria cap a les corporacions locals, incomplint el principi de lleialtat institucional. Aquesta situació ha estat més greu en alguns municipis que en d'altres. Per exemple, a l'ajuntament de Figaró-Montmany, amb una població de 1.048 habitants, se li reconeix un deute de 1.148.000 € de l'any 2012, el que vol dir més del 100% del pressupost de despeses que té aquest municipi per l'any 2016. Aquest deute no abonat ha significat un llast per al correcte desenvolupament dels projectes i inversions d'aquest municipi.

És necessari establir prioritats per part del Govern a l'hora d'abonar els deutes i evitar l'asfíxia que el deute significa als municipis amb menys recursos. Així mateix, no es pot permetre la prescripció de cap deute.

En aquest sentit cal avançar en el recolzament i reconeixement de la feina feta pel món local i per alleugerir el dèficit de recursos que el Govern de la Generalitat té en els últims 5 anys amb els ajuntaments de Catalunya.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Elaborar i presentar en seu parlamentària, en el termini màxim de 3 mesos, un calendari de pagament als ajuntaments, establint un pla per cada entitat local on es reconegui el deute per ambdues parts, i procedir a la seva liquidació durant els exercicis 2016-2018. Aquest calendari haurà de tenir en compte el deute en el seu conjunt i les disponibilitats de tresoreria:

a) Prioritzant el pagament dels deute més antic, i específicament, tot els conceptes pendents anteriors a l'any 2015.

b) Prioritzant el pagament als municipis on el deute representi més percentatge del seu pressupost de despeses. Es farà, durant el 2016, el pagament immediat a aquells ajuntaments que el deute els representi més del 30% del pressupost.

2. En el termini de 3 mesos, fer el reconeixement del deute de les despeses executades pels municipis anteriors a l'any 2014 i no permetre cap extinció de deute per prescripció.

3. Facilitar els canvis normatius per evitar la prescripció de cap deute de la Generalitat de Catalunya amb els ajuntaments.

4. Posar a disposició dels municipis menors de 5.000 habitants els mitjans tècnics i materials per facilitar els tràmits administratius necessaris per al pagament del deute de forma directa o a través de convenis amb altres administracions supra-municipals.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Eva Martínez Morales, diputada, GP SOC

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a millorar la qualitat de vida de les persones celíaques

250-00537/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 33384 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Assumpta Escarp Gibert, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per millorar la qualitat de vida de les persones celíaques, per tal que sigui substantiada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

La celiaquia és una malaltia de caràcter permanent produïda per la intolerància al gluten, una proteïna present en cereals com el blat, l'ordi, sègol, la espelta, el kamut, el triticale, i possiblement, la civada. Es tracta d'una malaltia de difícil diagnòstic, atès que pot presentar símptomes o no, i donat que aquests, a més de diversos, són comuns en d'altres afectacions. Tant si es produeixen símptomes com si no, però, la ingesta de gluten en les persones celíaques els afecta, danyant el seu sistema digestiu.

L'únic tractament eficaç per a les persones que pateixen celiaquia és seguir, durant tota la vida, una dieta estricta en què s'elimini la ingesta de gluten. Els afectats es troben llavors amb tota una sèrie de dificultats, la principal d'elles, l'elevat preu dels productes sense gluten. La diferència de preu entre aquests i altres amb gluten pot arribar a superar el 300%. Es calcula que una persona celíaca ha de pagar en productes d'alimentació uns 33 € setmanals, uns 132 € setmanals i uns 1.600 € anuals més que les persones que no tenen aquesta malaltia. En llars amb més d'un membre celíac, la despesa en alimentació es dispara.

Una segona limitació amb la que es troben les persones celíaques se'n deriva de la possibilitat de contaminació creuada dels aliments, que fa que molts celíacs tinguin dificultats a l'hora de menjar fora de casa, per la poca oferta d'establiments amb una carta lliure de gluten.

L'any 2014, el Parlament de Catalunya va aprovar la Resolució 879/X, en la qual s'instava el Govern a adoptar una bateria de mesures per millorar la qualitat de vida dels celíacs. La resolució comptava amb dos tipus de mesures: per una banda, mesures que recauen en l'àmbit competencial de l'Estat, com la reducció de l'IVA als productes per celíacs o l'aprovació d'ajudes o beneficis fiscals; de l'altra, mesures en l'àmbit de la Generalitat, com l'actualització del pacte per a les persones celíaques o l'impuls de campanyes de sensibilització tant entre els professionals sanitaris com entre els sectors d'hoteleria i restauració.

Tot i que s'han produït alguns avenços, com per exemple en el diagnòstic de la malaltia, amb l'elaboració d'un document de consens del Departament de Salut, en col·laboració amb l'Associació de Celíacs de Catalunya, queden encara aspectes pendents de resoldre.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Reclamar al Govern de l'Estat l'adopció de mesures fiscals de suport a les persones celíaques, mitjançant la reducció de l'IVA dels productes d'alimentació o l'establiment d'ajudes o beneficis fiscals.
2. Establir un sistema d'ajudes per a l'adquisició de productes sense gluten per a persones celíaques en situació de vulnerabilitat.
3. Incrementar els recursos destinats a la formació, seguiment i control en el sector de la restauració pel que fa a la correcta manipulació de productes sense gluten.
4. Incrementar els recursos destinats a campanyes de sensibilització en els sectors sanitari, de la restauració, educatiu, etc.
5. Vetllar per tal que en els centres i activitats en què es serveixen aliments i que depenen de la Generalitat s'ofereixin alternatives adients per a afectats de celiaquia, amb garanties de seguretat.
6. Donar suport a les associacions de persones celíaques, incrementant els ajuts per a la promoció de les activitats que desenvolupen.

Palau del Parlament, 8 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, diputada GP SOC

Proposta de resolució sobre la redacció d'una llei de contaminació odorífera

250-00538/11

PRESENTACIÓ: GP CSP

Reg. 33385 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Joan Coscubiela Conesa, portaveu, Hortènsia Grau Juan, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la redacció d'una Llei de contaminació odorífera, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat, amb el text següent:

Exposició de motius

L'olor és una reacció sensorial de determinades cèl·lules situades a la cavitat nasal. La relació entre olor i molèstia percebuda és complexa de definir atès que hi conflueixen factors físics i químics de fàcil determinació, però també d'altres de caràcter subjectiu més difícils d'avaluar, com per exemple el caràcter agradable o desagradable de l'olor (to hedònic), la sensibilitat de cada persona, o l'entorn en què és percebuda. El fet que la resposta sensorial a una concentració de compostos que poden generar olor pot ser inferior al seu límit de detecció analític comporta que una regulació individual per a cada compost no sigui eficient per abordar els episodis d'olors, i, per tant, calgui recórrer a altres eines com és la regulació de les unitats d'olor. Les substàncies, fonts i causes que poden afectar a la qualitat odorífera són molt diverses i inclouen des d'activitats productives fins a infraestructures. Atesa aquesta disparitat, no és possible definir un únic sistema d'intervenció administrativa ni competencial.

Les olors constitueixen un factor de contaminació atmosfèrica, regulada a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, de caràcter bàsic, i a la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric. Tanmateix, fins ara no ha existit cap norma que regulés i garantís amb precisió i especificitat la qualitat odorífera, tot i la seva indubtable transcendència per als drets a la intimitat i a la inviolabilitat del domicili, per a la dignitat de les persones i el lliure desenvolupament de la seva personalitat, per a la qualitat de vida i el benestar i per un medi adequat en el marc d'un desenvolupament sostenible.

En aquest sentit, el Tribunal Europeu de Drets Humans i la jurisprudència contenciosa administrativa han declarat en determinats supòsits que les molèsties per olors poden arribar a afectar el dret a la intimitat domiciliària de les persones.

Els ciutadans, en el marc d'una societat participativa i en un àmbit de progressiva conscienciació ambiental, demanen la intervenció de les administracions públiques en la regulació de les olors.

El Parlament de Catalunya es va fer ressò d'aquesta demanda social i va instat al Govern, mitjançant les Resolucions 1737/VI i 119/VIII, a presentar iniciatives per a regular aquesta matèria. En el mateix sentit s'ha pronunciat el Síndic de Greuges.

Gràcies a la última resolució aprovada el juliol de l'any 2005 el Govern de la Generalitat va presentar un esborrany de la llei de contaminació odorífera en el marc de les competències que l'article 144.1.h de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya, i, a més, es va proposar en un moment en el qual no existia cap altra normativa específica, ni europea ni estatal, sobre qualitat odorífera, la qual cosa feia encara més necessari establir el marc normatiu per tal de garantir-la, tot regulant les mesures necessàries per a prevenir i corregir les molèsties per olors.

Atès que les olors són un factor considerat també en el sistema establert per la legislació de prevenció i control ambiental d'activitats, la intervenció administrativa, en el cas d'activitats incloses al seu àmbit d'aplicació, s'ha de dur a terme en el marc d'aquesta normativa.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

1. Presentar, en el termini de tres mesos, un projecte de llei de la qualitat odorífera i prevenció de la contaminació odorífera.
2. Col·laborar i assessorar les administracions locals per facilitar l'aplicació de la llei i el seu finançament així com la implantació d'ordenances sobre la qüestió si s'escau.

Palau del Parlament, 21 de juny de 2016

Joan Coscubiela Conesa, portaveu; Hortènsia Grau Juan, diputada, GP CSP

Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un protocol d'actuació per a millorar la cooperació entre administracions en situacions de perill greu per als catalans a l'exterior

250-00539/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 33578 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Susana Beltrán García, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 164 y 165 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la elaboración de un Protocolo de actuación para mejorar la cooperación entre administraciones en situaciones de grave peligro para los ciudadanos de Cataluña en el exterior, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El pasado atentado terrorista en Niza (Francia) y el fallido intento de golpe de Estado en Turquía han vuelto a poner de manifiesto la más que necesaria colaboración y cooperación entre todos los niveles de la administración del Estado y la ciudadanía.

No es posible evitar el sufrimiento de familiares y amigos que tienen personas queridas en zonas donde han ocurrido catástrofes naturales, conflictos armados, atentados terroristas u otras situaciones críticas, pero si es posible mejorar el trabajo entre las administraciones que velan por el cuidado de los ciudadanos que se encuentran en el exterior.

Nuestro actual ordenamiento jurídico permite sin necesidad de proceder a una reforma de la Constitución y preservando la competencia exclusiva del Estado en materia de relaciones internacionales, un espacio en donde el Gobierno de España y la Generalitat puedan colaborar en beneficio de los ciudadanos de Cataluña que se encuentran en peligro en terceros países.

Asimismo, la labor de asociaciones de la sociedad civil (casales, casas regionales u otros) puede contribuir a auxiliar a las administraciones que han de actuar en situaciones críticas acaecidas en terceros países.

Por estos motivos, el Grupo Parlamentario de Ciutadans presenta la siguiente

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a

1. Elaborar un proyecto de protocolo de actuación a fin de mejorar la comunicación entre la Generalitat de Catalunya y el Gobierno de España en situaciones críticas de catástrofe natural, conflictos armados, atentados terroristas u otras situaciones en las que puedan estar en peligro, o ya lo estén, los ciudadanos de Cataluña que se encuentren en dichas zonas.

2. Incluir en el citado protocolo de actuación, entre otros,

a) Un mecanismo de comunicación.

b) La persona o cargo de contacto.

c) El modus operandi, también en relación con asociaciones de la sociedad civil situadas en zonas donde han ocurrido situaciones críticas.

3. Debatir con los grupos parlamentarios el proyecto de protocolo de actuación o, en su caso, activar el artículo 5 g) de la Ley catalana de acción exterior y de relaciones con la Unión Europea 16/2014, y crear una comisión Gobierno de la Generalitat y Parlament para la preparación y seguimiento de este protocolo de actuación.

Palacio del Parlamento, 19 de julio de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Susana Beltrán García, diputada. GP C's

Proposta de resolució sobre la revisió dels criteris d'acreditació de professorat de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya

250-00540/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 33735 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jorge Soler González, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per a revisar els criteris d'acreditació de professorat d'AQU Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Coneixement, amb el text següent:

Exposició de motius

En els darrers tres anys s'ha produït una reducció de les plantilles de professorat a temps complert dins dels cossos docents d'infermeria i fisioteràpia i una reducció en l'accés competitiu a les escasses places convocades amb professorat acreditat, evidenciant una greu dificultat en les acreditacions de professorat Lector i d'Agregat (AQU). Aquesta situació, lluny de tenir una solució futura, té perspectives de projecció encara molt pitjors.

En els darrers vuit anys, els departaments d'infermeria i fisioteràpia han fet una tasca lloable incrementant el nombre de doctors i doctores dins el seu professorat a temps complert, però no s'ha pogut fidelitzar al professorat no permanent o al professorat doctor que no assoleix els requisits de professorat Lector i/o Agregat AQU i que per tant no se'ls pot oferir cap vinculació que no sigui la de professor o profesora associat.

Existeixen molts motius que dificulten la possibilitat d'acreditació AQU dins les categories d'infermeria i fisioteràpia:

Els criteris d'acreditació AQU són excessivament elevats en una àrea de coneixement nova a la Universitat (des de l'any 1977) i amb poca consolidació en la recerca (3 grups de recerca consolidats i 4 emergents a tota Catalunya).

Els doctorats són recents, no és fins el 2007 que infermeria i fisioteràpia han tingut accés als estudis de tercer cicle propi, el que fa que actualment s'estigui creixent en recerca en aquestes disciplines, però que encara no tinguem el nivell d'altres que fa molt més temps que tenen aquesta estructura d'estudi.

Els recursos econòmics en recerca i per tant l'accés als ajuts competitius s'han reduït de forma molt important en els darrers anys, afectant als investigadors menys competitius i novells, com és el nostre cas.

Les revistes indexades al JCR en infermeria per exemple són només 116 a l'any 2015, però al 2006 eren tan sols 36.

Les publicacions infermeres o en fisioteràpia, per la seva vessant de cuidatges, no només tenen àmbit científic, sinó que moltes vegades també són de l'àmbit humanístic, social i educatiu, molts cops no valorades per l'acreditació AQU.

No es valoren publicacions rellevants indexades en altres sistemes com Scopus o Latindex, quan aquestes tenen un nivell d'exigència equiparable al de Thomson Reuters® i són llegides i citades molt sovint dins les disciplines d'infermeria i fisioteràpia.

No es té en compte un criteri rellevant pels Departaments d'Infermeria en el moment de fer una proposta de contractació, com és l'experiència professional, la capacitat docent i la de gestió acadèmica.

La situació de dificultat d'accés a la Universitat per part de professionals externs que habitualment tenen dedicació assistencial, ha provocat un increment de la dedicació a la docència i la gestió per part del professorat que ja forma part dels cossos

docents, impeding una major dedicació a la recerca i disminuint doncs la seva producció o captació de recursos que fes més fàcil que professors no contractats sumant-se a aquests projectes aconseguissin les seves acreditacions.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a actualitzar els criteris d'acreditació de professorat d'AQU Catalunya per donar resposta a les necessitats actuals de les universitats catalanes

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Jorge Soler González, diputat, GP C's

Proposta de resolució sobre la reobertura del servei de farmàcia en horari nocturn a Sitges

250-00541/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 33766 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Martín Eusebio Barra López, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 164 y 165 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la reapertura del servicio de farmàcia en horario nocturno en Sitges, para que sea sustanciada ante la Comissió de Salut, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

En la Comisión de Salud del pasado 7 de Julio se tramitó la Propuesta de resolución sobre la reapertura del servicio de atención continuada del CAP Sitges (Tram. 250-00180/11) a instancia del Grupo Parlamentario de Ciutadans, que fue aprobada por mayoría y sin votos en contra.

En esa propuesta de resolución se solicita la reapertura del servicio de atención continuada del CAP de Sitges y la ampliación de horario del consultorio de Garraf para recuperar la atención que se ofrecía a los 30.000 habitantes de Sitges y Garraf antes de que, en 2011, el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya decidiera el recorte de servicios.

El cierre del servicio de atención continuada del CAP de Sitges provocó, como consecuencia secundaria, que las farmacias del municipio no tienen obligación legal de mantener su apertura de forma continuada, y la población de Sitges ha quedado privada de servicio de farmacia en horario nocturno.

Este hecho ha provocado un movimiento ciudadano que reclama tanto la recuperación del servicio de atención continuada del CAP como la ampliación de los horarios de farmacia para cubrir también el horario nocturno, lo que se considera una necesidad urgente.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a promover, en el plazo de un mes desde la aprobación de la presente Resolución, una mesa de negociación entre los titulares de farmacia de Sitges, l'Ajuntament de Sitges, las entidades vecinales de afectados y la Conselleria de Salut, con el objetivo de buscar las fórmulas que permitan la apertura en horario nocturno de, al menos, una oficina de

farmacia en la población de Sitges, en tanto se da cumplimiento a lo aprobado en la citada Propuesta de Resolución.

Palacio del Parlamento, 21 de julio de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Martín Eusebio Barra López, diputado, GP C's

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair

256-00055/10

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 33726; 33828; 33894; 33903; 33906 / Admissió a tràmit: Mesa de la CSC, 26.07.2016

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (REG. 33726)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Eva Granados Galiano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10)

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP SOC

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA CONSTITUENT (REG. 33828)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Mireia Boya e Busquet, presidenta, Benet Salellas i Vilar, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10)

Proposta de resolució

1. Rebutjar l'informe emès per la Sindicatura de Comptes per no haver donat compliment al que li havia estat encomanat per Resolució 232/X del Parlament.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2016

Mireia Boya e Busquet, presidenta; Benet Salellas i Vilar, diputat, GP CUP-CC

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu als següents informes de fiscalització presentats per la Sindicatura de Comptes:

- Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10)
- Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10)
- Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10)
- Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Proposta de resolució

1) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

2) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

3) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

4) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10), i:

a) Sol·licita al Consorci del Palau de la Música Catalana i a les administracions consorciades a estudiar alternatives jurídiques diferents a la unificació de la gestió de les activitats i dels espais de les tres entitats (Consorci del Palau de la Música, Fundació OC-PMC i Associació Orfeó Català) en una fundació, la Fundació Orfeó-Palau de la Música Catalana, ja que implica el traspàs de la gestió de l'activitat i dels edificis que integren el Palau de la Música Catalana a una entitat privada que deixa sense control públic l'activitat que realitzava el Consorci del Palau de la Música Catalana.

b) Expressa la necessitat que els processos judicials contra l'antiga direcció del Palau de la Música Catalana («cas Palau») siguin celebrats i s'emeti la corresponent sentència amb la màxima celeritat possible.

c) Insta a seguir les recomanacions que la Sindicatura considera que s'haurien d'aplicar amb caràcter immediat.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016.

Marta Rovira i Vergés, portaveu GP JS

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA SÍ QUE ES POT (REG. 33903)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt, Àngels Martínez Castells, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

Proposta de resolució

1) El Parlament de Catalunya constata que, quan va declarar el Sr. Soriano a la Comissió d'investigació es va perdre una ocasió de guanyar sobirania entregant serveis de transport essencial a per a empreses com Ryanair o Vueling, ambdues amb pràctiques difícilment assumibles amb l'ètica empresarial i que no prioritzen als interessos dels usuaris ni de la ciutadania de Catalunya.

2) El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

3) El Parlament de Catalunya insta el Govern a continuar esbrinant la venda d'aparells per part d'Spanair a altres companyies.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt; Àngels Martínez Castells, diputada, GP CSP

GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 33906)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Josep Enric Millo Rocher, portaveu, Esperanza García González, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Josep Enric Millo Rocher, portaveu; Esperanza García González, diputada, GP PPC

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013

256-00056/10

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS
Reg. 33727; 33782; 33827; 33894; 33898; 33900 / Admissió a tràmit: Mesa de la CSC, 26.07.2016

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (REG. 33727)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Eva Granados Galiano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10)

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova l'informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10).
2. Insta el Govern de la Generalitat a seguir les recomanacions realitzades per la Sindicatura de Comptes i recollides a l'informe esmentat.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP SOC

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 33782)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Lorena Roldán Suárez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Lorena Roldán Suárez, diputada, GP C's

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 33827)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Mireia Boya e Busquet, presidenta, Benet Salellas i Vilar, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

- Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10)

Proposta de resolució

1. Requerir a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge perquè obri un expedient informatiu en relació als sis proveïdors referits en el primer paràgraf del punt 3.1.9 de l'informe i doni compte a la Comissió de la Sindicatura del resultat de l'esmentat expedient informatiu.
2. Requerir a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge perquè resolgui de forma immediata els serveis adjudicats continguts en el punt 3.1.12 de l'informe i procedeixi a adjudicar-los d'acord amb la legislació vigent, en cas que es continuïn entenent necessaris.
3. Requerir a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge perquè cessi d'abonar les retribucions irregulars contingudes en el punt 3.1.15 de l'informe i perquè requereixi als beneficiaris les quantitats abonades en excés.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2016

Mireia Boya e Busquet, presidenta; Benet Salellas i Vilar, diputat, GP CUP-CC

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu als següents informes de fiscalització presentats per la Sindicatura de Comptes:

- Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10)
- Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10)
- Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10)
- Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Proposta de resolució

1) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

2) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

3) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

4) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10), i:

a) Sol·licita al Consorci del Palau de la Música Catalana i a les administracions consorciades a estudiar alternatives jurídiques diferents a la unificació de la gestió de les activitats i dels espais de les tres entitats (Consorci del Palau de la Música, Fundació OC-PMC i Associació Orfeó Català) en una fundació, la Fundació Orfeó-Palau de la Música Catalana, ja que implica el traspàs de la gestió de l'activitat i dels edificis que integren el Palau de la Música Catalana a una entitat privada que deixa sense control públic l'activitat que realitzava el Consorci del Palau de la Música Catalana.

b) Expressa la necessitat que els processos judicials contra l'antiga direcció del Palau de la Música Catalana («cas Palau») siguin celebrats i s'emeti la corresponent sentència amb la màxima celeritat possible.

c) Insta a seguir les recomanacions que la Sindicatura considera que s'haurien d'aplicar amb caràcter immediat.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016.

Marta Rovira i Vergés, portaveu GP JS

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA SÍ QUE ES POT (REG. 33898)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt, Àngels Martínez Castells, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10).

Exposició de motius

L'Institut de diagnòstic com moltes altres entitats d'aquesta mena mentre mantinguin aquestes pràctiques on s'està inoculant la mercantilització en el sistema sanitari públic i no es torni a assumir els organismes públics amb professionals i personal públic no podrà de trobar solucions als problemes en la contractació del servei del personal i transparència.

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt; Àngels Martínez Castells, diputada, GP CSP

GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 33900)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Josep Enric Millo Rocher, portaveu, Esperanza García González, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Josep Enric Millo Rocher, portaveu; Esperanza García González, diputada, GP PPC

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011

256-00058/10

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 33728; 33781; 33829; 33894; 33902; 33905 / Admissió a tràmit: Mesa de la CSC, 26.07.2016

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (REG. 33728)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Eva Granados Galiano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10)

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova l'informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10).
2. Insta el Govern de la Generalitat a seguir les recomanacions realitzades per la Sindicatura de Comptes i recollides a l'informe esmentat.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP SOC

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 33781)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Lorena Roldán Suárez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Lorena Roldán Suárez, diputada, GP C's

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 33829)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Mireia Boya e Busquet, presidenta, Benet Salellas i Vilar, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10)

Proposta de resolució

1. Sol·licitar a la Sindicatura de Comptes que aclareixi i identifiqui concretament les persones indegudament beneficiades per l'excés de dietes així com les seves quantitats.
2. Un cop complimentat el punt anterior, comunicar-ho al Govern a fi i efecte que procedeixi a sol·licitar la devolució de les quantitats indegudes.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2016

Mireia Boya e Busquet, presidenta; Benet Salellas i Vilar, diputat, GP CUP-CC

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu als següents informes de fiscalització presentats per la Sindicatura de Comptes:

- Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10)
- Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10)
- Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10)
- Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Proposta de resolució

1) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

2) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

3) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

4) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10), i:

a) Sol·licita al Consorci del Palau de la Música Catalana i a les administracions consorciades a estudiar alternatives jurídiques diferents a la unificació de la gestió de les activitats i dels espais de les tres entitats (Consorci del Palau de la Música, Fundació OC-PMC i Associació Orfeó Català) en una fundació, la Fundació Orfeó-Palau de la Música Catalana, ja que implica el traspàs de la gestió de l'activitat i dels edificis que integren el Palau de la Música Catalana a una entitat privada que deixa sense control públic l'activitat que realitzava el Consorci del Palau de la Música Catalana.

b) Expressa la necessitat que els processos judicials contra l'antiga direcció del Palau de la Música Catalana («cas Palau») siguin celebrats i s'emeti la corresponent sentència amb la màxima celeritat possible.

c) Insta a seguir les recomanacions que la Sindicatura considera que s'haurien d'aplicar amb caràcter immediat.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016.

Marta Rovira i Vergés, portaveu GP JS

GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 33902)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Josep Enric Millo Rocher, portaveu, Esperanza García González, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i, entretant no es dicti resolució judicial, es segueixin les recomanacions de la Sindicatura.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Josep Enric Millo Rocher, portaveu; Esperanza García González, diputada GP PPC

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA SÍ QUE ES POT (REG. 33905)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt, Àngels Martínez Castells, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10).

Proposta de resolució

1) El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

2) Alentar i facilitar des del Parlament la progressiva remunicipalització de tots aquells municipis que vulguin recuperar el servei d'aigües de les privatitzacions dutes a terme.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt; Àngels Martínez Castells, diputada, GP CSP

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013

256-00060/10

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 33729; 33826; 33870; 33894; 33901; 33904 / Admissió a tràmit: Mesa de la CSC, 26.07.2016

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (REG. 33729)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Eva Granados Galiano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova l'informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10).

2. Insta el Govern de la Generalitat a seguir les recomanacions realitzades per la Sindicatura de Comptes i recollides a l'informe esmentat.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP SOC

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (33826)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Mireia Boya e Busquet, presidenta, Benet Salellas i Vilar, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Proposta de resolució

1. Ratificar les conclusions contingudes a l'informe.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2016

Mireia Boya e Busquet, presidenta, Benet Salellas i Vilar, diputat, GP CUP-CC

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 33870)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Antonio Espinosa Cerrato, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes:

– Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Exposició de motius

L'informe demolidor de la Sindicatura de Comptes posa de relleu que després de la substitució dels antics responsables a l'any 2009 s'han seguit cometent il·legalitats i irregularitats entre els anys 2010 i 2013.

En les seves conclusions, l'informe de la Sindicatura de Comptes denuncia, entre d'altres, les següents:

– Que amb el traspàs de la gestió de l'activitat i dels edificis a una entitat privada, la Fundació, es deixa sense control públic aquesta activitat, atès que la Fundació no està sotmesa al control financer de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya.

– Que la dissolució de facto del Consorci del Palau de la Música Catalana (en endavant, CPMC) s'ha realitzat en contra de les normes de règim jurídic de les administracions públiques.

– Que el conveni signat entre el Consorci del Palau, la Fundació i l'Associació Orfeó Català es va fer incomplint les normes de procediment administratiu aplicables a la seva tramitació.

– Que determinades subvencions a la Fundació pel Consorci del Palau i/o per les entitats consorciades no s'ajusten a la normativa vigent en matèria de subvencions.

– Que els rescabaments ordenats pel Jutjat d'instrucció número 30 i rebuts pel CPMC s'han utilitzat per pagar despeses de la Fundació i l'Associació Orfeó Català (AOC), no del CPMC, i que en el cas que el Consorci del Palau hagués de retornar-los ho hauria de fer amb els seus propis fons.

– Que els documents aprovats pel Comitè Executiu i/o el Patronat no s'adjunten a les actes ni se signen com a part integrant d'elles.

– Que el CPMC no aplicava el Pla general de comptabilitat pública.

– Que existien persones contractades per més d'una entitat, persones contractades pel CPMC a temps complet i contractades també per la Fundació, retribucions no aprovades, persones que treballaven indistintament per a les diferents entitats i manca de control de la despesa que corresponia a cadascuna de les entitats.

– Que el lloguer de sales del Palau a la Fundació es feia sense contractes i s'aplicaven uns preus que no havien estat aprovats pels seus òrgans de govern.

– Que hi ha una manca gairebé absoluta de contractes formalitzats amb els proveïdors i les relacions amb la major part dels proveïdors es basaven en acords verbals amb l'antiga direcció sense que s'hagués produït una mínima revisió dels mecanismes de contractació.

Per aquests motius, el grup parlamentari de Ciutadans presenta la següent

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat, en coordinació amb el Ministeri de Cultura i l'Ajuntament de Barcelona, a assegurar que:

1. El Consorci del Palau de la Música Catalana (CPMC) i les administracions consorciades prenguin les mesures necessàries perquè els fons rescabats pel Jutjat d'Instrucció número 30 amb destinació al CPMC li siguin restituïts per la Fundació i l'AOC, ja que són quantitats lliurades a compte amb caràcter provisional fins que hi hagi una sentència en el procés penal.

2. El CPMC registri comptablement les quantitats rescabalades com un passiu, el que suposa regularitzar amb càrrec a Patrimoni l'import de 0,70 M€ registrat com a ingrés els exercicis 2010 i 2011 i registrar un import deutor per les quantitats lliurades a l'AOC i a la Fundació (1,72 M€).

3. Les administracions consorciades promoguin un marc de relacions entre les entitats integrants del PMC que s'ajusti a la legalitat aplicable a les administracions públiques i que inclogui les mesures de control de la Fundació que garanteixin que els fons públics que s'hi aportin tinguin el mateix nivell de control que si s'aportessin al CPMC.

4. El CPMC agilitzi la tramitació de l'expedient de revocació de l'aportació d'1,17 M€ realitzada a la Fundació l'any 2012. Cal tenir en compte que si aquest import no fos recuperat implicaria una pèrdua patrimonial per al CPMC que deixaria els seus fons propis en una situació delicada.

5. Les administracions públiques vetllin perquè la gestió de les instal·lacions del PMC es desenvolupi amb el màxim respecte als principis d'economia, eficiència i transparència en la gestió dels recursos públics.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Antonio Espinosa Cerrato, diputat, GP C's

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu als següents informes de fiscalització presentats per la Sindicatura de Comptes:

- Informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10)
- Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10)
- Informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10)
- Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10)

Proposta de resolució

1) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 9/2015, sobre les aportacions de capital públic a Spanair (tram. 256-00055/10).

2) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013 (tram. 256-00056/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

3) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 14/2015, sobre Aigües Ter Llobregat, corresponent al 2010 i al 2011 (tram. 256-00058/10) i insta a seguir les recomanacions de la Sindicatura.

4) El Parlament de Catalunya aprova l'informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10), i:

a) Sol·licita al Consorci del Palau de la Música Catalana i a les administracions consorciades a estudiar alternatives jurídiques diferents a la unificació de la gestió de les activitats i dels espais de les tres entitats (Consorci del Palau de la Música, Fundació OC-PMC i Associació Orfeó Català) en una fundació, la Fundació Orfeó-Palau de la Música Catalana, ja que implica el traspàs de la gestió de l'activitat i dels edificis que integren el Palau de la Música Catalana a una entitat privada que deixa sense control públic l'activitat que realitzava el Consorci del Palau de la Música Catalana.

b) Expressa la necessitat que els processos judicials contra l'antiga direcció del Palau de la Música Catalana («cas Palau») siguin celebrats i s'emeti la corresponent sentència amb la màxima celeritat possible.

c) Insta a seguir les recomanacions que la Sindicatura considera que s'haurien d'aplicar amb caràcter immediat.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016.

Marta Rovira i Vergés, portaveu GP JS

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt, Àngels Martínez Castells, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10) i insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt; Àngels Martínez Castells, diputada, GP CSP

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Josep Enric Millo Rocher, portaveu, Esperanza García González, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 183.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució, subsegüent al debat del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 256-00060/10), insta el Govern a seguir les recomanacions del dit informe i, que en relació a la incorporació del Consorci al Conveni Tribanda que impedeix la fiscalització d'aquest ent, es facin les modificacions que calguin per tal de no sostreure-la a la fiscalització per part de la Sindicatura.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Josep Enric Millo Rocher, portaveu; Esperanza García González, diputada, GP PPC

Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2013

257-00001/11

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS
Reg. 33725; 33896; 33907 / Admissió a tràmit: Mesa de la CSC, 26.07.2016

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (33725)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Eva Granados Galiano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 182.4 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes referent al Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 2013 (tram. 257-00001/11).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova l'informe de relatiu al Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 2013.
2. Aprova el Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 2013.
3. Insta el Govern de la Generalitat a seguir les recomanacions realitzades per la Sindicatura de Comptes i recollides a l'informe esmentat.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP SOC

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 33896)

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, d'acord amb el que estableix l'article 182.4 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al debat del procediment relatiu a l'informe de fiscalització presentat per la Sindicatura de Comptes referent al Compte General de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 2013 (tram. 257-00001/11).

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya aprova:
 - a) El Compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2013.
 - b) L'Informe 22/2015, de la Sindicatura de Comptes, sobre el Compte general de la Generalitat corresponent al 2013.
2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes i a informar-lo del compliment d'aquestes recomanacions i dels resultats obtinguts.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016.

Marta Rovira i Vergés, portaveu GP JS

A la Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes

Josep Enric Millo Rocher, portaveu, Esperanza García González, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 182.4 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al debat de l'informe presentat per la Sindicatura de Comptes sobre el Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2013 (tram. 257-00001/11).

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya aprova l'informe sobre el Compte General de l'any 2013 i insta el Govern a seguir-ne les recomanacions de la Sindicatura.

Palau del Parlament, 25 de juliol de 2016

Josep Enric Millo Rocher, portaveu; Esperanza García González, diputada, GP PPC

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, corresponent al juliol del 2016

360-00011/11

PRESENTACIÓ: SÍNDIC DE GREUGES

Es pren nota de l'Informe sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern (reg. 33930).

Acord: Mesa del Parlament, 26.07.2016.

A la presidenta del Parlament

Benvolguda presidenta,

L'article 93 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern estableix que el Síndic de Greuges ha d'elaborar anualment i presentar al Parlament un informe general d'avaluació de l'aplicació d'aquesta llei.

Per donar compliment a aquest article, un any després de l'entrada en vigor de la mateixa, us lliuro l'**Informe sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern**.

Rebeu una cordial salutació,

Barcelona, 25 de juliol de 2016

Rafael Ribó, síndic

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Informe del Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques

266-00001/11

INFORME I CONCLUSIONS DE LA COMISSIÓ

A la Mesa del Parlament

La Comissió d'Interior, en sessió tinguda el dia 6 de juliol de 2016, d'acord amb l'article 55 del Reglament del Parlament, ha aprovat l'informe i les conclusions següents:

Informe del Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques (266-00001/11)

Sumari

I. Informe

1. Creació del Grup de Treball
 2. Constitució
 3. Reunions i pla de treball
 4. Compareixences
 - 4.1. Compareixences tingudes
 - 4.2. Compareixences no substanciades
 5. Documentació lliurada
 6. Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris
- ##### II. Conclusions

I. INFORME

1. Creació del Grup de Treball

La Comissió d'Interior, en la sessió tinguda el dia 2 de març de 2016 (DSPC-C 56), d'acord amb l'article 55 del Reglament, havent debatut la Proposta de constitució del grup de treball sobre les condicions d'utilització de les pistoles Taser, presentada pels portaveus dels grups parlamentaris a la Comissió d'Interior (tram. 251-00002/11), va adoptar l'Acord 2/XI del Parlament de Catalunya, de creació del Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques (BOPC 80, 3).

L'Acord estableix com a objecte del Grup de Treball l'estudi de la utilització de pistoles elèctriques, en el marc dels models de seguretat que apliquen les diverses policies, i determina que el Grup de Treball ha de lliurar el seu informe i elevar a la Comissió una proposta de conclusions dins l'actual període de sessions.

2. Constitució

La Comissió d'Interior, en la sessió tinguda el dia 2 de març de 2016 (DSPC-C 56), va designar com a membres del Grup de Treball els diputats següents:

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

Lluís Guinó i Subirós (titular)

Montserrat Fornells i Solé (suplent)

Grup Parlamentari de Ciutadans

Carlos Sánchez Martín (titular)

Jean Castel Sucarrat (suplent)

Grup Parlamentari Socialista
Carles Castillo Rosique (titular)
Ferran Pedret i Santos (suplent)

Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot
Joan Giner Miguélez (titular)
Joan Josep Nuet i Pujals (suplent)

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Alberto Villagrasa Gil (titular)
Esperanza García González (suplent)

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
Mireia Vehí i Cantenys (titular)
Benet Salellas i Vilar (suplent)

La Comissió d'Interior va elegir per unanimitat el diputat Lluís Guinó i Subirós relator del Grup de Treball.

Ha assessorat el Grup de Treball el lletrat Francesc Pau i Vall.

3. Reunions i pla de treball

El Grup de Treball s'ha reunit els dies 30 de març de 2016, 5, 13 i 27 d'abril de 2016, 11 i 25 de maig de 2016 i 27 de juny de 2016. Han assistit a diverses sessions del Grup de Treball, a més dels membres del grup, els diputats Lluís Llach i Grande, del G. P. de Junts pel Sí; María Francisca Valle Fuentes, del G. P. de Ciutadans; David Pérez Ibáñez, del G. P. Socialista, i Josep Lluís Franco Rabell, del G. P. de Catalunya Sí que es Pot.

El Grup de Treball, en la reunió del dia 5 d'abril de 2016, a la vista de les propostes presentades pels grups parlamentaris, va aprovar El pla de treball, consistent a requerir diverses compareixences d'experts i a sol·licitar: documentació al Departament d'Interior.

4. Compareixences

4.1. Compareixences tingudes

En aplicació del pla de treball, s'han tingut les compareixences següents:

13 d'abril de 2016

Rafael Ribó i Massó, síndic de Greuges

El Síndic de Greuges va lliurar al Parlament, l'11 de març de 2016, l'informe titulat *Les pistoles elèctriques com a dotació policial a Catalunya: elements per al debat* (tram. 360-00006/11; BOPC, 83,22). La Mesa del Parlament va acordar que l'informe fos tramitat per la Comissió d'Interior, la qual, en sessió tinguda el dia 30 de març de 2016 (DSPC-C 68), va acordar que el síndic presentés l'informe davant el Grup de Treball.

27 d'abril de 2016

Albert Batlle i Bastardas, director general de la Policia

Josep Lluís Trapero, comissari en cap del Cos de Mossos d'Esquadra

Josep Antoni Saumell, sots cap de la Divisió Tècnica de Planificació de la Seguretat del Cos de Mossos d'Esquadra

Amadeu Recasens i Brunet, comissionat de Seguretat de l'Ajuntament de Barcelona

11 de maig de 2016

Jordi Dalmau, secretari general del Sindicat de Comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra (Sicme)

Miquel Rovira, representant del Sindicat de Comandaments de l'Escala Intermèdia de la Policia de Catalunya (SEIME)

David Lijarcio i Josep Miquel Milagros, president i vicepresident de la Unió Sindical de la Policia Autonòmica de Catalunya (USPAC)

Toni Castejón, secretari general del Sindicat de Mossos d'Esquadra (SME)

David José, secretari general del Sindicat de Polícies de Catalunya (SPC)

Pere Garcia, secretari general del Sindicat Autònom de Policia (SAP)

25 de maig de 2016

Tomás Gil Márquez, membre de la Comissió de Seguretat Ciutadana de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies

Antonio Pérez Maldonado, perit judicial expert en l'ús de la força legal, instructor de Taser

Lluís Mont Gibau, cap d'Electrofisiologia de l'Hospital Clínic de Barcelona

27 de juny de 2016

José Luis Ramírez de Arellano, instructor de tir de la Guàrdia Urbana de Tarragona

Aguilar Pallarès, J. F. Morante Barragán i M. Novelle Rodríguez, de la Unitat Central d'Informàtica i Electrònica Forense dels Mossos d'Esquadra

M. Subirana Domènech, de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya

Lucía Morale, jurista, membre d'Irídia, Centre per a la Defensa dels Drets Humans

Laia Serra Perelló, advocada penalista

David Fernández Ramos, periodista, diputat de la CUP a la X legislatura

Adriana Ribas, coordinadora d'Amnistia Internacional Catalunya

Carles McCragh i Pujà, president de la Comissió de Defensa dels Drets Humans del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya

David Bondia, president de l'Institut de Drets Humans de Catalunya

Andrés García Berrio, representant de la Plataforma Stop Taser

4.2. Compareixences no substanciades

No s'han substanciat les compareixences següents:

Gemma Galdón, experta en seguretat, per manca de disponibilitat.

Neil Corney, membre de l'Omega Research Foundation, de Manchester, per manca de disponibilitat.

Thomas R. Braidwood, director de la Braidwood Commission of Inquiry on Conducted Energy Weapon Use, del Canadà, per manca de localització efectiva.

5. Documentació lliurada

D'acord amb el requeriment del Grup de Treball, el Departament d'Interior ha lliurat a la Comissió, el dia 5 de maig de 2016 (reg. 26145), els següents informes, elaborats o encarregats pel Departament:

- Informe tècnic sobre els efectes de les armes elèctriques en els marcapassos.
- Informe sobre dispositius conductors d'energia (DCE-Taser)
- Informe sobre la presència del Taser en diferents països i els protocols d'ús.
- Informe *Armas eléctricas: ¿qué sabemos? ¿qué ignoramos?*
- Article «How Do Electrical Weapons Affect the Behaviour of Implantable Pacemakers»

6. Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris

6.1. Propostes de conclusions presentades pel G. P. del Partit Popular de Catalunya (Reg. 31755)

Conclusión 1

Formación de la Comisión de Estudio

La formación de esta comisión de estudio para debatir el posible uso de las pistolas eléctricas, o no, por parte de la Policía de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, ha tenido un excesivo tiempo de duración y su debate se podría haber realizado en la propia Comissió d'Interior y con otro formato que no durase seis meses; tiempo que ha ido, además, en detrimento de la imagen de los Mossos d'Esquadra y ha ido retrasando parte de las mejoras de los medios materiales que necesitan para su buen servicio, como es el caso de las pistolas eléctricas.

Conclusión 2

Situación actual de la delincuencia

El grupo de trabajo constata que una parte importante de la actuación delictiva utiliza medios cada día más sofisticados y cada vez está más organizada, por lo que es necesario que los cuerpos policiales puedan acceder a medios materiales más adaptados a las nuevas realidades delictivas y que permitan mejorar la protección de la sociedad y de las personas que viven en ella.

Así mismo, las situaciones de riesgo y aquellas en las que es constatable el peligro de la integridad física de una persona, es una situación no ajena a la realidad que viven día a día los cuerpos de seguridad y por ello se requiere, cada vez más, respuestas rápidas y efectivas.

Conclusión 3

Opinión de los profesionales de la seguridad

El grupo de trabajo constata que todos los sindicatos de policía de los Mossos d'Esquadra muestran de forma unánime su voluntad de autorizar el uso de las pistolas eléctricas para situaciones de extrema necesidad y riesgo.

Entendemos que la voz de los profesionales de la seguridad es de las más autorizadas para respaldar o no esta propuesta, pues son los que conocen de primera mano las urgencias y necesidades de la prevención y seguridad de nuestras calles y su realidad.

Los agentes de policía que velan por garantizar la convivencia de nuestras ciudades y municipios, en sus actuaciones y trabajo diario han de tener el respaldo necesario por parte de las administraciones públicas y eso pasa, entre otras cosas, por dotarlos de los medios humanos y materiales necesarios que reclaman para mejorar su buen servicio a la sociedad.

En este caso, la demanda unánime de los Mossos d'Esquadra de poder utilizar, en determinadas situaciones, las pistolas eléctricas es una petición que hay que tener en consideración; así como en sus opiniones en el uso de estas mismas.

Conclusión 4

Uso de la pistola eléctrica y como medida alternativa a la reducción cuerpo a cuerpo

El grupo de trabajo constata que las pistolas eléctricas no son ninguna alternativa ni sustituyen a las armas de fuego; y que son un elemento intermedio entre el arma de fuego y la actuación policial de reducción del cuerpo a cuerpo, en situaciones de peligro y riesgo inminente.

Las pistolas eléctricas son recomendables para su uso por parte de los Mossos d'Esquadra como medio subsidiario y complementario en situaciones de extrema gravedad para garantizar la reducción de la persona de la forma más segura tanto para la víctima, el agresor y el agente de policía; y en el menor tiempo posible.

Está demostrado que las reducciones cuerpo a cuerpo, suelen ser actuaciones de alto riesgo físico para todas las partes implicadas (agresor y policía), por lo tanto es una situación traumática que con el uso de una herramienta como la pistola eléctrica se puede evitar en una gran parte de los casos.

Conclusión 5

Uso de las pistolas eléctricas en casos de extrema agresividad

El grupo de trabajo constata que el uso de pistolas eléctricas son una alternativa válida a la reducción física, una vez las medidas de mediación, diálogo y/o negociación no han dado ningún resultado positivo; o que por la situación de extrema necesidad y gravedad, aconseje rapidez en la actuación para intentar evitar males mayores e irreparables.

El grupo de trabajo entiende que las pistolas eléctricas pueden ser utilizadas contra personas de extremada agresividad y que pongan en peligro la integridad física de la víctima o del agente de policía, aunque el agresor muestre indicios de estar bajo los efectos del alcohol, de sustancias psicotrópicas o estupeficientes; o en situación de enajenación mental o mostrase algún tipo de psicopatía.

En estos casos su uso se dará siempre que los cauces de la mediación y el dialogo hayan fracasado. Por lo tanto el uso de la pistola eléctrica está condicionado al fracaso del proceso de negociación y/o mediación.

Conclusión 6

Uso de las pistolas eléctricas contra quienes ponen su vida en peligro

El grupo de trabajo constata que se podrá utilizar la pistola eléctrica en situaciones en las que una persona tenga la voluntad de quitarse la vida y no responda positivamente al dialogo siempre que no esté en circunstancias de caer desde alturas de una cierta consideración.

Conclusión 7

Algunos usos prohibidos de las pistolas eléctricas

El grupo de trabajo concluye que nunca podrán usarse pistolas eléctricas contra mujeres en gestación, ni contra menores de edad; así como tampoco en instalaciones penitenciarias.

Así como no es aconsejable su uso en situaciones de grandes manifestaciones o situaciones similares.

Conclusión 8

¿Quién puede utilizar las pistolas eléctricas?

El grupo de trabajo concluye que, prioritariamente, el uso de pistolas eléctricas ha de realizarse por parte de los mandos intermedios del Cos de Mossos d'Esquadra que en el momento de la utilización esté de guardia.

Así mismo este uso debe ser ampliable a otros agentes ya que su posible utilización, en la mayoría de las ocasiones, deba de hacerse de forma urgente y en un breve espacio de tiempo.

Por ello, las pistolas eléctricas no sólo han de estar en las comisarías; sino que también por la urgencia de su posible uso, han de estar disponible en algunas unidades móviles del cuerpo.

Conclusión 9

Necesaria formación en el uso de las pistolas eléctricas

Se constata que, para un buen y correcto uso de las pistolas eléctricas, todas aquellas personas que estén autorizadas para su uso, deben recibir la formación necesaria. Esta formación debe estar diseñada e impartida por el Institut de Seguretat Pública de Catalunya.

Conclusión 10

Afectación a la salud de las personas

El grupo de trabajo concluye que, tal y como ha quedado acreditado en las comparecencias de especialistas en el ámbito de la salud, no se puede demostrar que el uso de la pistola eléctrica sea mortal o que pueda causar daños físicos irreparables.

Así mismo se concluye que es aconsejable que el uso de la pistola eléctrica o junto a su desplazamiento debe ir acompañado de un aparato desfibrilador para los casos en los que se pudiera dar algún caso de parada cardio-respiratoria.

Conclusión 11

Control del uso de la pistola eléctrica

El grupo de trabajo remarca que la pistola eléctrica ha de contener unas medias de control para controlar su uso y prevenir que no se puedan dar excesos o malas actuaciones abusando de esta herramienta. Entre otros condicionantes, la pistola eléctrica ha de poder tener:

- Cámara de video que grabe el disparo de la pistola,
- Control del momento del disparo en tiempo y espacio por medio de confetis que fijen el lugar y software que marque el día y hora de su utilización
- Identificación por medio de un registro, de los agentes que en cada momento tienen la posesión de la pistola eléctrica

Conclusión 12

Conclusión final

El grupo de trabajo considera que, el uso de las pistolas eléctricas por parte del cuerpo de policía Mossos d'Esquadra, es totalmente aconsejable en situaciones de extrema gravedad para evitar la reducción cuerpo a cuerpo y mejorar así la situación de integridad física de la víctima, del agresor y del agente de policía.

6.2. Propostes de conclusions presentades pel G. P. de Junts pel Sí (Reg. 31836)

1. Antecedents

A principis d'abril de 2016 es va constituir el Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques dintre de la Comissió d'Interior del Parlament de Catalunya amb l'objectiu de debatre la idoneïtat de la incorporació i la utilització d'aquesta eina per part de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

El 5 d'abril de 2016 es va celebrar la primera sessió d'aquest grup treball en el qual es va aprovar el Pla de Treball que es duria a terme. Des d'aleshores, s'han celebrat 5 sessions més en les que han comparegut diversos experts en la matèria provinents de cada sector representatiu: institucional, governamental, policial, sindical i deontològic.

2. Exposició de motius

La missió de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra és protegir els drets i les llibertats de les persones i garantir la seguretat ciutadana, vetllant, des de la proximitat, per la convivència pacífica i la protecció de les persones i els béns.

Per tal d'assolir aquest objectiu, sempre s'ha d'actuar amb la decisió necessària i sense retard, quan d'això depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable i s'han d'utilitzar les armes només en les situacions en què hi hagi un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física d'ells mateixos o de terceres persones i en les circumstàncies que puguin comportar un risc greu per a la seguretat ciutadana.

Per tant, per aquest ús de les armes es requereix i exigeix la seva adequació als principis de proporcionalitat, congruència i oportunitat, a més de la pròpia ponderació en la utilització dels mitjans a l'abast, en tot moment i en qualsevol intervenció.

És fonamental que la policia de Catalunya mantingui sempre la confiança de les autoritats públiques i de la societat catalana a la qual serveix.

La utilització de la força centra en bona mesura la controvèrsia en determinades actuacions policials i, de manera específica, en aquelles intervencions en què és necessari reduir a persones extremadament agressives. L'anàlisi i la resolució en l'aplicació de la força en aquestes intervencions, algunes d'elles molt mediàtiques, ha conduït a la necessitat imperiosa de revisar els procediments policials i les eines a l'abast de la policia.

En el decurs d'aquest procés s'ha posat de relleu la limitació en els mitjans i les eines que té la nostra policia per afrontar amb garanties i professionalitat les situacions en què cal practicar una contenció policial cos a cos, és a dir, una reducció.

Aquesta limitació es tradueix en la mancança d'una eina policial que cobreixi el buit que actualment existeix entre els mitjans de contenció personal i l'ús de les armes de foc. Actualment, la PGME no disposa de cap mitjà que eviti una reducció policial cos a cos, o que permeti reduir una persona portadora d'un arma blanca, un objecte contundent o qualsevol altra objecte susceptible de causar danys i lesions sense el risc d'entrar en contacte directe i patir-ne aquestes conseqüències.

Per acomplir amb professionalitat i rigor les funcions que té assignades la nostra policia en un context complex i divers, sotmès a canvis constants, que requereixen una comprensió i una adaptació permanent de les institucions públiques a les necessitats de la societat en matèria de seguretat, és del tot necessari l'elecció i la provisió de recursos als cossos policials, i per tant, això implica una decisió operativa de seguretat pública relativa a l'instrumental policial disponible.

En aquest sentit, cal facilitar la incorporació d'aquelles eines que assoleixen els mateixos objectius amb càrregues de lesivitat menors. La policia, com qualsevol altra institució democràtica al servei del ciutadà, té l'obligació d'adequar-se a la societat per a la que treballa i de la que extreu el seu sentit. Aquesta exigència li permet prestar atenció a tots aquells elements que poden millorar els serveis que ofereix. I la incorporació dels dispositius conductors d'energia és un d'aquest elements.

La creació, posada en funcionament i desenvolupament del «Grup de Treball sobre la utilització per la Policia de les Pistoles Elèctriques» dona compliment a les recomanacions que estableix el propi Consell d'Europa en relació amb la necessitat de sotmetre a debat parlamentari la decisió d'incorporar aquesta nova eina de dotació policial.

No hem d'oblidar que els DCE, anomenats col·loquialment amb el seu nom comercial com a Taser, són eines que estan legalment regulades dintre del nostre ordenament jurídic i sotmeses a l'autorització del seu ús i disponibilitat per part de les autoritats governatives responsables, dintre de cada àmbit territorial del cos policial concret. És per aquest motiu que el panorama català respecte a l'existència d'aquests dispositius per part dels diferents cossos policials és divers i heterogeni.

Tot i així, el debat generat en aquest Grup de Treball ha versat sobre la idoneïtat d'incorporar aquests dispositius entre les armes i eines d'ús policial de dotació de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i, per tant, les conclusions a les que aquest grup arribi seran d'aplicació directa a la decisió del Departament d'Interior d'incorporar o no aquests dispositius, sens perjudici de poder extrapolar les diferents recomanacions als estàndards aplicables també a la resta de cossos policials que conformen la Policia de Catalunya.

Durant les sessions de treball, els diferents ponents han posat de manifest la seva expertesa i els seus arguments respecte de la necessitat i idoneïtat a l'hora d'incorporar aquesta eina.

A continuació i de manera succinta, mencionarem els diferents arguments exposats des de les diverses perspectives professionals:

Perspectiva del Síndic Greuges

Aquesta institució va presentar un informe el mes de març de 2016. «Les pistoles elèctriques com a dotació policial a Catalunya: elements per al debat». En aquest

estudi va fer una diagnosi sobre l'ús i el funcionament de les pistoles Taser a Catalunya, la seva capacitat lesiva i la idoneïtat de què formin part de la dotació policial.

De manera breu, el Síndic entén que primer de tot cal un debat del model de seguretat que condueixi a una nova llei de policia de Catalunya. De manera complementària, fa una revisió exhaustiva de literatura en què posa de relleu els efectes lesius que poden causar aquestes armes i exposa el marc normatiu internacional en la matèria.

El Síndic argumenta que en el cas que aquest debat parlamentari abogui per l'ús d'aquesta eina, cal acomplir amb les recomanacions següents:

- Desplegament normatiu i marc de garanties
- Elaboració d'un procediment normalitzat per regular el seu ús
- Adequació als principis de proporcionalitat, congruència i oportunitat
- Regulació estricta i limitada del seu ús. Això vol dir, no usar en persones vulnerables i en estat d'alienació.
- Formació, capacitació, selecció i control mèdic dels agents que les faran servir
- Traçabilitat i auditoria del seu ús
- Actualització permanent dels cursos de formació i adequació a noves necessitats.

Perspectiva governamental

El director general de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra va posar relleu la necessitat d'incorporar els dispositius conductors d'energia i normalitzar-los com una eina o instrument policial més, tot i que amb certs elements restrictius, tal i com succeeix amb la resta d'armes i eines d'ús policial que actualment existeixen com a dotació. Primer, perquè hi ha un salt en l'ús progressiu de la força en el decàleg d'eines del cos. Segon, perquè hi ha una tipologia d'intervencions policials que precisen d'una actuació cos a cos, una reducció, una immobilització que, amb els mitjans actuals a l'abast, no proporcionen garanties de seguretat ni pels agents ni per la persona en qüestió.

L'objectiu d'aquesta nova eina és clar. D'una banda, reduir el temps que dura el procés d'immobilització i, de l'altre, minimitzar i reduir el dany que pot patir la persona i els agents intervinents. En definitiva, el que es cerca és que l'ús de la força sigui el mínim indispensable, tal i com marca la normativa vigent.

La decisió organitzativa d'incorporar o no aquesta eina ha comportat un meticolós exercici d'anàlisi, des de moltes perspectives, per determinar-ne els avantatges i els inconvenients del seu ús, i la responsabilitat que comporta aquesta assumpció.

Perspectiva policial

Des del punt de vista policial, els comandaments que han comparegut han reiterat la importància d'actuar cercant solucions a través del llenguatge, la comunicació i la mediació per tal de tractar les diferents situacions policials quotidianes.

Però van evidenciar també que, quan la mediació no és la solució idònia, s'han d'emprar altres recursos i passar a aplicar els diferents nivells de l'ús de la força i de les eines i armes de dotació policial, recalcant que aquest ús de la força sempre ha de ser la última ratio.

Els intervinents policials han assumit i incorporat la totalitat de les recomanacions efectuades pel Síndic de Greuges amb l'excepció de la utilització dels DCE per a la contenció de persones en estat d'alienació, ja que, un cop analitzats aquests casos, es considera que la utilització dels DCE és l'eina menys lesiva en aquests supòsits.

També van reiterar la necessitat d'instaurar un model rigorós, sotmès a diferents mecanismes per supervisar la seva traçabilitat i auditoria, especialitzat, restringit únicament a certs comandaments i en certes unitats; i sotmès a una formació específica i continuada.

No obstant això, el primer esglaó de control i que garanteix un ús adequat d'aquests dispositius l'exerceixen els propis agents. Després, els diferents mecanismes que es volen incorporar als dispositius DCE, de caràcter tecnològic i físic, i sobretot la formació, facilitaran i possibilitaran la traçabilitat, supervisió, auditoria i la regulació dels seu ús per evitar l'abús d'aquesta eina.

Perspectiva sindical

Els diversos sectors professionals, representats pels sindicats policials, van defensar la incorporació dels dispositius conductors d'energia com una eina policial necessària que té el seu espai propi. El seu ús hauria de permetre gestionar de manera adequada aquelles intervencions policials complexes, de risc elevat i amb persones violentes, que requereixin una contenció física; dotant de seguretat jurídica als agents intervinents i minimitzant les eventuais lesions.

Pels sindicats compareixents l'ús d'aquestes eines requereix una regulació rigorosa dels supòsits aplicables. Per aquest motiu, argumenten que s'ha aplicar en persones amb actituds violentes, amb agressivitat extrema, presentin o no alteracions psicològiques o estiguin sota els efectes de substàncies psicotròpiques o alcohòliques.

Complementàriament, consideren convenient una formació tècnica i ètica, traçabilitat i supervisió, un marc de garanties i transparència informativa.

La majoria d'aquests col·lectius consideren més convenient una distribució generalitzada d'aquesta eina policial.

Perspectiva deontològica

Els ponents participants en representació dels organismes en defensa dels drets humans coincideixen en no admetre la necessitat d'incorporar una nova arma o eina d'ús policial i negar l'existència de supòsits que requereixen aquesta incorporació en base a dos arguments:

En primer lloc, pel risc que comporta l'existència de cardiopaties o riscos congènits en la persona susceptible de rebre la descàrrega elèctrica, circumstàncies de les que els agents no en pot ser coneixedor. Considerem que aquest és un factor de risc que pot donar lloc a la mort de la persona.

En segon lloc, pel mal ús que, a priori, considerem que en poden fer els efectius policials o, si més no, per l'ús abusiu que atribueixen als diferents cossos policials i que, segons els diferents informes internacionals, que van aportar una tendència que s'ha detectat en aquells cossos policials que ja disposen d'aquesta eina.

Els organismes defensors dels Drets Humans també han reiterat en les seves intervencions en el Grup de Treball la seva preocupació per la tendència en l'ús abusiu d'aquest tipus d'eines en aquells cossos policials que s'han dotat d'aquests dispositius.

A banda d'aquests arguments, la representant d'Amnistia Internacional va posar de relleu la recomanació de l'Organització de Nacions Unides als Estats Membres de dotar els seus cossos policials d'armes menys lesives i, en aquest sentit, els DCE són preferents en relació amb les armes de foc però amb certs requisits, com ara la necessitat de dotar el cos policial de normes clares en relació amb els supòsits d'ús, als casos en què està prohibida la seva utilització, sancions disciplinàries, formació...

També van exposar la necessitat que les persones que han rebut una descàrrega siguin sotmeses immediatament després a un reconeixement mèdic.

3. Conclusions

La proposta de conclusions que desenvoluparem a continuació, un cop finalitzat el Grup de Treball, incorpora totes aquelles recomanacions que, tant el Síndic de Greuges, com la resta d'experts i representants dels diferents organismes i institucions han exposat durant les sessions que s'han desenvolupat els darrers mesos.

S'han revisat i tingut en compte tots els informes i estudis comparats d'organismes referents en la garantia i protecció dels Drets Humans i s'han incorporat les principals recomanacions que el Síndic de Greuges ha adoptat en el seu informe.

A partir de totes aquestes aportacions considerem que:

1. Ha quedat acreditada que l'adquisició i incorporació dels Dispositius Conductors d'Energia (DCE) constitueix una necessitat operativa i policial per tal de poder afrontar situacions crítiques on existeix l'obligació d'actuar.

Els motius que fan necessària aquesta incorporació, des del punt de vista de la intervenció policial, són:

En primer lloc, perquè s'identifiquen situacions específiques que col·loquen els agents de la PG-ME en la tessitura d'haver d'actuar i contenir o reduir a persones d'extrema agressivitat; situacions complexes que requereixen un abordatge diferent a l'actual.

En segon lloc, perquè les armes i eines d'ús policial amb què actualment estan dotats els efectius de la PG-ME no són eines idònies per fer aquesta contenció o reducció amb seguretat per la pròpia persona, per tercers i pels propis agents.

En tercer lloc, perquè entre la defensa policial i l'arma de foc hi ha un espai buit que no permet un ús gradual de la força en situacions complexes. Amb la incorporació dels DCE es permetrà fer una gradació de la força de manera més acurada.

2. Els DCE són una eina que no substitueix cap altra arma o eina d'ús policial actualment a disposició dels agents de la PG-ME, ni tampoc és equiparable a cap altra. Té el seu espai propi. Per tant, no existeix una alternativa menys lesiva i més efectiva per afrontar les situacions crítiques a les quals estan destinats a cobrir.

Fins aquest moment, la PG-ME ha assolit la suficient experiència operativa per valorar que cal cobrir amb aquest dispositiu determinades situacions específiques que col·loquen els agents de la PG-ME davant la mancança de no comptar amb una alternativa idònia. En aquest sentit, es valoren com una eina que permet un ús acurat i progressiu de la força.

3. La incorporació d'aquesta eina s'ha d'acompanyar, com a premissa d'obligat compliment, del cos normatiu escaient a través d'una Ordre del director general de la Policia, que fixi els criteris d'utilització pel que fa a la totalitat d'aspectes que conformen el seu ús; l'adequació als estàndards ètics i deontològics establerts pels diferents organismes internacionals defensors dels drets humans; les persones legítimes; els supòsits concrets susceptibles de ser emprades; quan no es poden utilitzar, i la resta d'aspectes que permetin la seva traçabilitat i control posterior.

Aquest desenvolupament normatiu permetrà, alhora, dotar de seguretat jurídica les actuacions dels agents intervinents, així com de les persones afectades en aquestes situacions.

4. S'ha de garantir un ús no abusiós dels DCE. Per aquest motiu, han d'existir mesures organitzatives que limitin l'accés i l'ús en una doble vessant complint amb les següents exigències:

Primer, la incorporació dels DCE com a dotació ha de tenir un caràcter restrictiu, limitat a comandaments de la PG-ME que tinguin responsabilitats de cap de torn o bé de determinats serveis de major especialitat de suport a la seguretat ciutadana.

En concret:

– Caps de torn de les Unitats de Seguretat Ciutadana (USC)

– Caps d'operatiu de: ARIACD (Àrea Regional d'Instrucció d'Atestats i Custòdia de Detinguts), Àrea de Brigada Mòbil (BRIMO), Àrees Regionals de Recursos Operatius (ARRO) i Àrea del GEI.

Segon, l'eina ha d'adoptar mesures i elements tecnològics que n'impedeixin l'ús reiteratiu i continuat. Per exemple, a través de mecanismes limitadors en l'ús com descàrrega de 5'' com a màxim, necessitat de posar i treure el fiador per tornar a fer una descàrrega, i la incorporació de càmeres que en gravin el seu ús.

5. És necessari adoptar mesures organitzatives de control i auditoria interna. En aquest sentit, està previst que el propi comandament amb responsabilitat de cap torn, sigui l'encarregat de dur a terme una supervisió acurada de l'actuació en què s'emprin aquestes eines. En darrera instància i com ens superior organitzatiu, la Divisió d'Afers Interns serà el servei responsable de realitzar les informacions reservades i les investigacions necessàries per esclarir els fets en aquelles situacions que es determinin.

6. Cal acompanyar la incorporació dels DCE d'una formació específica, independent i permanentment actualitzada a càrrec de l'ISPC i per part d'efectius de la PG-ME degudament formats i especialitzats en aquesta matèria. La formació ha de contemplar la vessant tècnica de l'ús d'aquests dispositius i els supòsits habilitadors i situacions prohibides en relació amb els estàndards internacionals sobre drets humans.

7. La seva utilització ha de ser reservada per a casos i supòsits concrets, és a dir, un ús taxat però no limitant, de manera que la utilització d'aquests dispositius s'ha de fixar en situacions molt específiques i determinades. Per tant, en alguns casos s'emprarà com alternativa a l'ús de l'arma de foc reglamentària, i en d'altres, a la intervenció d'un nombre important d'agents per dur a terme una reducció i detenció. D'aquesta manera i en ambdós casos, s'aconseguirà reduir en gran mesura el potencial lesiu envers les persones a qui va adreçada l'actuació policial.

Concretament, el seu ús s'ha de circumscriure als casos següents:

Situacions classificades com a risc alt: aquelles situacions en les quals els membres de la PG-ME en l'exercici de les seves funcions han d'actuar fent ús de la força en què hi ha, cap a terceres persones o cap als agents, una actitud hostil i on és previsible que hi hagi una agressió o aquesta ja s'ha produït.

Serà condició també necessària que no sigui possible controlar aquesta situació amb les altres eines de què disposen els membres de la PG-ME, utilitzades de manera gradual i progressiva.

Sense constituir una definició completa, també es poden considerar com a situacions classificades com de risc alt, aquelles on hi hagi una amenaça i/o agressió cap a terceres persones o cap als agents amb arma blanca i/o altres objectes contundents per persones alterades i/o violentes (sota efectes de alcohol, substàncies estupefants, malalts mentals,...), o bé davant d'intents de suïcidi i autolesió.

8. Per incorporar els DCE, les eines han de permetre la seva traçabilitat de manera que es garanteixi el correcte ús i el seu control posterior.

Per això, és necessari incorporar elements tecnològics que possibilitin deixar constància escrita i informatitzada de tots els elements d'ús d'aquests eines. Com molt bé ens han explicat els experts policials en les seves intervencions, alguns exemples serien l'enregistrament de les circumstàncies d'ús a través de càmeres incorporades i la possibilitat d'auditar les dades associades a la intervenció.

9. L'adopció dels DCE suposarà, alhora, la dotació de desfibriadors als vehicles policials i formació específica corresponent dels agents policials encarregats d'aquests instruments. Aquesta mesura dóna compliment a les recomanacions dels diferents organismes internacionals.

A banda d'aquest deure, també és necessari incorporar l'obligatorietat que les persones que hagin patit una descàrrega elèctrica siguin reconegudes immediatament després per un metge.

10. La utilització dels DCE ha d'anar acompanyada de l'existència d'un registre accessible que identifiqui les circumstàncies i els resultats de l'actuació que ha motivat l'ús.

11. En cas d'irregularitats en l'ús d'aquests dispositius, el control i observança correspon als òrgans judicials quan es presumeixi l'existència d'un il·lícit i a la institució del Síndic de Greuges com a garant dels drets fonamentals i llibertats públiques de la ciutadania vers l'actuació de l'administració pública. Les actuacions dels

funcionaris policials està sotmesa al control dels òrgans judicials i la resta d'institucions garanteix dels drets fonamentals i llibertats públiques, com sempre ho han estat i com no pot ser d'altra manera.

12. Finalment, establir el compromís organitzatiu d'estar amatents a qualsevol millora i innovació tecnològica. En aquest sentit, l'estudi de les eines i tècniques policials que assoleixin els mateixos objectius amb càrregues de lesivitat menors ha d'estar permanentment present en les diferents línies d'innovació i millora dels processos de treball interns de la PGME.

6.3. Propostes de conclusions presentades pel G. P. Socialista (Reg. 31856)

Antecedents

1. La creació, a l'empara de l'article 55 i següents del Reglament del Parlament, del Grup de Treball de Pistoles Elèctriques té el seu origen en un important debat que no és nou ni exclusiu del nostre país pel que fa a les polítiques de seguretat, tant per la ciutadania com pels propis cossos policials.

El 2007 ja es van comprar 7 unitats, destinades exclusivament a grups especials operatius dels Mossos d'Esquadra.

També el 2007, arrel d'unes morts produïdes als EUA, i tot observant l'interès en la seva adquisició per part de diferents autoritats a Espanya, Amnistia Internacional elabora un informe on alerta, que tot i no trobar un ús generalitzat en cap policia espanyola, sí que s'observa a la realitat una certa falta de control i descoordinació, al punt de no disposar les autoritats policials i governamentals de dades concretes d'ús quan se sap, per exemple, que algunes policies locals en disposen.

Davant d'aquesta situació, Amnistia Internacional sol·licità al govern espanyol que suspengués tota utilització de pistoles elèctriques fins que no hi hagués salvaguardes, regulacions i controls, incloses les mesures per investigar les incidències relatives al seu ús, i sancionar en els casos d'ús il·legítim o abús. En definitiva, i com exposarem abastament en les presents conclusions, estem parlant d'una voluntat generalitzada de regular i delimitar l'ús d'aquests aparells.

El 2010 el conseller d'Interior va elaborar una directiva interna sobre l'ús d'armes i eines policials, i en va excloure expressament l'ús per part de Mossos d'Esquadra d'aquests dispositius elèctrics, que van ser sol·licitats per algun sindicat policial al 2011 al conseller d'Interior d'aleshores, petició que va ser denegada pel titular del Departament.

El debat va seguir, i va ser finalment portat al Parlament de Catalunya, inicialment, a través d'una proposta de resolució presentada pel Partit Popular, i rebutjada a la comissió d'Interior el 17 de juliol de 2014. Val a dir que el que demanava la proposta del Partit Popular de Catalunya era dotar a totes les unitats del cos de Mossos d'Esquadra amb una d'aquestes armes, amb un criteri absolutament ampli d'ús.

Posteriorment, al febrer del 2015, el conseller d'Interior va anunciar públicament l'adquisició d'un centenar d'armes de descàrrega elèctrica.

Al març del mateix 2015 el Síndic de Greuges va respondre la iniciativa del Govern amb l'obertura d'ofici d'actuació per investigar l'ús dels dispositius elèctrics, que desembocaria en l'Informe «Les pistoles elèctriques com a dotació policial a Catalunya: elements per al debat», del març del 2016 (http://www.sindic.cat/site/unitFiles/4038/Informe%20sobre%20pistoles%20electricas_def.pdf).

Igualment es va produir una nova reacció parlamentària, amb una pregunta oral davant del Ple per part de la CUP, i una Proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Socialista, admesa a tràmit el 27 de març de 2015, i aquesta sí, aprovada a la Comissió d'Interior de 2 juliol de 2015.

En aquella Proposta de resolució es parlava de no iniciar la dotació de les armes de descàrrega elèctrica sense esperar les conclusions de l'actuació d'ofici iniciada

pel Síndic, i sense que es produís un debat parlamentari en el que de-vien formar part sindicats i organismes internacionals que havien mostrat la seva preocupació pel possible ús d'aquest tipus de dispositius.

Incloïa igualment la necessitat de garantir el seu ús, en tot cas, si es prenia la decisió, amb un criteri absolutament restrictiu, amb geolocalitzador, gravació de les imatges de situació, mesura de la durada, la intensitat, etc. Per altra banda, no és possible obviar que la inclusió d'aquest redactat tan concret a la proposta de resolució responia a la profunda preocupació per una possible adquisició massiva d'aquest tipus d'armes, si es vol, «menys letals», però en cap cas «no letals», per part de la policia de Catalunya, tal i com apuntava el Partit Popular a la seva proposta de resolució.

A finals de 2015 es va conèixer que es volia obrir un procediment de licitació per l'adquisició de 134 unitats de dispositius elèctrics, per la policia de Catalunya, Mossos d'Esquadra. El Director General de la policia va concretar, davant d'aquesta iniciativa, que al primer trimestre de 2016 es podria disposar ja d'aquestes armes.

Al febrer de 2016 el conseller d'Interior, en seu parlamentària, va dir que suportava aquesta adquisició al debat que es fes al Parlament.

I és per aquesta raó, que la voluntat de la Cambra ha tingut a bé, i considerem que ha estat molt positiva, la creació i el desenvolupament d'aquest grup de treball.

2. Les sessions del Grup de Treball de Pistoles elèctriques, per voluntat unànime dels grups parlamentaris representats, han estat obertes al públic, s'han retransmès via streaming, circumstàncies totes elles que es produeixen a l'estimar que existeix un especial interès per l'assumpte a tractar, i a conseqüència d'això el Parlament ha entès que havia de possibilitar a la ciutadania el possible seguiment dels debats.

3. Durant el desenvolupament de les sessions ha comparegut el Síndic de Greuges, membres de la cúpula d'Interior, del cos de Mossos d'Esquadra, sindicats policials, diferents experts, entitats socials, col·legis professionals, i persones amb àmplia experiència en el sector.

Amb tots els compareixents s'ha intentat donar una visió global i multidisciplinària, per tal que el Parlament es pugui formar una opinió de forma rigorosa, i prendre així de la millor manera possible la seva decisió al respecte.

Conclusions

1. Regulació aplicable: Les pistoles de tipus elèctric formarien part de la categoria de defenses elèctriques, a les que fa referència el vigent «Reglamento de Armas, RD 137/1993, de 29 de enero». Regula tot el relatiu a la fabricació, reparació, circulació, emmagatzematge, comerç i tinença d'armes.

La «Ley Orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado», fa dependre a la Policia Nacional i la Guàrdia Civil del Ministeri de l'Interior. A la Comunitat Autònoma li correspon la coordinació de l'actuació dels cossos de seguretat de l'àmbit autonòmic, i la de les policies locals del seu àmbit territorial. Tot i així, en virtut de la «Ley de Bases de Régimen Local», les policies locals tenen caràcter municipal, i depenen directament de la corporació respectiva, el que les dóna un alt grau d'autonomia.

A causa d'això últim, encetant aquest debat parlamentari a través del grup de treball, i conscients que algunes policies locals ja comptaven amb l'arma elèctrica per al seu ús, es va considerar oportú demanar la suspensió d'aquest ús per part de les policies locals, a través de Proposta de resolució presentada per la CUP i aprovada per la Comissió d'Interior de 25 de maig de 2016, de-manant així una suspensió de l'ús a nivell local fins que no s'hagin elaborat i aprovat les presents conclusions.

2. Estàndards internacionals: Com a norma internacional, no s'han trobat en-lloc pronunciaments categòrics en contra de les pistoles elèctriques. Tampoc no n'hi ha cap codi ni cap norma internacional que les prohibeixi. Naturalment, sí s'aconsellen una sèrie de condicions de control de l'ús si es decideix fer-les servir.

En aquest sentit, a banda de l'abans esmentat informe d'Amnistia Internacional de 2007, és remarcable l'existència de diferents informes del Comitè contra la tortura de les Nacions Unides, que s'ha pronunciat, aquí sí, denunciant que un mal ús provoca un dolor intens, i que, per tant, pot portar a un tracte degradant i ser una forma de tortura, i fins i tot, produir la mort.

En posteriors informes del mateix organisme internacional, es planteja la pro-porcionalitat i l'ús exclusiu en circumstàncies extremes, i es declara contrari a la distribució i autorització de forma generalitzada entre els agents. També citen casos on segons el seu parer, no s'haurien d'utilitzar mai, com són els que afecten nens, dones embarassades, persones que no estiguin a plena capacitat, o dintre d'espais de privació de llibertat.

El Comitè de Prevenció de la Tortura, del Consell d'Europa, l'òrgan de més prestigi en la defensa del Codi Europeu de Drets Humans, tractat internacional de rang legislatiu superior al de la pròpia Constitució Espanyola, ens diu que el primer risc seria l'ús abusiu de les pistoles elèctriques, i ens diu que abans d'aprovar la utilització d'aquest instrument, hi ha d'haver un debat profund, tant en el sí de l'Executiu, com en el Legislatiu. Afirmar que si després d'aquests debats es vol contemplar el seu ús, es defineixi per llei, i es desenvolupi reglamentàriament, i que tot plegat haurà d'estar basat en els principis de necessitat, subsidiarietat, proporcionalitat i precaució, i que en cap cas es facin servir per complir una ordre o efectuar una detenció, i tampoc en el context de manifestacions ni de desordres públics, llevat que impliquin riscos reals i imminents per la vida.

Realitza igualment un conjunt de recomanacions relatives a la formació, demanant que hi hagi un enregistrament amb tota la informació que envolta l'ús que s'ha fet, sobre cadascuna de les pistoles.

Ha de quedar clar com s'ha utilitzat, en presència de qui, amb quins testimonis, si hi ha hagut o no atenció mèdica –que sempre és preceptiva sobre la persona que ha rebut la descàrrega–, l'impacte, i amb una supervisió externa, periòdica i sistemàtica de seguiment sobre el seu ús.

Així mateix, el propi Comitè de Prevenció de la Tortura, alerta sobre la utilització d'aquestes armes sobre persones vulnerables, i desaconsella que s'utilitzin amb persones intoxicades.

El Departament d'Interior precisament ha expressat a través de contestació oficial al Síndic de Greuges, i per mitjà de les compareixences dels membres de la cúpula del propi Departament o del cos de Mossos d'Esquadra, que la previsió és que les pistoles elèctriques que es puguin adquirir, les utilitzin només comandaments del cos que tinguin responsabilitat de Cap de Torn, només en les àrees bàsiques policials (ABP) centrals, i només una per cada unitat regional de recursos operatius (ARRO). En el mateix sentit, ha assegurat que la seva utilització estaria prevista per casos de risc alt, i serà condició necessària que no hi hagi una altra forma de controlar la situació amb altres eines, en casos d'amenaques greus, quan hi hagi persones molt alterades o violentes, i tot plegat tenint en consideració totes les prevencions internacionals sobre l'exclusió d'ús, que preveuen una formació específica, formació de la que ja s'estan elaborant els plans, en els que hauria de participar de forma activa l'Institut de Medicina Legal de Catalunya.

3. Definició i característiques de l'instrument: Les pistoles elèctriques són pistoles paralitzants que s'adrecen a immobilitzar momentàniament una persona. S'exposa a la persona a uns corrents elèctrics sempre de menys de 10 mA, que en principi es considera que no són perjudicials per la salut. Tenen capacitat de produir dolor, i són susceptibles, per tant, sense el necessari i exhaustiu control, i per les seves característiques inherents, de ser utilitzades de forma abusiva.

L'impacte i intensitat de les descàrregues elèctriques poden variar, d'una banda, d'acord amb el voltatge, la intensitat de la corrent, la duració de l'aplicació, inclòs

l'estat de la bateria, i d'altra banda, la constitució corporal de la persona a la que se li aplica, així com altres condicions externes, com per exemple la humitat.

4. La Direcció General de la policia al·lega que l'adquisició d'aquestes armes comportarà una millora en l'actuació policial i també una millora per la ciutadania, en el sentit que donarà instruments més graduals per poder reaccionar davant de situacions especialment complicades. Dóna a l'operatiu policial una possibilitat que es troba entre els mitjans de contenció personal, la mera força física, i l'ús de les armes de foc.

Actualment no es disposa de cap eina que eviti una reducció complicada cos a cos, i que eviti per tant el contacte físic entre els agents de la policia i la persona que es pretén reduir.

Sembla lògic i positiu que la policia compti amb un catàleg gradual de recursos que possibiliti també graduar l'ús de la força legítima que fan servir. La pistola elèctrica és segurament l'instrument que millor cobreix aquest espai buit entre, com diem, l'ús de la força física i l'arma de foc.

Per tant, es pot concloure que hi ha una necessitat real de trobar un instrument que cobreixi el buit del que es parla, donat que hi ha una tipologia d'intervencions policials en que s'ha de fer servir el cos a cos per una reducció, una immobilització, i els mitjans de que es disposa actualment no proporcionen garanties de seguretat, ni pels agents, ni per la persona en qüestió.

Cal apuntar també que la pistola elèctrica és un arma que actua de forma individual sobre una única persona, el que implica inevitablement que mai pot produir un dany generalitzat ni col·lectiu, sinó selectiu, concret i de conseqüències limitades a nivell personal.

El Departament d'Interior concreta la seva proposta en l'adquisició de 134 dispositius, custodiats, i per tant utilitzats, únicament pels caps de torn de les ABP, o pel responsable de l'operatiu de les unitats especialitzades.

Cal deixar clar que totes aquelles persones susceptibles de fer servir aquests dispositius hauran de rebre una formació específica respecte a les condicions i circumstàncies del seu ús. Ús del que en sempre haurà de quedar constància visual, perquè cadascun dels dispositius disposaran de càmeres que filmaran l'actuació i garantiran la traçabilitat de la intervenció. L'ús haurà de ser detallat a través d'una instrucció específica.

5. És molt difícil col·legir la mort com a conseqüència directa de l'ús de les pistoles elèctriques, però és cert que n'hi ha documentades algunes morts en les que s'ha actuat amb pistola elèctrica, i en les que hi ha la confluència de més factors que han incrementat el risc.

Tots els informes mèdics consultats diuen que existeix un factor de risc potencial amb cardiopaties prèvies, o persones que estan intoxicades, circumstàncies que poden ser a priori desconegudes per part de la policia en el moment de fer servir les pistoles elèctriques. En aquests casos es pot posar en perill la vida de la persona sobre la que recau.

Un informe de 2013, publicat a «Quaderns de Medicina Forense», aconsella a aquest respecte, que al costat d'on hi hagi una pistola elèctrica que pugui ser utilitzada operativament, hi hagi un desfibril·lador que permeti actuar immediatament per tal de reduir el risc en cas d'existència d'una cardiopatia prèvia.

La força ha de ser sempre una mesura excepcional. I al no haver-hi una normativa específica de les pistoles elèctriques, hem d'entendre aplicable per analogia, el mateix que per les armes de foc. De manera que només es podrien fer servir quan existeixi un risc racionalment greu, per la vida o la integritat física dels propis cosos de seguretat, o de terceres persones, inclòs del propi agressor, i en aquelles circumstàncies que puguin suposar un risc greu per la seguretat ciutadana, i sempre sense excepció sota el principi de congruència, oportunitat i proporcionalitat.

Per tant, s'entén que l'ús de les pistoles elèctriques, si es decideix, s'haurà de fer sota tots aquests paràmetres d'ús de les armes de foc, i minimitzant el màxim possible el risc, preparant específicament amb una formació acurada a les persones que podran fer-les servir, per tal que al menor índex de trobar-se davant d'una persona amb alguna de les circumstàncies que el Comitè de Prevenció de la Tortura, del Consell d'Europa, n'exclou l'ús, s'intentin utilitzar mecanismes alternatius.

Es permetria doncs, un ús molt restrictiu, comparat, no a l'ús de la força física, al que no substitueixen, sinó al de les armes de foc, en circumstàncies d'extrema necessitat, on s'hagin descartat ja tots els mecanismes alternatius de resolució de conflictes, i sempre sota el principi d'avís previ.

En definitiva, l'ús d'aquestes armes ha de suposar una reducció del risc per la persona que rep la descàrrega, en tant que l'ús de la pistola elèctrica serà en substitució de la hipotètica utilització de l'arma de foc reglamentària.

6. Cal ser conscients, en abordar la regulació de les armes de descàrrega elèctrica i la seva possible dotació a la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, que estem parlant d'armes que presenten potencials riscos per a la salut de les persones, en determinades circumstàncies i condicions d'ús. També cal ser conscients del caràcter controvertit del seu ús, i dels raonables dubtes expressats per entitats i persones compareixents, contràries al seu ús, en especial pel que fa a la prevenció del mal ús de les armes de descàrrega elèctrica.

L'aplicació de la coerció mitjançant la força, mitjançant qualsevol de les defenses, armes o mètodes a disposició dels agents de policia, presenta sempre riscos. A mida que s'avança en l'escala d'aplicació de la força, cal reforçar les garanties i el control de la seva aplicació. Això justifica una molt estricta regulació de l'ús de l'arma de foc, òbviament, però també és la base per a una regulació de les armes de descàrrega elèctrica que ha de ser, almenys, tan estricta com la primera, però atenant a les especificitats de les darreres. Aquest criteri es reforça, a més, pel fet que la seva consideració com a armes «menys letals» podria tenir un efecte, no desitjable, de rebaixa del llindar d'exigència o de percepció del risc per a la salut aliena, per part de la persona que ha de prendre la decisió d'emprar-la contra algú.

Qualsevol regulació de les armes de descàrrega elèctrica ha de tenir en compte les recomanacions i consideracions esmentades als antecedents, emeses per diversos òrgans internacionals, i prendre en consideració també les conclusions i recomanacions del Síndic de Greuges al març del 2016.

Conclusions finals

A) Les condicions d'ús d'armes de descàrrega elèctrica s'han de regular a través d'una norma de rang legal, de manera que es garanteixin l'acompliment dels paràmetres i recomanacions dels diferents organismes internacionals esmentats als antecedents.

B) La norma de rang legal que en reguli les condicions d'ús s'ha de desenvolupar reglamentàriament de forma prou clara i precisa, a fi d'evitar interpretacions àmplies o laxes que puguin comprometre les finalitat de l'esmentada norma de rang legal.

C) La regulació que se'n faci ha de garantir que en cap cas s'usaran en situacions de privació de llibertat, ni en situacions de control de concentracions massives, ni contra persones que no poden entendre les ordres que reben dels agents policials ni les conseqüències de l'ús dels dispositius, ni contra persones presumiblement intoxicades o embarassades, que pateixin cardiopaties o que així ho declarin quan rebin l'avís previ, ni contra menors d'edat o persones d'edat avançada o discapacitades.

D) En tot cas, cal garantir la comunicació a l'autoritat judicial de cada ocasió en la qual se'n faci ús, així com que les característiques tècniques de les armes de descàrrega elèctrica permetin almenys la seva geolocalització, el registre del moment del seu ús, de la durada del seu ús, de la intensitat de la descàrrega mesurada en

volts i ampers (dades totes elles que hauran d'estar codificades per evitar-ne l'alteració), i de l'enregistrament d'imatges des de la pròpia arma, des del moment en el que es desenfunda.

E) Cal establir el corresponent protocol normalitzat de treball, tenint en compte els principis de mínima intervenció, d'aplicació mínima de la força, d'avís previ, de precaució, de necessitat, subsidiarietat i de proporcionalitat, i d'altra banda la formació mínima necessària que han de rebre inicialment, i en el marc de la formació contínua, els agents als quals s'assigni aquesta arma, que en tot cas no es podrà limitar a una formació relativa a la seva manipulació i pràctiques de tir, sinó també sobre la correcta interpretació del protocol normalitzat de treball i de les normes deontològiques que atenyen a la utilització d'armes, formació específica en matèria de Drets Humans, i de la formació mèdica necessària per tal de reconèixer les situacions on se'n desaconsella l'ús (aquesta formació haurà de ser analitzada i validada per l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, que realitzarà també un seguiment de la mateixa).

F) En aplicació dels principis de mínima intervenció, subsidiarietat i proporcionalitat, la regulació que es faci de les armes de descàrrega elèctrica ha de garantir que aquestes serveixin per evitar l'ús d'armes o mètodes de major potencial lesiu, i que no s'aplicarà a situacions que puguin ser resoltes amb l'ús de defenses o mètodes que siguin potencialment menys lesius que les armes de descàrrega elèctrica.

G) Tota unitat policial amb armes de descàrrega elèctrica, també haurà d'estar dotada de desfibrilladors externs automatitzats, en l'ús del qual han d'estar també adequadament formats els agents que en portin. Cal garantir atenció mèdica immediata a qualsevol persona sobre la qual s'hagi emprat una arma de descàrrega elèctrica.

6.4. Propostes de conclusions presentades pel G. P. de Ciutadans (Reg. 31889)

1. Marco general del Grupo de Trabajo

El Grupo de Trabajo sobre las Pistolas Eléctricas (en adelante, GTPE) realizó sus trabajos durante casi tres meses, habiendo realizado cinco sesiones de trabajo, con una duración de casi quince horas de comparencias y preguntas de los Grupos Parlamentarios, y habiendo intervenido 24 comparecientes a propuesta de todos los Grupos Parlamentarios, tales como:

- Sr. Rafael Ribó, Síndic de Greuges.
- Sr. Albert Batlle i Bastardas, Director General de la Policia.
- Sr. Josep Lluís Trapero, Comissari en cap del Cos dels Mossos d'Esquadra.
- Sr. Josep Antoni Saumell, sots cap de la Divisió Tècnica de Planificació de Seguretat del Cos de Mossos d'Esquadra.
- Sr. Amadeu Recasens i Brunet, comissionat de Seguretat de l'Ajuntament de Barcelona
- Sr. David José, secretari general del Sindicat de Polícies de Catalunya (SPC)
- Sr. Miquel Rovira, representant del Sindicat de Comandaments de l'Escala Intermedia de la Policia de Catalunya (SEIME)
- Sr. Jordi Dalmau, secretari general del Sindicat de Comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra (SICME)
- Sr. Toni Castejón, secretari general del Sindicat de Mossos d'Esquadra (SME)
- Sr. Pere Garcia, secretari general del Sindicat Autònom de Policia (SAP)
- Unió Sindical de la Policia Autonòmica de Catalunya (USPAC)
- Sr. Lluís Mont Gibau, cap d'Electrofisiologia de l'Hospital Clínic de Barcelona
- Sr. Tomás Gil Márquez, membre de la Comissió de Seguretat Ciutadana de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies

- Sr. Antonio Pérez Maldonado, perit judicial expert en l'ús de la força legal i instructor de Taser.
- Sr. David Bondia, president de l'Institut de Drets Humans de Catalunya
- Comissió de Defensa dels Drets Humans del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya.
- Sr. José Luis Ramírez de Arellano, instructor de tir de la Guàrdia Urbana de Tarragona.
- Sr. Antoni Aguilar Pallarès, Juan Francisco Morante Barragán i Marta Novelle Rodríguez, Unitat Central d'Informàtica i Electrònica Forense dels Mossos d'Esquadra.
- Sra. Adriana Ribas, coordinadora d'Amnistia Internacional Catalunya.
- Plataforma Stop Taser
- Sra. Mercè Subirana Domènech, Institut de Medicina Legal de Catalunya.
- Sra. Lucía Morale, jurista i membre d'IRIDIA, Centre per a la Defensa dels Drets Humans
- Sr. David Fernández Ramos, periodista i Diputat de la CUP a la X Legislatura.
- Sra. Laia Serra Perelló, advocada penalista

1.2. Según datos de la Conselleria de Interior, en la Comunidad Autónoma de Cataluña se producen entre otras:

- 20.000 incidencias de agresiones entre personas
- 700 agresiones o atentados a Agentes de la Autoridad
- 600 tentativas de suicidio
- 8000 incidencias con personas que tienen un estado importante de agitación.

Por suerte tanto en Cataluña como en el resto de España la mayoría de situaciones policiales se resuelven con técnicas de mediación, pero hay un pequeño porcentaje de actuaciones que no es así, se han de resolver con el uso de la fuerza, desde Ciudadans creemos que es en estos últimos casos es donde la pistola eléctrica podría tener un papel fundamental a la hora de detener, reducir, aislar o impedir que puedan agredir a terceros o a sí mismos.

Con las herramientas que tienen actualmente nuestros Policías, estos casos siempre se resuelven con el cuerpo a cuerpo no proporcionando garantías de seguridad ni para los agentes ni para la persona en cuestión, con las pistolas eléctricas reduciríamos y minimizaríamos el daño que puede sufrir las persona reducida y los agentes intervinientes, en definitiva que el uso de la fuerza ejercida por los agentes de la autoridad sea el mínimo indispensable, para salvaguardar al máximo la integridad física de ambas partes.

1.3. La Ley 10/1994, de 11 de julio, de la Policía de la Generalidad de Cataluña, Mossos d'Esquadra, en su artículo 11 sostiene que

Los Agentes del Cuerpo de Mossos d'Esquadra, Actuarán, en el ejercicio de sus funciones, con la decisión necesaria y sin demora, cuando de ello dependa evitar un daño grave, inmediato e irreparable, rigiéndose, al hacerlo, por los principios de congruencia, oportunidad y proporcionalidad en la utilización de los medios a su alcance.

Utilizarán las armas solamente en las situaciones en que exista un riesgo racionalmente grave para la vida o la integridad física de ellos mismos o de terceras personas y en aquellas circunstancias que puedan suponer un grave riesgo para la seguridad ciudadana, rigiéndose, al hacerlo, por los principios de congruencia, oportunidad y proporcionalidad.

2. Conclusiones, propuestas de mejora y recomendaciones

2.1. Ciudadans se posiciona a favor de que el Govern dote al Cos de Mossos d'Esquadra (CME) con una nueva herramienta de trabajo, la pistola eléctrica, siempre y cuando se garantice la formación y evaluación continua y existan las garantías jurídicas necesarias tanto para aquellos ME que las utilicen como para

aquellas personas que sean reducidas o inmovilizadas mediante la utilización de las mismas.

2.2. Esta herramienta es una herramienta más que podrán utilizar nuestros Polícías, como lo son la defensa o el arma de fuego, es decir que se debe utilizar cuando no haya más remedio o en casos extremos y siempre bajo los principios de congruencia, oportunidad y proporcionalidad.

Hemos de tener en cuenta que el uso de la fuerza, en el ejercicio de sus funciones por parte de los agentes de la autoridad ha de ser gradual y proporcional. Es notorio que hay un vacío entre el uso de la defensa y el uso del arma de fuego, este vacío lo puede cubrir la pistola eléctrica, siendo una herramienta más contundente que la defensa y menos lesiva que el arma de fuego.

2.3. Los sindicatos y los mandos del cuerpo califican la adquisición de las PE como una necesidad operativa, ideal para situaciones de alto riesgo en las que los agentes detectan que se está produciendo una amenaza y/o agresión contra terceras personas o contra los agentes de la autoridad con armas blancas y/o objetos contundentes, por personas alteradas y/o violentas. También para casos en los que una persona manifiesta claramente que se quiere suicidar o autolesionarse. Utilizándose siempre bajo los principios de congruencia, oportunidad y proporcionalidad.

Tanto Sindicatos como mandos del Cuerpo de Mossos d'Esquadra, señalan que la utilización de la pistola eléctrica significará una mejora en la actuación Policial y una mejora para la ciudadanía.

2.4. Ciutadans considera que las medidas de seguridad propuestas por la Conselleria de Interior, mediante su Director General, el Sr. Albert Batlle, en relación a la utilización de las pistolas eléctricas son lo bastante restrictivas y ofrecen las suficientes garantías del buen uso de las mismas, y por tanto insta al Govern a poner en práctica dichas medidas, consistentes en

1. Que se redactará una Instrucción específica donde se detallará su uso.
2. Que en esta Instrucción se detallará que solo se podrá hacer uso de la pistola eléctrica en aquellas situaciones de alto riesgo, es decir en aquellas situaciones en las que haya una actitud hostil hacia terceras personas o hacia los agentes y sea previsible que vaya a haber una agresión o está ya se haya producido.
3. Que se compraran 134 dispositivos.
4. Que estos serán utilizados únicamente por los Jefes de turno, que en su mayoría son mandos intermedios.
5. Que a todos ellos se les hará una formación específica y continuada sobre el uso de las pistolas eléctricas.
6. Que se necesitará autorización expresa para su utilización en cada caso.
7. Que serán requisitos indispensables para su utilización la supervisión y control de su trazabilidad.
8. Que incorporaran una cámara que firmara la actuación y garantizará su buen uso por parte de los agentes y la idoneidad de la actuación.
9. Que las pistolas eléctricas que se adquieran tendrán un dispositivo de restos digitales de almacenamiento de su uso en una pila indestructible. En esta pila se almacenarán: Día, hora, minuto, segundo de su utilización, duración de la descarga (esta no puede ser por fabricación nunca superior a 5 segundos), y cuantas descargas se efectúan.
10. Que cada pistola tiene un único número de serie, lo cual facilita su fiscalización.
11. Que se excluirá de su uso a embarazadas y niños.

2.5. Es importante que los agentes de la policía autonómica dispongan de esta herramienta para realizar más eficazmente y mejor su trabajo y evitar daños innecesarios a las personas reducidas y/o inmovilizadas, a terceras personas o a ellos mismos.

Los Mossos d'Esquadra harán un buen uso de la pistola eléctrica, igual que lo hacen de otras herramientas de trabajo como pueden ser la defensa personal o el arma de fuego

6.5 Propostes de conclusions presentades pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot (Reg. 31890)

Durant els últims mesos s'ha portat a debat en seu parlamentària l'autorització de l'ús de les pistoles elèctriques per part del cos dels Mossos d'Esquadra. Aquests armament es basa en dispositius que actuen en el sistema nerviós descarregant un alt voltatge i un baix amperatge, paralitzant als receptors durant varis segons.

En antecedents amb anteriors governs val a dir que aquest no és el primer cop que es tracta aquest tema. Governos anteriors de diferent idiosincràsia han desautoritzat l'ús d'aquest armament tot i tenir dispositius en propietat per part de la Generalitat. D'altra banda, i gràcies a l'informe del Síndic de Greuges sobre l'ús de les Pistoles Elèctriques, s'ha detectat que l'armament en qüestió era usat per 31 policies municipals al llarg del territori, i que la Conselleria d'Interior no en tenia notícia, fet que ha provocat una proposta de resolució en seu parlamentària demanant a les policies municipals que cessin en l'ús d'aquest armament fins que el debat arribi a les seves conclusions.

La reflexió sobre l'ús de l'armament fa necessari posar la mirada en allò que succeeix a escala internacional, com hem fet durant la comissió d'estudi aquests mesos. Aquest armament és considerat de manera àmplia com a armament no-lethal. Tot i així, només a EUA, segons l'informe d'Amnistia Internacional «Voltios sin Control», s'han detectat 200 morts on l'ús d'aquest armament ha estat un element causal d'aquestes.

Com hem pogut veure en les compareixences d'aquesta comissió, hi ha veus a escala internacional que denuncien l'ús d'aquesta tipologia d'armament en pràctiques de tortura o properes a aquesta, fet que ha provocat un seguit de recomanacions per part del Comitè contra la Tortura de les Nacions Unides. Aquestes recomanacions han de ser la base de pensament sobre la qual hem de prosseguir amb la reflexió si volem tenir la vetlla dels Drets Humans com la nostra major prioritat.

Les Nacions Unides diuen que cal evitar l'ús d'aquests dispositius en qualsevol estat de reclusió o custòdia, i que cal evitar-ne l'ús en persones amb malalties cardiovasculars, amb dispositius ventriculars o en estat d'alineació (induïda o no per tòxics).

L'experiència curta que tenim a Catalunya en la Policia Municipal, ha reportat que en la gran majoria de casos (tot i ser de reduït nombre) que s'han usat les pistoles elèctriques, s'estava incomplint les recomanacions de les Nacions Unides. Sense comptar amb la dificultat dels agents per discernir si una persona pateix d'enfermetats cardiovasculars, o d'estats d'alienació mental en el moment de l'actuació. Per altra banda, segons Amnistia Internacional, a EUA on l'ús és generalitzat i extens, i segons fonts del provi govern dels EUA, el 90% de casos on s'usa aquesta arma, s'usa de manera precipitada i errònia en situacions on no caldria usar-les segons protocols policials i recomanacions d'organismes internacionals.

Per tant una de les primeres conclusions és que si assumim aquest armament com a política pública ens trobarem incomplint les recomanacions de les Nacions Unides. Fet preocupant per a la societat i per al govern si volem caminar cap a una democràcia madura i avançada.

Per altra banda hem observat durant la comissió que en els països de recent implantació d'aquests dispositius s'està produint un efecte de sobreús que torna a posar-los a debat. Només la Policia Metropolitana de Londres ha reportat un augment del 200% d'incidències relacionades amb aquest ús, sumat a les dades abans donades del govern dels EUA on el 90% de usos son fora de protocols i recomanacions. Aquesta dades ens porten a la conclusió del Comitè per la Prevenció de la Tortura, i

del Síndic de Greuges de Catalunya que temen que l'ús d'aquests dispositius promogui el «gatell fàcil», i provoqui un ús desproporcionat de la força. Aquest fet podria danyar la imatge dels cossos de seguretat pública, i pot posar en qüestió el nostre model de seguretat. Avancem cap a l'ús de la força i la por com a mètode de seguretat pública, o avancem cap a un model de proximitat i de mediació com a democràcia avançada. Sens dubte, al país ens cal aquest segon, i l'experiència a altres països no ens recomana la implantació d'aquest armament.

Cal a dir, que el reglament d'implementació que proposa el govern es molt restrictiu. Un ús controlat només per els caps d'unitat i pocs dispositius. Durant els transcurso de la comissió ha sorgit una pregunta important que cal remarcar. Realment són útils aquestes armes, amb un reglament tan restrictiu? En tots els casos on hem formulat la pregunta als diversos components que han assistit a les reunions es mostrava la dificultat que el reglament permetés usar en alguna situació concreta aquestes armes. Per tant, correm el risc de què els protocols i els reglament que es proposen se saltin sistemàticament, i l'ús acabi sent incontrolat i normalitzat. Amb aquest reflexió ens apropem a la preocupació a escala internacional de sobreús i d'ús desmesurat de la força.

Per acabar, és important remarcar com quasi totes les entitats socials (no policials) que han passat per la comissió han reclamat una fiscalització ciutadana de l'ús de la força. I és aquí on tenim una oportunitat d'avançar, de construir el model de seguretat de qualsevol democràcia madura per a Catalunya. El fet de tenir un control extern, ciutadà, amb competències suficients com als exemples d'algunes policies Europees, pot ajudar a vetllar pel compliment de les recomanacions de les Nacions Unides, a millorar la qualitat dels nostres cossos de seguretat, i a millorar la imatge d'aquest davant de la població.

1. En conclusió, amb la situació actual de la seguretat a Catalunya, amb la voluntat de complir les recomanacions de les Nacions Unides, i amb la voluntat d'evitar un sobreús de la força que allunyi el nostre model policial de la proximitat i de la mediació, no s'hauria de desplegar l'armament elèctric dintre dels cossos de seguretat públics.

2. En contrapartida, cal avançar en una policia més propera i avançada, i per això es fa necessari revisar les funcions i composició dels actuals òrgans ciutadans de fiscalització de l'ús de la força pública, o si s'escau, crear-ne de nous, i que aquests tinguin les competències i recursos suficients per tirar endavant aquesta activitat.

6.6. Propostes de conclusions presentades pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (Reg. 31893)

El rigorós respecte de les garanties processals, i més que mai de les garanties contra la tortura, no és només un valor en sí, és a dir un principi de la civilització jurídica posat al servei de la protecció de la dignitat de la persona, dels seus drets i, al mateix temps, que dels pilars fonamentals de la democràcia i de l'estat de dret. És també un factor d'eficàcia del dret penal i de la mateixa lluita contra el terrorisme. De fet, la força insubstituïble del dret, no recau en la força bruta, com aquella que es manifesta en la tortura o en la guerra, homòloga o simètrica a la del delictes. Recau, al contrari, en la màxima asimetria entre dret i crim, entre resposta institucional i terrorisme, entre el màxim respecte del detingut exaltat per la civilització jurídica i la violència descontrolada com a resposta.

Només aquesta asimetria, de fet, està en condicions de deslegitimar la criminalitat i, sobretot, la criminalitat terrorista; de neutralitzar-la jurídicament, d'estigmatitzar-la moralment, d'aïllar-la socialment, de despotenciar-la políticament. Només la resposta asimètrica del dret alimentada pel rigorós respecte a la dignitat de la persona del terrorista i del rebuig per ser il·lícita i repugnant de qualsevol aflicció o mortificació, permet llegir el terrorisme com a crim i per això desconèixer tota pretensió de legitimitat política o moral. Cas contrari, la pèrdua d'aquesta asimetria –per mitjà de la violència descontrolada de la tortura, no menys que per la guerra– rebaixa les

institucions al nivell de la criminalitat (o, el que és el mateix, eleva aquesta al nivell d'aquelles), amb l'únic efecte d'atiar com gasolina en el foc l'espiral de la violència. Luigi Ferrajoli¹

Introducció: que l'excepcionalitat no justifiqui la norma

El Grup de Treball sobre Pistoles Elèctriques del Parlament de Catalunya neix arrel d'una pregunta al Conseller d'Interior de la CUP-CC sobre l'ús i tinença per part del Cos de Mossos d'Esquadra d'aquestes armes. El fet de tenir un debat parlamentari previ a la implementació d'aquest armament, és una de les reivindicacions històriques de les Organitzacions de Drets Humans a Catalunya i una de les recomanacions del Dret Internacional i dels estaments europeus de Drets Humans. Tot i que el Cos de Mossos d'Esquadra ha sotmès el seu ús a debat parlamentari, són 31 els Ajuntament de Catalunya que disposen de Pistoles elèctriques, un total de 54, als cossos de Policia Local sense un marc legislatiu comú que en reguli l'ús.

El debat sobre les Pistoles elèctriques, lluny de ser una qüestió merament tècnica, és un debat de caire polític, ja que toca d'arrel el model policial d'intervenció, i suposa un element central del debat ètic i deontològic dels cossos policials.

Cal partir dels principis establerts pel codi ètic de la Policia de Catalunya de proporcionalitat, congruència i oportunitat; preguntar-se quins són els béns jurídics que hi ha en joc i quins riscos suposa la incorporació de les pistoles elèctriques. La oportunitat que suposen les pistoles elèctriques és compatible amb la proporcionalitat del seu ús? És congruent incorporar una arma d'aquest calibre amb el context delictiu català?

Les Pistoles elèctriques neixen als EEUU, en contextos d'alta conflictivitat i tinença d'armes generalitzada. En aquest sentit, i segons dades aportades per Albert Batlle, Director General de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, a la Comissió d'Interior el 13 d'abril del 2016, en una exposició sobre el balanç delinqüencial del 2015 «Espanya i Catalunya és un país segur, entenen la seguretat lligada a l'estat de dret i indissociable al ple exercici de les llibertats ciutadanes. Catalunya és un país uniformement segur i no hi ha marginalitat, no hi ha espais d'inseguretat al llarg del territori, existeixen zones d'intervenció preferent però l'element de la seguretat està ben repartit al territori²».

L'anàlisi del balanç delinqüencial, per tant, no justifica la incorporació de les pistoles elèctriques com a dotació reglamentària. Ja l'any 2014 el Parlament de Catalunya desestimà la possibilitat d'incorporar-les, i des de llavors fins avui no hi ha ni nous informes ni noves proves que avalin un canvi de resolució. En aquest sentit, pertoca a la Conselleria d'Interior demostrar la inoqüitat de l'arma per tal d'argumentar el canvi de criteri del Parlament, ja que l'àmplia literatura i les recomanacions d'organismes i estaments de Drets Humans han documentat el potencial abús de d'aquesta.

Des de la CUP-CC entenem que les polítiques públiques de seguretat han d'elaborar-se des de perspectives integrals que entenguin el dret a la seguretat des d'un enfoc de garantia de drets i llibertats. És imprescindible que aquestes no s'elaborin sota criteris estrictament policials i que no s'emmarquin en la lògica de l'excepcionalitat i la tolerància zero davant de conflictes polítics, econòmics i socials.

Cal desmilitaritzar la policia i fer comunitàries les polítiques públiques de seguretat. La lliçó que ens envien els EEUU és senzilla: més armes no han fet una societat més segura.

1. VVAA. Privación de Libertad y derechos humanos; OSPDH, Barcelona (2008)

2. Transcripció de la compareixença del Director de la Policia Albert Batlle a la Comissió d'Interior del Parlament de Catalunya el dia 13 d'abril del 2016. Minut 2:00 – 2:43. Enllaç: http://www.parlament.cat/web/catal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7655447&p_cp3=7655594

2. Tesis per a desestimar les Pistoles Elèctriques

2.1. Sobre els usos i les contradiccions

Les justificacions de l'ús –risc– i les propostes d'ús de les pistoles elèctriques per part dels alts càrrecs de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra³ són:

La necessitat d'incorporar una arma que pugui respondre a situacions de risc extrem que pateixen els agents quotidianament i que els hi permeti respondre de manera proporcional i congruent a la situació, ja que exposen que no tenen armes adequades entre la intervenció mecànica i l'ús d'arma de foc.

Proposen un ús restringit de l'arma - sempre precedit d'una avaluació del risc i d'una decisió racional - i que només en disposin els comandaments de torn.

Reduir el temps utilitzat per a les immobilitzacions i minimitzar el dany de la persona retinguda.

Proposen que les unitats que en disposin siguin la Brigada Mòbil, Unitats de Seguretat Ciutadana, Unitats de Custòdia de Detinguts, Àrea de Recursos Operatius i Àrea del GEI.

El risc quotidià que pateixen els agents ha sigut un argument repetit al grup de Treball per tots els representats de la PG-ME, així com la necessitat de disposar d'una eina que permeti respondre amb proporcionalitat en les actuacions policials. Quan parlen de risc exposen situacions vinculades, bàsicament, a persones molt alterades i que presenten conductes violents, a persones que no responen a les ordres dels agents per consum de drogues o per alienació mental i a d'altres situacions de caire extrem que, argumenten, són quotidianes⁴.

El comissari Trapero exposava al Grup de Treball⁵ que comptabilitzaven 20.000 incidents a l'any per agressions, al voltant de 700 atemptats a l'autoritat als agents, 6.000 temptatives de suïcidi, 8000 incidents amb persones en estat d'agitació. Segons el comissari, la majoria se solucionen per mitjà de la paraula, però quan la persona interpellada es nega a acomplir les ordres, l'ús d'una defensa policial no és solució ja que la contenció d'una persona agressiva que encara li genera més estrès i nervis.

En primer lloc la descripció de la casuística del risc dels agents, no es correspon amb la proposta d'ús del Departament. Fer un ús restrictiu de les pistoles elèctriques i distribuir-les només entre els caps de torn de determinades unitats, els quals hauran de fer una avaluació del seu ús en cada ocasió, no es correspon amb la descripció de la quantitat de riscos. El principi d'immediatesa en l'ús operatiu de les armes, es contradia amb la proposta d'ús restrictiu d'aquestes.

En segon lloc, i en referència a la reducció del temps de contenció i d'immobilitzacions i, per tant, a la garantia de disminuir riscos i lesions per a les persones reduïdes, pretén solucionar el conflicte endèmic de la necessitat de millorar el protocol de contenció de la PG-ME incorporant una altra arma però sense revisar, en cap cas, ni el protocol ni les garanties de rendició de comptes en els casos de males praxis policials.

En aquest sentit, i contràriament a la tesi d'alguns sindicats de la PG-ME que demanen un ús generalitzat de les pistoles elèctriques –que tots els agents en disposin–, i als arguments que alleguen majors garanties per a les persones immobilitzades, entenem que cal, amb urgència, millorar els protocols de contenció del cos. Per altra banda cal revisar els models i gradacions d'ús de la força, posant èmfasi tant a les tècniques de mediació i resolució de conflictes en front de les dinàmiques d'augment de la conflictivitat, com formant constantment als i les agents en eines mecàniques i de defensa en la contenció i protecció.

3. D'ara en endavant PG-ME.

4. Cal apuntar que les Organitzacions de Drets Humans desaconsellen l'ús de les pistoles elèctriques en tots aquests casos.

5. Compareixença del Comissari Trapero al Grup de Treball de les Pistoles Elèctriques. Enllaç: http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7673581&p_cp3=7673632

En tercer lloc, un altre dels debats molt vinculat al risc, és la necessitat de trobar eines que puguin utilitzar-se en escalades de conflicte mitjanes pels agents, que són difícilment resoltes per les tècniques mecàniques però que no requereixen l'ús d'armes de foc.

Per una banda, i segons la instrucció 4/2008 de la PG-ME, la gradació d'eines que disposa la PG-ME abans d'arribar a les armes de foc és diversa i entenem que suficient en la gestió de conflictes de risc mitjà (nivell que els alts càrrecs de la PG-ME justifiquen l'ús de les pistoles elèctriques):

Defensa o bastó policial rígida i semi rígides de 50 i 70 cm.

Defensa o bastó extensible.

Defenses elèctriques.

Manilles metàl·liques.

Esprais de defensa personal.

Brides.

Armes destinades a la impulsió i projecció d'artefactes fumígens i lacrimògens.

Granades tipus «Stunt».

Per altra banda, i tal com exposava l'advocada Lucía Morale al Grup de Treball⁶, cal revisar el model d'ús de la força de les policies catalanes, per tal de garantir intervencions policials pausades, amb protocols de decisió i d'actuació definits i amb mecanismes de rendició de comptes incorporats. Actualment, i partint de les mancances de control i rendició de comptes de la PG-ME i d'altres cossos de policia locals, no és pertinent incorporar les pistoles elèctriques sense un model d'ús de la força justificat, que ni el Departament d'interior ni els alts càrrecs de la PG-ME han aportat en cap de les sessions del Grup de Treball.

Finalment el Departament d'Interior té la voluntat d'incorporar les pistoles elèctriques a Unitats com la Brigada Mòbil o les Unitats de Custòdia de detinguts entre d'altres. El febrer del 2015, l'Inspector Saumell feia unes declaracions a El Periódico⁷ on no només avalava l'ús d'aquestes armes, sinó que les relacionava amb els operatius de la Brigada Mòbil en els casos de turisme de borratxera. En aquest cas, enlloc d'abordar un debat sobre el model de turisme, es pretenen incorporar les pistoles elèctriques per tal de fer front als conflictes que suposa el turisme desregulat, gestió poc responsable de les polítiques públiques de seguretat i convivència, ja que no responen a l'arrel del conflicte sinó que proposen una solució parcial i poc resolutive de la situació. Pel que fa a la Custòdia de detinguts, són nombrosos els organismes de Drets Humans, i ho exposarem amb extensió més endavant, que prohibeixen l'ús de les pistoles elèctriques en privació de llibertat. Per tant, no és pertinent el plantejament d'ús de les pistoles elèctriques en determinades unitats, ni les orientades a la gestió de l'ordre públic perquè suposen una eina de repressió que no respon a la resolució del conflicte, ni les de privació de llibertat perquè contravenen les recomanacions de les Organitzacions de Drets Humans.

2.1.2. Desmuntant alguns casos que han sorgit al Grup de Treball i els que es justifica l'ús de les pistoles elèctriques

Cas Juan Andrés Benítez

Segons dades de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura, en els darrers 3 anys s'han registrat a Catalunya 7 morts per custòdia policial⁸, l'any 2013 Catalunya encapçalava el registre de morts arreu de l'Estat i la PG-ME era el 2n cos amb més casos. D'aquests, el més sonat ha sigut el de Juan Andrés Benítez, mort el 6 d'octu-

6. Compareixença de Lucía Morale (IRIDIA) al Grup de Treball sobre Pistoles elèctriques http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7719222&p_cp2=7719333&p_cp3=7719277

7. Font: *El Periódico*. Notícia 23/02/2015 <http://www.elperiodico.com/es/noticias/sociedad/mossos-desquadra-pistola-taser-electrica-jefe-guardia-polemica-fallecimiento-juan-andres-benitez-3959546>

8. Font: *La Directa*. Notícia 14/03/2016 <https://directa.cat/actualitat/en-tres-anys-shan-produit-set-morts-sota-custodia-dels-mossos-desquadra>

bre del 2013 en una actuació policial que ha estat condemnada per la justícia amb el resultat de delictes d'homicidi per part dels agents de la PG-ME però que no ha suposat la seva expulsió del cos. En el marc del grup de treball, alts càrrecs de la PG-ME han argumentat que, amb les pistoles elèctriques, aquest cas no hagués acabat amb la mort, eludint que el que va matar al senyor Benítez, tal com s'ha demostrat al judici, ha sigut la mala praxis policial i no el protocol en sí. En aquest sentit, i en la mateixa línia que les denúncies que ha presentat la CUP-CC i el mateix Ajuntament de Barcelona, és intolerable que no funcionin els mecanismes de control i de rendició de comptes de la PG-ME que sancionin de manera efectiva les males praxis i que, en un cas d'homicidi com aquest, no només no s'expulsi als agents del cos, sinó que se'ls protegeixi i no se'ls sancioni degudament.

Agressió al barri de Sant Joan de Figueres, abril del 2016⁹

En el marc del debat sobre les pistoles elèctriques és imprescindible partir de la premissa del bé jurídic a protegir a les intervencions policials per a poder mesurar la congruència i la proporcionalitat.

Als barris més desfavorits de Catalunya amb alta conflictivitat social, davant d'una situació de conflicte, cal partir de la premissa que actuacions policials només suposen solucions momentànies i de curt abast, i que les polítiques públiques que requereixen aquests poblacions són les de millora de les condicions materials d'existència i de transformació de les dinàmiques de marginació i pobresa.

Per altra banda, i en un cas com el de les agressions al barri de Sant Joan durant la detenció d'un home per haver comès diversos delictes, la contenció i detenció no haurien de ser prioritàries si la oportunitat que suposa l'actuació conté alts riscos per la vida de la persona o dels agents. Es poden trobar ocasions més favorables per a la detenció i que no posin en risc ni els i les agents ni la persona detinguda.

Cas Bayard o la complexitat de les malalties mentals

El cas Bayard, el cas del 2006 a Santa Susanna d'Aro o el cas del 2007 a Malgrat de Mar són exemples de la manca d'eines policials en casos de malaltia mental i que han acabat amb la mort.

Tot i que a partir del 2006 s'elaborà un protocol al respecte, el Departament al·lega l'ús de les Pistoles elèctriques en aquest tipus de casos, tot i que les Organitzacions de Drets Humans i el mateix Síndic de Greuges de Catalunya ho prohibeixen.

Per una banda, els casos extrems en els que la vida dels agents corre perill són excepcionals, i, per tant, l'excepcionalitat dels riscos no pot sostenir una norma com la incorporació de les pistoles elèctriques.

Per altra banda, segons les dades exposades pel comissari Trapero al Grup de Treball, les úniques referències explícites a les malalties mentals són els suïcidis i, tot i que el Departament també al·lega la utilitat de les pistoles elèctriques per tal d'impedir la consumació dels fets, és evident que la manca de control de caiguda de la persona desaconsella totalment aquesta opció en els casos d'intent de suïcidi.

En tercer lloc, és evident que les malalties mentals no són conflictes de solució policial i, tot i que hi hagi situacions d'extrema delicadesa, cal garantir els protocols i la complexitat dels operatius per a que siguin capaços de respondre als casos d'aquestes característiques. Ni l'excepcionalitat pot justificar la norma, ni la manca de qualitat dels operatius tampoc.

L'acordonament de la zona o la col·laboració amb efectius mèdics són algunes de les gestions imprescindibles en aquest tipus d'operatius abans d'haver d'utilitzar les pistoles elèctriques.

Finalment, en tots els casos citats en aquest apartat, el que va decantar la mort va ser o bé la mala praxis policial –ús de les armes de foc per pànic–, o bé cardiopaties o deliris agitats, casuístiques que amb les pistoles elèctriques segurament també

9. Font: ARA. Notícia 20/04/2016 http://www.ara.cat/comarquesgironines/Dos-Mossos-Sant-Joan-Figueres_0_1562243873.html

haguessin suposat la mort de la víctima –per cardiopaties o estats d’alteració– i el pànic dels agents, ja que la poca distància d’ús de les pistoles elèctriques –màxim 7 metres– haguessin suposat molta exposició per a la persona que l’hagués de desaparar.

2.2. Sobre els riscos en l’ús de les pistoles elèctriques.

Com ja hem analitzat a l’apartat anterior, un dels arguments més forts del Departament i de la PG-ME per a la incorporació de les pistoles elèctriques són els riscos que pateixen els agents de policia. No obstant això, l’anàlisi dels riscos és parcial, ja que no incorporen els riscos que aquestes armes poden suposar per a les persones que en rebin les descàrregues.

Segons l’Inspector Saumell¹⁰ les Pistoles elèctriques són de Voltatge alt (50.000) però amb baix amperatge (2,1 MA) i tenen un efecte que interfereix resposta motora de les persones, provocant la caiguda de la persona que rep la descàrrega.

Segons els metges que han comparegut al Grup de Treball –el doctor Lluís Mont Gibau, cap d’Electrofisiologia de l’Hospital Clínic de Barcelona i la doctora Mercè Subirana Domènech de l’Institut de Medicina Legal de Catalunya¹¹–, poden causar lesions pròpies de la caiguda de la persona, lesions neuroendocrines i lesions cutànies.

Tot i que cap dels dos professionals relacionen la descàrrega de la Pistola Elèctrica amb els casos documentats de mort de la literatura revisada (veure compareixences), afirmen que les Pistoles Elèctriques poden ser desencadenants de mort en els casos de descàrregues de llarga durada o repetitives; quan la víctima tingui la pell humida o estigui submergida; en les lesions pròpies de les caigudes; per quadres de cardiopaties prèvies; amb quadres de delírium agitat; en quadres de consum de cocaïna, altres estimulants, alcohol o psicofàrmacs.

La doctora Subirana compareix al Grup de Treball conjuntament amb A. Aguilar Pallarès, J.F. Morante Barragán i M. Novelle de la Unitat Central d’Informàtica i Electrònica Forense dels Mossos d’Esquadra co-autors de l’informe que exposen¹². Quan al Grup de Treball se’ls hi pregunta per la manca d’experiència en usos reals, les quatre persones afirmen que cap comitè d’ètica permetria fer l’estudi amb persones a Catalunya i que, per tant, els resultats són extrets del laboratori en contextos aïllats de la casuística de la quotidianitat. Per tant, les conclusions de l’estudi, dut a terme revisant literatura especialitzada i experiments amb marcapassos al laboratori, en cap cas poden considerar-se definitives, ja que no disposen de prou proves empíriques en l’ús de les Pistoles elèctriques sobre persones. El mateix doctor Lluís Mont Gibau afirmà a la compareixença que caldria fer un recompte de casos i conseqüències a nivell internacional d’ús de les pistoles elèctriques per a concloure amb determinació sobre el risc de letalitat d’aquestes.

Per altre costat, Amnistia Internacional presenta un estudi¹³ l’octubre del 2007 al Departament de Justícia dels EEUU on comptabilitza 290 casos de morts posteriors a la descàrrega de pistoles elèctriques entre el 2001 i el 2007. L’Organització de Drets Humans, en contra de les reticències de vincular directament els dos fets, relaciona directament l’ús de les pistoles elèctriques amb les morts comptabilitzades.

Així doncs, les pistoles elèctriques poden suposar riscos de mort per a les persones que reben les descàrregues i que presentin els quadres descrits anteriorment.

10. Compareixença l’Inspector Saumell al Grup de Treball de les Pistoles Elèctriques. Enllaç: http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7673581&p_cp3=7673632

11. Compareixences al Grup de Treball de les Pistoles Elèctriques en les sessions del doctor Lluís Mont Gibau el dia 25/05/2016 http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7698995&p_cp3=7699046 i de la doctora Mercè Subirana Domènech el dia 27/06/2016 http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7719222&p_cp2=7719333&p_cp3=7719277

12. Article Armas eléctricas: ¿qué sabemos? ¿qué ignoramos? A Quadernos de Medicina Forense vol.19 no.3-4 jul./dic. 2013 http://scielo.isciii.es/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S1135-76062013000200003

13. Es pot consultar en aquest enllaç: <https://www.amnesty.org/es/documents/amr51/154/2007/es/>

En aquest sentit, és molt complicat que els i les agents que utilitzin l'arma estiguin al corrent de la situació de la persona a la qual han de disparar, desconeixent si ha ingerit drogues o bé si té un quadre de cardiopatia. A més, en el cas que l'ús de les pistoles elèctriques les hagi d'autoritzar el cap de torn corresponent, encara es fa més difícil l'avaluació detallada dels riscos que aquesta pot suposar per a la integritat i la vida de la persona que rep la descàrrega.

En el cas de la comissió d'Estudi sobre l'Ordre públic que va prohibir l'ús de les pilotes de cautxú als Mossos d'Esquadra la legislatura passada, un dels arguments forts per a la prohibició va ser que no es podia controlar el rebot de la pilota i, per tant, que no era pertinent el seu ús. En el cas de les pistoles elèctriques, no es pot controlar ni la caiguda de la persona que rep la descàrrega, ni es pot avaluar amb condicions - en una situació de tensió i de presa de decisions ràpida - el risc que li suposarà la descàrrega. Per tant, no és pertinent el seu ús per manca de garanties del dret a la vida de les víctimes.

2.3 Mecanismes de control i rendició de comptes

Les pistoles elèctriques són una pràctica còmode, o útil i necessària? Preguntà la lletrada Laia Serra en la seva compareixença. En aquest sentit afirmà, juntament amb la representant d'Amnistia Internacional, que les pistoles elèctriques són armes de fàcil ús i, en aquest sentit, potencials eines d'abusos.

El defensor dels drets a França en l'informe del 2013 «Trois moyens de Force Intermediaire¹⁴» adverteix de la utilització de les armes en casos en les que no haurien de ser necessàries ni estaven previstes. Al·lega que s'han de revisar regulacions en relació al dany causat, que s'ha de restringir l'ús en persones vulnerables i emmanillades, i que cal formar molt més als agents francesos.

A l'exposició dels alts càrrecs de la PG-ME, el risc i la proporcionalitat de les eines són, com hem abordat als apartats anteriors, arguments claus. No obstant això, la instrucció 4/2008 que defineix els nivells de risc i l'armament corresponent, ho fa de manera laxa i poc concreta i obre la possibilitat a múltiples interpretacions. Segons la Instrucció 4/2008 es consideren de risc mitjà «aquelles situacions podent haver d'actuar fent ús de la força contra les persones en l'exercici de les seves funcions, en les que hi ha una actitud hostil envers terceres persones o els agents». En base a aquesta definició, i veient l'experiència francesa, es poden justificar l'ús de les pistoles elèctriques en nombroses ocasions que contravindrien les recomanacions dels Organismes de Drets Humans i que suposarien un ús innecessari d'aquestes.

A la tesi dels abusos i del mal ús, la Conselleria i la PG-ME al·leguen la traçabilitat que permet l'arma, en el sentit que disposa de diversos mecanismes de control molt precis de l'ús (agent, lloc, hora, nombre de descàrregues, etc). Malgrat la capacitat de reproduir els fets i l'eficiència de les piles, les càmeres i els confetis, més enllà de la predisposició de la Conselleria a elaborar un reglament d'ús, no es proposa cap mecanisme de sanció ni de rendició de comptes de les males praxis que es puguin donar amb l'ús de les pistoles elèctriques.

En aquest sentit, casos com els d'Ester Quintana, ens alerten de la necessitat d'establir mecanismes de control, sanció i rendició de comptes dels agents dels cossos policials a Catalunya. Cal, com a condició sine qua non i al marge del debat de qualsevol armament, treballar per a millorar la transparència, la gestió democràtica i la rendició de comptes en el sí dels cossos de seguretat a Catalunya. En cap dels 7 casos de lesions per pilotes de goma que la Conselleria ha reconegut i ha indemnitzat, s'han sancionat, ni suspès, ni retirat als agents de les seves funcions. En aquest sentit, la traçabilitat de l'arma perd consistència sense una garantia de mecanismes sancionadors dels agents de la PG-ME.

14. Consultar informe en aquest enllaç: <http://www.defenseurdesdroits.fr/fr/publications/rapports/rapports-thematiques/trois-moyens-de-force-intermediaire>

2.4. Pistoles elèctriques i garantia de Drets Humans

En primer lloc cal destacar que els alts càrrecs de la PG-ME proposen utilitzar les pistoles elèctriques en els casos de persones alterades i que no responguin a les ordres dels agents; persones alienades; persones violentes sota els efectes del consum de drogues; casuístiques que són matèria de prohibició per les entitats i estaments de Drets Humans. El Comissari Trapero a la compareixença del Grup de Treball manifesta que des de la PG-ME no comparteixen les recomanacions del Síndic de Greuges en cas de la prescripció de les persones en estat d'alienació que no puguin entendre les ordres, ja sigui mental o sota els efectes de les drogues, així com en aquells casos d'autolesió o temptativa de suïcidi.

Tal com recull el Síndic de Greuges a l'informe «Les pistoles elèctriques com a dotació policial a Catalunya» el Comitè contra la tortura de les Nacions Unides i el Comitè per la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa s'han pronunciat sobre les pistoles elèctriques en nombroses ocasions. Segons el CAT «provoca un dolor intens, constitueix una forma de tortura i, en alguns casos, pot fins i tot provocar la mort» (CAT, Portugal, par. 14).

Adriana Ribas, Coordinadora d'Amnistia Internacional Catalunya en la compareixença al Grup de Treball¹⁵ ha exposat els riscos per la salut i la vida de les persones que poden suposar les Pistoles elèctriques i que han estat abordats a l'apartat anterior: lesions greus, mort, caiguda sense control, dards que generen lesions a la pell i als òrgans, etc.

Així mateix, ha citat les pistoles elèctriques com a potencials eines de penes cruels, inhumanes i degradants per l'alt risc de ser utilitzades de forma abusiva, ja que no deixen marca que perdura en el temps. Segons Amnistia Internacional no es poden utilitzar amb individus sota custòdia, en presons cel·les i comissaries a no ser que hi hagués risc de mort, i no es poden utilitzar en combinació amb d'altres tècniques de contenció. Aquestes recomanacions contradiuen la proposta d'ús de la Conselleria d'Interior i de la Direcció General de la Policia. En aquest sentit, ha conclòs la compareixença afirmant que Catalunya no està acomplint totes les garanties de Drets Humans que emanen dels estaments europeus de Drets Humans i del Drets Internacional i que, per aquesta raó, no pot incorporar les pistoles elèctriques.

Tant la representant d'Amnistia Internacional com la resta de compareixents representants d'Organismes de Drets Humans: Lucía Morale (IRIDIA), Andrés García Berrio (Stop Taser), David Bondia (Institut Català de Drets Humans), Laia Serra (Comissió de Defensa de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona), Carles McCragh i Prujà (Comissió de Defensa de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Catalunya), i David Fernández (ex Diputat de la CUP i membre de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura) s'han mostrat contraris a la implementació de les pistoles elèctriques als cossos policials catalans i han considerat molt greu que la Conselleria i la Direcció General de la Policia contravinguin les recomanacions dels Organismes Internacionals de Drets Humans¹⁶.

3. Consideracions finals i punts de conclusions

Des de la CUP-CC, i segons els arguments presentats en aquest document, concloem que:

1. Ens posicionem en contra de la incorporació de les Pistoles elèctriques a la PG-ME i a qualsevol cos policial de Catalunya.
2. Tal com recomana Amnistia Internacional i altres estaments de Drets Humans europeus, és imprescindible crear un mecanisme independent que realitzi tasques de control, seguiment i rendició de comptes dels cossos policials a Catalunya, així com

15. Compareixença d'Adriana Ribas al Grup de Treball. Enllaç http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7719222&p_cp2=7719264&p_cp3=7719277

16. Per a consultar les compareixences al Grup de Treball. Enllaç http://www.parlament.cat/web/canal-parlament/sequencia/videos/index.html?p_cp1=7719222&p_cp2=7719264&p_cp3=7719277

que disposi de mecanismes d'investigació contra la policia en casos de vulneracions de Drets Humans.

3. És imprescindible tenir un debat a fons sobre l'enfoc de la seguretat pública i el model policial a Catalunya.

4. En el cas de l'aprovació de l'ús de les pistoles elèctriques pel Grup de Treball, és imprescindible elaborar un reglament estricte d'ús per a tots els cossos policials catalans que incorpori els principis de necessitat i proporcionalitat; que garanteixi el mínim dany per a les víctimes; que incorpori normes d'ús; que incorpori reconeixements mèdics obligatoris a les víctimes de les descàrregues; que incorpori formació pública continuada i exhaustiva als agents que les puguin utilitzar; i que se'n prohibeixi el seu ús en absència del reglament.

5. En el cas de l'aprovació de l'ús de les pistoles elèctriques pel Grup de Treball, cal establir un període pilot i de prova de les pistoles elèctriques per tal de garantir-ne el seu correcte funcionament en relació als estàndards de Drets Humans.

6. Tant en el cas de l'aprovació com la no aprovació de l'ús de les pistoles elèctriques, és imprescindible crear una comissió parlamentària permanent sobre armament policial i models de seguretat, integrada per Grups Parlamentaris, representants dels cossos policials i representants d'Organitzacions de Drets Humans. En el cas de l'aprovació de les pistoles elèctriques a aquesta comissió se li atribuiran les tasques de monitorització d'aquestes, de creació del reglament i d'avaluació del seu ús.

II. CONCLUSIONS

La Comissió d'Interior del Parlament de Catalunya, com a resultat de les tasques dutes a terme pel Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques, constituït en el si de la Comissió, havent estudiat la documentació que li ha estat aportada, i prenent en consideració les intervencions dels experts en les diverses compareixences tingudes, aprova les següents

Conclusions

1. Constatacions generals sobre l'ús de pistoles elèctriques per la policia

1. Una part important de les actuacions de caràcter delictiu recorren a mitjans cada dia més sofisticats i es basen en una organització cada dia més avançada, cosa que fa necessari que els cossos de policia puguin tenir accés a mitjans materials adaptats a les noves realitats delictives que els permetin millorar la protecció de la societat i de les persones. Així mateix, es constata que són freqüents en la realitat quotidiana dels cossos de seguretat les situacions de risc i de perill per a la integritat física de les persones, que exigeixen respostes cada vegada més ràpides i efectives.

2. Ha quedat acreditat que l'adquisició i la incorporació de les pistoles elèctriques, anomenades també dispositius conductors d'energia (DCE), constitueixen una necessitat operativa i policial per poder afrontar situacions crítiques en què cal actuar. Els motius que fan necessària aquesta incorporació, des del punt de vista de la intervenció policial, són diversos:

a) En primer lloc, perquè s'identifiquen situacions específiques que posen els agents de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra en la tessitura d'haver d'actuar per contenir o reduir persones amb una agressivitat extrema, situacions complexes que requereixen un abordatge diferent a l'actual.

b) En segon lloc, perquè les armes i eines d'ús policial de què actualment disposen els efectius dels Mossos d'Esquadra no són eines idònies per a fer aquesta contenció o reducció amb seguretat, ni per a la persona objecte de l'actuació, ni per a terceres persones ni per als mateixos agents.

c) En tercer lloc, perquè entre la defensa policial i l'arma de foc hi ha un espai buit que no permet un ús gradual de la força en situacions complexes. La incorpo-

ració d'aquests dispositius permet fer un ús gradual de la força d'una manera més acurada.

3. Les pistoles elèctriques, o dispositius conductors d'energia, són una eina que no substitueix cap altra de les armes o eines d'ús policial actualment a disposició dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra, ni tampoc és equiparable a cap altre dispositiu: té el seu propi espai. Es valoren aquests dispositius com una eina que permet un ús acurat i progressiu de la força, atès que no hi ha cap alternativa menys lesiva i més efectiva per a afrontar les situacions crítiques a què van destinades i atès que fins avui els Mossos d'Esquadra han assolit prou experiència operativa per a valorar les situacions específiques que col·loquen els agents en la necessitat d'emprar-les, davant la manca d'una alternativa idònia.

4. El Govern ha de dotar el Cos de Mossos d'Esquadra de pistoles elèctriques, com a nova eina de treball, sempre que es garanteixi la formació i l'avaluació continuada i hi hagi les garanties jurídiques necessàries, tant per als agents de policia que les emprin com per a les persones que siguin reduïdes o immobilitzades.

5. És imprescindible elaborar un reglament estricte sobre l'ús de les pistoles elèctriques, destinat a tots els cossos policials de Catalunya, que incorpori els principis de necessitat i de proporcionalitat; que garanteixi el mínim dany per a les víctimes; que estableixi normes d'ús; que estableixi reconeixements mèdics obligatoris a les víctimes de les descàrregues, i que reguli la formació pública continuada i exhaustiva als agents que les puguin utilitzar. L'ús de les pistoles elèctriques ha de restar prohibit fins que no s'hagi aprovat aquest reglament.

2. Gradualitat i proporcionalitat en l'ús de les pistoles elèctriques

6. L'ús de la força, en l'exercici de les funcions pròpies dels agents de l'autoritat, ha d'ésser gradual i proporcional. El buit notori que hi ha entre l'ús de la defensa i l'ús de l'arma de foc el pot cobrir la pistola elèctrica, essent com és una eina més contundent que la defensa i menys lesiva que l'arma de foc.

7. La utilització de les pistoles elèctriques ha de quedar reservada a casos i supòsits concrets, amb un ús taxat però no limitador, fixat per a situacions molt específiques i determinades.

8. L'ús de les pistoles elèctriques és una alternativa vàlida a la reducció física, si les mesures de mediació, diàleg i negociació no han donat cap resultat positiu, o en casos en què per la situació d'extrema necessitat i gravetat sigui aconsellable una actuació ràpida per a intentar evitar mals majors i irreparables.

9. En aplicació dels principis de mínima intervenció, subsidiarietat i proporcionalitat, la regulació de les pistoles elèctriques ha de garantir que serveixin per a evitar l'ús d'armes o mètodes d'un major potencial lesiu i ha de garantir que no s'emprin en situacions que es puguin resoldre amb l'ús de defenses o mètodes potencialment menys lesius.

10. Les pistoles elèctriques s'han d'emprar en alguns casos com a alternativa a l'ús de l'arma de foc reglamentària, i en altres casos com a alternativa a la intervenció d'un nombre important d'agents per a dur a terme una reducció i detenció, de manera que en ambdós casos s'aconsegueixi reduir en gran mesura el potencial lesiu envers les persones a qui va adreçada l'actuació policial.

11. És recomanable que el Cos de Mossos d'Esquadra disposi de pistoles elèctriques com a mitjà subsidiari i complementari que permeti als agents, en situacions d'extrema gravetat, acomplir millor, més eficaçment i en el menor temps possible la seva feina, evitar la reducció cos a cos i evitar danys innecessaris a les persones reduïdes o immobilitzades, agressors o víctimes, a terceres persones o als mateixos agents.

12. Les reduccions cos a cos solen ésser actuacions d'alt risc físic per a totes les parts implicades –agressors i agents de policia– i, per tant, l'ús d'una eina com la

pistola elèctrica pot evitar en una gran part dels casos que es produeixin situacions traumàtiques.

13. Les pistoles elèctriques no són cap alternativa ni substitueixen les armes de foc, i que són una eina més d'entre les que poden emprar les policies, un element intermedi entre la defensa o l'arma de foc i l'actuació policial de reducció del cos a cos, i només s'han d'emprar quan no hi hagi més remei o en situacions extremes de perill i risc imminent, sempre sota els principis de congruència, oportunitat i proporcionalitat.

14. Els Mossos d'Esquadra han de fer un bon ús de la pistola elèctrica, igual com fan un bon ús d'altres eines de treball, com la defensa personal o l'arma de foc.

3. Reglamentació dels criteris d'utilització de les pistoles elèctriques

15. La incorporació de les pistoles elèctriques s'ha d'acompanyar, com a premissa de compliment obligatori, del cos normatiu escaient, que ha de permetre dotar de seguretat jurídica les actuacions, tant amb relació als agents intervinents com amb relació a les persones afectades. Una ordre del director general de la Policia ha de fixar uns criteris d'utilització de les pistoles elèctriques de caràcter exhaustiu, que especifiquin si més no els aspectes següents:

- a) L'adequació als estàndards ètics i deontològics establerts pels diferents organismes internacionals defensors dels drets humans.
- b) Les persones legitimades per a fer-ne ús.
- c) Els supòsits concrets en què es poden emprar, i els supòsits en què no es poden emprar.
- d) La resta d'aspectes que permetin la traçabilitat i el control posterior de l'ús d'aquests dispositius.

16. Cal establir el corresponent protocol normalitzat de treball amb relació a l'ús de les pistoles elèctriques, tenint en compte els principis de mínima intervenció, d'aplicació mínima de la força, d'avís previ, de precaució, de necessitat, de subsidiarietat i de proporcionalitat.

17. S'ha de garantir un ús no abusiu de les pistoles elèctriques. Amb aquest objectiu, s'han d'adoptar mesures organitzatives de doble vessant destinades a limitar l'accés a aquests dispositius i a restringir-ne l'ús, per mitjà de l'establiment de les exigències següents:

a) La incorporació de les pistoles elèctriques com a dotació ha de tenir un caràcter restrictiu, limitat a comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra que tinguin responsabilitats de cap de torn o bé responsabilitats sobre determinats serveis de major especialitat de suport a la seguretat ciutadana, específicament:

1r. Caps de torn de les Unitats de Seguretat Ciutadana (USC).

2n. Caps d'operatiu de l'Àrea Regional d'Instrucció d'Atestats i Custòdia de Detinguts (ARIACD), de l'Àrea de Brigada Mòbil (Brimo), de les Àrees Regionals de Recursos Operatius (ARRO) i de l'Àrea dels Grups Especials d'Intervenció (GEI).

b) Les pistoles elèctriques han d'incorporar mesures i elements tecnològics que n'impedeixin un ús reiteratiu i continuat, com ara mecanismes que limitin la durada de la descàrrega a un màxim de cinc segons, que facin necessari posar i treure el fiador per a una nova descàrrega i que incorporin càmeres per a enregistrar-ne l'ús.

18. Les mesures de seguretat proposades pel Departament d'Interior amb relació a la utilització de pistoles elèctriques són prou restrictives i ofereixen prou garanties de bon ús. El Govern ha de redactar una instrucció específica que en detall li les condicions d'ús i especifiqui les mesures següents:

- a) Només es pot fer ús de les pistoles elèctriques en situacions d'alt risc, en què hi hagi una actitud hostil cap a terceres persones o cap als agents i en què hi hagi hagut una agressió o sigui previsible que n'hi hagi una.
- b) Només poden emprar les pistoles elèctriques els caps de torn, que majoritàriament són comandaments intermedis.

c) S'ha de fer una formació específica i continuada sobre l'ús de les pistoles elèctriques a tots els agents autoritzats a emprar-les.

d) La supervisió i el control de la traçabilitat de les pistoles elèctriques són requisits indispensables per a fer-ne ús.

e) Les pistoles elèctriques han d'incorporar una càmera que enregistri l'actuació i garanteixi un bon ús per part dels agents i la idoneïtat de l'actuació.

f) Les pistoles elèctriques que s'adquireixin han de tenir, en una pila indestruïble, un dispositiu d'emmagatzematge de les restes digitals d'ús, en què constin el dia, l'hora, el minut i el segon de cada ús, la durada de la descàrrega –que no pot excedir mai, per fabricació, de cinc segons– i totes les descàrregues que s'efectuïn.

g) Cada pistola elèctrica ha de tenir un únic número de sèrie, per a facilitar-ne la fiscalització.

h) No es poden aplicar descàrregues elèctriques ni a dones embarassades ni a infants.

i) No es poden emprar mai pistoles elèctriques en establiments penitenciaris.

j) No és aconsellable l'ús de pistoles elèctriques en grans manifestacions o en concentracions similars.

19. L'ús de les pistoles elèctriques s'ha de circumscriure, concretament, a les situacions classificades d'alt risc. Es poden considerar situacions d'alt risc, entre d'altres, les següents:

a) Aquelles situacions en què els Mossos d'Esquadra, en exercici de llurs funcions, han de fer ús de la força perquè hi ha una actitud hostil cap a terceres persones o cap als agents i hi ha hagut una agressió o és previsible que n'hi hagi una, i no es pugui controlar la situació amb la utilització gradual i progressiva de les altres eines de què disposen els agents.

b) Aquelles situacions en què hi hagi una amenaça o agressió cap a terceres persones o cap als agents amb arma blanca o amb altres objectes contundents per persones alterades o violentes –sota els efectes de l'alcohol o de substàncies estupefaents o en estat d'agitació màxima–, amb una agressivitat extrema que posi en perill la integritat física de la víctima o de l'agent de policia, però sempre condicionant-ne l'ús a la negociació i la mediació, de manera que només s'emprin en cas que els canals de la mediació i el diàleg hagin fracassat.

c) Aquelles situacions en què una persona s'intenti autolesionar o es vulgui suïcidar, si no respon positivament al diàleg i sempre que no estigui en circumstàncies de caure des d'una altura d'una certa consideració.

4. Disponibilitat de desfibril·ladors

20. Tal com acrediten especialistes en l'àmbit de la salut, no es pot demostrar que l'ús de les pistoles elèctriques sigui mortal o pugui causar danys físics irreparables. Tanmateix, juntament amb les pistoles elèctriques, hi ha d'haver un aparell desfibril·lador disponible, per als casos en què la descàrrega pugui produir una aturada cardiorespiratòria.

21. Tota unitat o vehicle policial que estigui dotat amb pistoles elèctriques ha de tenir també disponibles desfibril·ladors externs automatitzats. Els agents policials encarregats d'aquests dispositius han d'haver rebut formació específica i adequada per a emprar-los, en compliment de les recomanacions de diferents organismes internacionals.

22. Cal garantir que qualsevol persona que hagi patit una descàrrega de pistola elèctrica sigui sotmesa immediatament a un reconeixement mèdic.

5. Necessitat de formació dels agents de policia

23. La incorporació de les pistoles elèctriques ha d'anar acompanyada d'una formació específica, independent i permanentment actualitzada a càrrec de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, per part d'efectius dels Mossos d'Esquadra degudament formats i especialitzats en aquesta matèria. La formació ha de contemplar

la vessant tècnica de l'ús d'aquests dispositius i els supòsits habilitadors i situacions prohibides amb relació als estàndards internacionals en matèria de drets humans.

24. Cal regular la formació mínima necessària que han de rebre, tant inicialment com en el marc de la formació continuada, tots els agents que estiguin autoritzats a emprar aquesta arma, que en tot cas no pot ésser només relativa a la manipulació de l'arma i a pràctiques de tir, sinó que ha d'incloure també formació sobre la interpretació correcta del protocol normalitzat de treball i de les normes deontològiques que s'apliquen a la utilització d'armes, formació específica en matèria de drets humans i la formació mèdica necessària per a reconèixer les situacions en què se'n desaconsella l'ús. Aquesta formació ha d'ésser analitzada, dissenyada, impartida i validada per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, amb la participació de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya.

6. Mecanismes de control i auditoria de l'ús de les pistoles elèctriques

25. Les pistoles elèctriques han de disposar d'un sistema de control que permeti la traçabilitat de l'ús, de manera que es puguin prevenir eventuais excessos o abusos i se'n pugui garantir l'ús correcte i el control posterior. Amb aquest objectiu, les pistoles han d'incorporar elements tecnològics que permetin deixar constància escrita i informatitzada de tots els elements d'ús, i han de disposar si més no dels elements següents:

a) Una càmera de vídeo que enregistri el tret.

b) Un mecanisme que permeti auditar les dades associades a la intervenció, de manera que quedi constància de les circumstàncies de la descàrrega en l'espai i en el temps, per mitjà de confeti que fixi el lloc del tret i per mitjà d'un programari que marqui el dia i l'hora.

c) Un registre que permeti identificar els agents que en cada moment estan en possessió de la pistola elèctrica.

26. La utilització de pistoles elèctriques requereix que hi hagi un registre accessible que identifiqui les circumstàncies i els resultats de l'actuació que n'hagi motivat l'ús.

27. Cal adoptar mesures organitzatives de control i auditoria interna amb relació a l'ús de les pistoles elèctriques, de manera que el comandament amb responsabilitat de cap de torn sigui l'encarregat de dur a terme una supervisió acurada de l'actuació en què s'emprin aquests dispositius i que, en darrera instància, i com a ens superior organitzatiu, la Divisió d'Afers Interns sigui el servei responsable de dur a terme les informacions reservades i les investigacions necessàries per a esclarir els fets, en les situacions en què es determini que cal fer-ho.

28. Cal garantir en tot cas la comunicació a l'autoritat judicial de cada ocasió en què es faci ús de pistoles elèctriques i que cal que les característiques tècniques d'aquestes armes permetin deixar constància si més no de:

a) La geolocalització el registre del moment en què s'empren, la durada de l'ús i la intensitat de la descàrrega, mesurada en volts i ampers, dades que han d'estar codificades per evitar-ne l'alteració.

b) Les imatges enregistrades per mitjà de la mateixa arma, des de trenta segons abans del tret.

29. L'actuació dels funcionaris policials està sotmesa al control dels òrgans judicials i de la resta d'institucions que garanteixen l'exercici dels drets fonamentals i de les llibertats públiques, com no pot ésser d'altra manera. El control de l'ús de les pistoles elèctriques, en cas d'irregularitats en l'ús d'aquests dispositius, correspon, si es presumeix l'existència d'un il·lícit, als òrgans judicials, i també, si escau, a la institució del Síndic de Greuges, com a garant dels drets fonamentals i les llibertats públiques envers l'actuació de l'Administració pública.

7. Opinió dels professionals

30. Els sindicats de policia dels Mossos d'Esquadra i els comandaments del Cos assenyalen que la utilització de les pistoles elèctriques comporta una millora de l'actuació policial i una millora per a la ciutadania i qualifiquen l'adquisició de les pistoles elèctriques com una necessitat operativa, ideal per a situacions d'alt risc en què els agents detecten que hi ha agressió o una amenaça d'agressió contra terceres persones o contra els agents de l'autoritat, amb armes blanques o amb objectes contundents, per persones alterades o violentes, i també per a casos en què una persona manifesta clarament que vol suïcidar-se o autolesionar-se, amb el benentès que les pistoles elèctriques s'han d'emprar sempre sota els principis de congruència, oportunitat i proporcionalitat.

31. Tots els sindicats de policia dels Mossos d'Esquadra mostren d'una manera unànime la voluntat que s'autoritzi l'ús de les pistoles elèctriques per a situacions d'extrema necessitat i de risc extrem. La veu dels professionals de la seguretat és una de les més autoritzades per a donar suport o no a l'ús d'aquests dispositius, ja que són els que coneixen de primera mà les urgències i necessitats de les tasques prevenció i de manteniment de la seguretat i els que coneixen la realitat dels carrers.

32. Els agents de policia que vetllen per garantir la convivència als municipis han de gaudir del suport necessari de les administracions públiques per a dur a terme llurs actuacions, i aquest suport ha de comportar, entre altres coses, que se'ls doti dels mitjans humans i materials necessaris que reclamen per millorar el bon servei que presten a la societat. Cal prendre en consideració, en aquest cas, la demanda unànime dels Mossos d'Esquadra de poder emprar, en determinades situacions, les pistoles elèctriques, i també llurs opinions sobre l'ús d'aquests dispositius.

8. Estudi de noves eines i tècniques menys lesives

33. Cal establir el compromís organitzatiu de prestar atenció a qualsevol millora i innovació tecnològica que hi pugui haver amb relació a l'ús de pistoles elèctriques. En aquest sentit, l'estudi d'altres eines i tècniques policials que assoleixin els mateixos objectius amb càrregues de menor lesivitat ha d'estar permanentment present en les diferents línies d'innovació i millora dels processos de treball interns de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

Palau del Parlament, 6 de juliol de 2016.

La secretària de la Comissió, Assumpta Escarp Gibert; el president de la Comissió, Matías Alonso Ruiz

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.03. Diputació Permanent

Composició de la Diputació Permanent

397-00001/11

SUBSTITUCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 33606 / Coneixement: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa de la Diputació Permanent

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 48.4 del Reglament del Parlament, us comunica que el diputat Jorge Soler González substituirà la diputada Inés Arrimadas García en la Diputació Permanent del Parlament.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2016
Carlos Carrizosa Torres, portaveu GP C's

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 21/XI, sobre la planificació dels ensenyaments artístics

290-00011/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 33774 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 21/XI, sobre la planificació dels ensenyaments artístics (tram. 290-00011/11), us informo del següent:

El Departament d'Ensenyament, amb la col·laboració del Departament de Cultura, han elaborat i aprovat el següents Títol propis en l'àmbit artístic:

– En el marc del Pla Integral del Circ, l'Institut Català de Qualificacions Professionals (ICQP) ha creat dues Qualificacions professionals, una de nivell 2 d'Animació en circ i una de nivell 3 d'Arts del circ (artista especialista).

– En l'àmbit del teatre l'ICQP amb la col·laboració de professionals del sector, ha creat una qualificació professional de nivell 3 que es desenvolupa en el títol propi de la Generalitat de Catalunya: «tècnic o tècnica superior en tècniques d'actuació teatral».

El Departament d'Ensenyament i el Departament de Cultura han promogut tres edicions de les «Jornades d'Art i Disseny: de l'escola a l'empresa», on es fomenta la col·laboració del món empresarial i de les escoles d'art i disseny amb l'objectiu d'establir un diàleg que consolidi les relacions entre les organitzacions empresarials, educatives i culturals. A les Jornades hi participen les Escoles d'Art del Departament d'Ensenyament, dels Ajuntaments, i les de titularitat privada, i es presenten els millors projectes finals dels alumnes que cursen cicles formatius d'arts i disseny per visualitzar una nova dimensió de les escoles d'art i el seu com-

promís per garantir una formació artística de qualitat que doni resposta al món empresarial.

També es du a terme l'exposició «Art i disseny» on els alumnes de les Escoles d'Arts Plàstiques i Disseny poden exposar les seves produccions artístiques.

Per la promoció dels ensenyaments d'Arts i Disseny, el Departament d'Ensenyament ha signat diferents Convenis de col·laboració amb diferents empreses o entitats del sector.²

Pel finançament dels ensenyaments artístics i en virtut de l'acord a què es va arribar l'any 2015 en la comissió mixta i que tenia efectes per a les escoles de música i dansa municipals. El Govern de la Generalitat de Catalunya va crear un fons per a polítiques socials amb una consignació de 5.000.000,00 € en concepte de «Reserva aportació extraordinària escoles de música i dansa municipals».

D'acord amb el Decret 252/2015, de 15 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015, mentre no entrin en vigor els de 2016, la pròrroga del Pressupost de 2015 per a l'any 2016 afecta als crèdits inicials de les despeses del Pressupost però no a les aportacions extraordinàries.

El Departament d'Ensenyament vetlla per la dotació adequada dels recursos i les plantilles als centres d'ensenyaments artístics i musicals de règim especial tant de titularitat de la Generalitat de Catalunya com de titularitat de les Corporacions locals.

D'acord amb l'establert a la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, Els ensenyaments artístics, musicals, esportius o d'idiomes són ensenyaments de règim especial i no formen part del bloc d'ensenyaments d'educació bàsica, en conseqüència, l'accés a aquests d'ensenyaments es fa a través de proves específiques acreditant aptituds necessàries per poder-los cursar.

L'educació bàsica establerta a l'article 57 la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, inclou l'educació primària i l'educació secundària obligatòria, és gratuïta i de caràcter universal, i és una educació integral que incorpora els continguts bàsics d'ensenyaments artístics, musicals, culturals, d'idiomes, de formació física, i esportiva.

Barcelona, 22 de juliol de 2016

Meritxell Ruiz i Isern, consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 22/XI, sobre l'Escola Serra de Marina, de Santa Coloma de Gramenet

290-00012/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 33775 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 22/XI, sobre l'Escola Serra de Marina, de Santa Coloma de Gramenet (tram. 290-00012/11), us informo del següent:

El Departament d'Ensenyament ha executat les obres per l'ampliació a dues línies de l'escola Serra de Marina, de Santa Coloma de Gramenet. Aquesta actuació es va adjudicar el 22 de març 2012 amb un pressupost de 1.483.280,20 euros.

El 22 d'octubre de 2015 el Departament d'Ensenyament va adjudicar l'adaptació del centres al projecte Heura i les proteccions solars per import de 63.241,42 euros.

El Departament d'Ensenyament té previst realitzar una altra actuació al centre amb un pressupost de 20.000 euros aproximadament.

Barcelona, 22 de juliol de 2016
Meritxell Ruiz i Isern, consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 24/XI, sobre les necessitats d'escolarització, la construcció d'una escola i la creació de noves línies de secundària a Montgat

290-00014/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 33776 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 24/XI, sobre les necessitats d'escolarització, la construcció d'una escola i la creació de noves línies de secundària a Montgat (tram. 290-00014/11), us informo del següent:

D'acord amb l'establert a l'article 44 de la Llei d'educació, el Departament d'Ensenyament ha programat una oferta inicial de places que assegurí l'harmonització de les necessitats d'escolarització per a garantir el dret a l'educació de tothom, i els drets individuals dels alumnes, de les mares i pares, i dels tutors o tutores, garantint la qualitat de l'educació i una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitats educatives específiques de suport educatiu que propiciï la cohesió social, evitant el tancament de les escoles menys sol·licitades en entorns desfavorits.

Al municipi de Montgat l'oferta inicial de llocs escolars de primer curs d'educació infantil de segon cicle per al curs 2016-2017 ha estat de 4 grups a l'escola pública i d'1 grup a l'escola concertada, el que suposa un total de 125 places.

Un cop finalitzat el procés d'admissió d'alumnat, al municipi de Montgat hi ha hagut un total de 112 sol·licituds a l'escola pública i 21 a la concertada, és a dir, un total de 133 places demandades. Per aquest motiu, s'ha procedit a obrir un grup de primer curs d'educació infantil de segon cicle a l'Escola Marina per tal de donar resposta a totes les sol·licituds de preinscripció.

Ara caldrà analitzar les dades demogràfiques a final d'any per valorar si la necessitat d'aquest increment d'un grup respon a una conjuntura demogràfica puntual o bé és una tendència. En aquest sentit el Departament d'Ensenyament i el municipi de Montgat s'han emplaçat al mes de novembre per valorar la situació.

Barcelona, 22 de juliol de 2016
Meritxell Ruiz i Isern, consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Moció 10/XI, sobre el dret al treball digne i la generació d'ocupació

390-00010/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 33761 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 10/XI, sobre el dret al treball digne i la generació d'ocupació (tram. 390-00010/11), us trameto annex a aquest escrit el resum de les accions que s'han impulsat per a fer efectiva la Moció així com la previsió de desenvolupament –o el termini previst per a realitzar-les– de diverses altres actuacions que ajuden a donar compliment als objectius que s'especifiquen a la moció.

Barcelona, 21 de juliol de 2016

Dolors Bassa i Coll, Consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Informe de compliment de la Moció 10/XI sobre el dret al treball digne i la generació d'ocupació

Reitero el compromís que vaig manifestar a la compareixença davant la Comissió de Treball, el proppassat 24 de febrer, en què es va tractar el tema de la Concertació Social i les relacions Laborals, fent palès que, amb la constitució del Consell de Relacions Laborals, s'estableix el referent de diàleg social a Catalunya en aquest àmbit. D'aquesta manera, amb aquest espai permanent de diàleg i consens, es vol contribuir a establir un model de relacions laborals i d'empresa al nostre país on s'impulsi la sostenibilitat del teixit industrial i productiu, la qualitat de l'ocupació, la responsabilitat social i, el que és més important, la participació de les persones treballadores en el si de les empreses com a model de futur.

Cal dir, també, que l'actuació del Consell es fomenta l'impuls del diàleg i la concertació social en l'àmbit laboral a Catalunya per a fer possible un marc laboral estable que permeti la competitivitat de les nostres empreses i asseguri els drets socials dels nostres treballadors.

Concretament, el primer dels objectius estratègics del Pla de Treball 2016 del Consell de relacions Laborals, aprovat el 28 d'abril per part del seu Ple, és l'impuls d'un procés de concertació en l'àmbit laboral com a marc regulador propi, en el qual s'hi ha inclòs el debat sobre el salari mínim de referència català. Així, la Mesa de coordinació, òrgan executiu del Consell, ja ha tractat aquesta qüestió en dues de les seves sessions celebrades durant el primer semestre de 2016 com a un dels temes integrats en el procés de concertació.

També cal afegir que, en l'àmbit de la resolució extrajudicial de conflictes, el Govern va aprovar el 14 de juny de 2016 que el DTASF i el Tribunal Laboral de Catalunya signessin un acord per garantir el seu finançament fins l'any 2019.

Respecte a la programació del SOC per aquest any 2016, aprovada pel Consell de direcció del passat 16 de juny, cal dir que es tenen en compte els col·lectius més vulnerables com els joves, les persones més grans de 45 anys i les persones aturades de llarga durada. Convé recalcar que formen part de les actuacions previstes l'orientació i la informació per a persones en situació d'atur de llarga durada, així com el desenvolupament de programes de formació i treball adreçats a persones perceptores de la RMI. A més, s'estan programant convocatòries de Treball i Formació per a persones beneficiàries de

la RMI (Programa MARMÍ: Mesures actives d'Inserció per a les persones destinatàries de la renda mínima d'inserció) així com altres accions d'orientació i inclusió social.

Un altre punt important és el Pla d'actuació del Govern de la Generalitat per a l'aprofitament dels recursos del Fons Social Europeu (FSE); un document estratègic elaborat amb la col·laboració dels principals agents socials i econòmics de Catalunya, les organitzacions municipalistes, la taula del 3er Sector i altres Departaments de la Generalitat involucrats, per raó de les seves competències, que pretén donar resposta a bona part dels reptes socioeconòmics i territorials en l'àmbit de la intervenció.

Durant el 2016, la programació del SOC està basada en els FSE i posa èmfasi en els objectius específics de l'Eix 1 del Programa operatiu del FSE de Catalunya 2014-2020: «Promoure la sostenibilitat i la qualitat de l'ocupació i afavorir la mobilitat laboral», i/o mantenint actuacions de caràcter transversal, però sobretot des de la voluntat d'atendre específicament les diferències, com atendre situacions i requeriments específics de col·lectius diferenciats amb programes que responguin a aquests requeriments.

D'aquesta manera, el passat 6 de juny, hem presentat el programa operatiu del FSE de Catalunya. El programa vol promoure la sostenibilitat i qualitat de l'ocupació, afavorir la mobilitat laboral i fomentar la inclusió social per lluitar contra la pobresa i qualsevol forma de discriminació. El FSE a Catalunya té una dotació pressupostària de 609,4 milions d'euros per a tot el període 2014-2020.

En un altre ordre de coses cal dir que, en el procés de redacció de la Cartera de Servei de Garantia Juvenil, el SOC va treballar conjuntament amb els membres del Consell de Direcció, on estan representats les organitzacions municipalistes catalanes i el Govern de la Generalitat. D'altra banda es va establir un sistema interactiu de treball en el marc de la Direcció General de Joventut amb les entitats joves de Catalunya i el Consell Nacional de la Joventut. Després, una vegada iniciat el desplegament de la Cartera de Garantia Juvenil, s'han dut a terme les reunions previstes per al seu seguiment on s'han analitzat i comentat els diferents programes d'execució.

Paral·lelament, i dins del compromís de seguiment de la Garantia Juvenil amb les entitats juvenils més representatives, s'ha fet seguiment del programa dins del Consell de Relacions Laborals de Catalunya, i específicament del seu Grup d'Ocupació Juvenil on estan representats, entre d'altres, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, així com les branques joves de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

Tant el SOC com la Direcció General de Joventut tenen previst convocar les entitats joves properament, per tal d'informar i donar a conèixer l'evolució de la implementació de la cartera i treballar futures línies d'acció.

Convé destacar, també, la recent aprovació (el passat 1 de juliol per part de la Comissió Interdepartamental de Polítiques de Joventut) del Pla Anual de Polítiques de Joventut 2016 que concreta els objectius, les mesures i accions que han de dur a terme tots els departaments per tal de promoure l'emancipació i la millora de la vida dels joves. El Pla aprovat conté una previsió de 432 actuacions per valor de 300,6 milions d'euros, 57 milions més que els executats l'any 2015.

La programació del SOC per al 2016, aprovada pel Consell de Direcció del SOC (CDSOC) del passat 16 de juny, té previst un pressupost de més de 90 milions d'euros per al desenvolupament de polítiques de foment de l'ocupació que abasta diferents programes de polítiques actives que van des de programes de formació i treball fins a programes que incentiven la contractació de persones per part de les empreses a Catalunya.

Per altra banda, continuen avançant els treballs de preparació del desplegament de la Llei 13/2015 de 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya pel que fa a la concertació territorial en el si del comitè de seguiment del CDSOC.

Així mateix, s'està treballant en el model de col·laboració públicoprivada, i en els consells de participació. En qualsevol cas, està plenament garantit el caràcter públic i gratuït de totes les polítiques impulsades des del SOC.

A més, la programació del SOC per al 2016, aprovada pel CDSOC del passat 16 de juny, contempla la realització de programes d'orientació i informació professional que s'adreçarà principalment a les persones treballadores en situació d'atur i que es duran a terme tant des de les oficines de Treball com des d'entitats col·laborades

Així mateix, s'ha prorrogat el Programa d'Activació per a l'Ocupació fins a finals del 2016. Aquest programa té adscrits 109 tècnics en les oficines de treball que fan tasques de tutoria a les persones que han sol·licitat participar-hi. D'altra banda, durant la primera quinzena de juny s'han incorporat 110 tècnics de gestió a les oficines de treball per fer tasques d'orientació professional dins del Programa d'orientació professional personalitzada.

La Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'ocupació de Catalunya té una vocació clara d'establir mecanismes de coordinació entre els diferents agents del sistema d'ocupació i, més en concret, a l'article 15 sobre la concertació territorial, contempla l'establiment de les estratègies territorials com a instrument de planificació territorial per fomentar l'ocupació i el desenvolupament econòmic coordinant les iniciatives públiques i privades destinades a la creació d'ocupació. En aquest sentit, el SOC està treballant per desplegar aquest punt de la Llei, i té obert un grup de treball al respecte amb els agents socials i els representants de les entitats municipalistes que formen part del Consell de Direcció del SOC.

D'altra banda, quan així ho requereix la implementació de programes, el SOC amplia la col·laboració a aquells agents que es consideren adients. Pot servir com a exemple més recent la implementació de la Garantia Juvenil a Catalunya, ja que des del seu inici ha partit del principi de la coordinació dels agents ocupacionals per dissenyar-se en funció de les necessitats dels joves i del mercat de treball. Altrament, el SOC disposa d'un Àrea de serveis a l'empresa que té per objectiu apropar els serveis ocupacionals a les empreses.

En relació amb les mesures de promoció de les activitats preventives a les empreses amb l'actual situació dels pressupostos i recursos, i la incertesa respecte la possibilitat de reorientar-los o incrementar la dotació específica en matèria de seguretat i salut laboral, s'ha decidit reforçar les actuacions que, en matèria de promoció i assessorament, es desenvolupen des de les unitats tècniques territorials de l'Institut de Seguretat i Salut Laboral, de l'1 de juliol del 2016 a 31 de desembre de 2016, sens perjudici de les actuacions desenvolupades per Inspecció de Treball de Catalunya de vigilància i control del compliment normatiu i de les derivades dels que la Moció 32/XI, sobre les polítiques de salut laboral, pugui implantar posteriorment. En particular es reforçarà la promoció i l'assessorament sobre els programes anuals següents:

- C-1601-A Accidents de treball
- C-1602-A Malalties professionals
- C-1613-A Risc ergonòmic
- C-1614-A Assessorament visites

D'altra banda, els objectius planificats de la Inspecció de Treball de Catalunya per al 2016 tenen en compte els objectius estratègics de govern i els compromisos d'actuació derivats de la normativa general, les resolucions parlamentàries i les decisions adoptades en els àmbits internacionals.

En particular, el III Pla de Govern contempla, dins l'objectiu estratègic 6, un objectiu operatiu relatiu a la consolidació del sistema de vigilància i control de les condicions de treball per part de la Inspecció de Treball de Catalunya (ITC). Una de les línies d'actuació previstes és la inclusió en la programació anual de la Ins-

pecció d'objectius d'actuació vinculats al Marc Estratègic català de seguretat i salut laboral. Aquesta vinculació es posa de manifest en la planificació inclosa al Pla de Treball de la ITC 2016, com són les campanyes, bàsicament de caràcter plurianual, en el sector de la construcció, actuacions específiques sobre l'amiant, màquines perilloses, treballadors especialment sensibles, entre d'altres, i campanyes sobre el control de la gestió de la prevenció i la investigació d'accidents i malalties professionals. Aquestes campanyes es vinculen alhora als objectius estratègics 1 (Potenciar la millora de la gestió i la qualitat de la prevenció dels riscos laborals amb atenció especial a les pimes) i 2 (Millora de les condicions de treball) del mateix Pla de Govern de Seguretat i Salut.

Així, cal indicar que, tal i com vaig anunciar s'incrementarà en 33 persones la dotació de recursos per a la Inspecció de Treball, dels que 18 seran nous tècnics habilitats que se sumaran als actuals 102 inspectors de treball i 16 tècnics existents per incrementar les tasques de seguiment i control en matèria de prevenció de riscos laborals.

Els objectius de la Inspecció de Treball per a 2016 s'han consultat amb les diferents unitats del Departament directament relacionades amb la tasca inspectora en els diversos àmbits que abasta la planificació, entre les quals hi ha la Direcció General de Relacions Laborals i Qualitat en el Treball, Direcció General d'Economia Social i Cooperativa i treball Autònom, Subdirecció General d'autoritzacions inicials de treball i el Servei d'Ocupació de Catalunya. A més s'ha de tenir en compte els objectius estratègics de govern i els compromisos d'actuació derivats de la normativa general, les resolucions parlamentàries i les decisions adoptades en els àmbits internacionals.

Amb referència a les actuacions inspectores finalitzades entre gener i maig d'enguany, cal dir que han estat 21.984 ordres de servei, que en l'àmbit de relacions laborals han suposat 2.139 infraccions, de les quals 1.835 corresponen a irregularitats en matèria de temps de treball/jornada, 68 a frau en la contractació i, com a conseqüència, s'han transformat 2.077 en contractes indefinits, dels quals 1.283 són homes i 794 dones.

També podem destacar, com a nombre d'infraccions més significatives en aquest àmbit, les següents matèries: 74 infraccions per incompliment salarial; 18 per cessió il·legal de treballadors; 30 per condicions inferiors de treball i 21 per vulneració dels drets dels representants treballadors i sindicats.

Així doncs, en l'àmbit de les relacions laborals els requeriments han estat 1.616 i l'import de les infraccions totals ha estat de 2.132.845?, que ha afectat a 10.997 treballadors, la qual cosa suposa un import mig de 997,13?

Alhora, és important reiterar la voluntat del nostre departament, expressada en la meua compareixença davant la Comissió de Treball el 24 de febrer, que des del DTASF és té la intenció de potenciar la matèria de la Negociació Col·lectiva a Catalunya, instrument idoni per a construir un model de relacions laborals on s'incrementi l'ocupació i la seva qualitat, faciliti la capacitat d'adaptació de les empreses, millori la seva posició competitiva i la productivitat del treball donant idees i promovent noves aportacions com el salari mínim de 1000 euros presentat fa poc en el mateix departament.

Concretament, el primer dels objectius estratègics del Pla de Treball 2016 del Consell de Relacions Laborals, aprovat el 28 d'abril per part del seu Ple, és l'impuls d'un procés de concertació en l'àmbit laboral com a marc regulador propi, en el qual s'ha inclòs el debat sobre el salari mínim de referència català. En aquest sentit, la Mesa de Coordinació, òrgan executiu del Consell, ha tractat ja aquesta qüestió en dues de les seves sessions celebrades durant el primer semestre del 2016, com un dels temes integrats en el procés de concertació.

En un altre ordre de coses, des del Departament d'Empresa i Coneixement, mitjançant la Secretaria d'Empresa i Competitivitat, es té previst realitzar l'any 2016 les accions següents:

Per una banda, es publicarà novament la convocatòria del Programa integral de foment de l'emprenedoria, que té com a objectiu desenvolupar un entorn favorable per facilitar la creació d'empreses a Catalunya oferint recursos i serveis, de manera integral, per tal que les persones emprenedores puguin crear, desenvolupar i fer créixer la seva empresa. Aquest programa s'estructura per mitjà d'una xarxa publico-privada d'entitats col·laboradores formada per administracions locals, diputacions, entitats sense afany de lucre, col·legis professionals, agents socials i econòmics, gremis i universitats.

Les entitats col·laboradores ofereixen la cartera de serveis bàsics següent: informació i orientació sobre tràmits; finançament i recursos per emprendre; assessorament personalitzat en l'elaboració i el desenvolupament del model de negoci; formació en competències de gestió empresarial i suport tècnic a la consolidació del projecte. També ofereixen serveis complementaris, depenent de l'entitat, d'alfabetització digital i assessorament especialitzat en tecnologies de la informació i la comunicació (TIC); finestreta única de tramitació; mediació per al finançament; viviers d'empreses; serveis de segona oportunitat; serveis facilitadors de traspàs de negoci i sensibilització per emprendre.

El Programa integral de foment de l'emprenedoria compta amb dues línies de subvencions:

Línia A: programa integral de suport a les persones emprenedores, perquè puguin crear, consolidar la seva empresa i créixer.

Línia B: programa integral d'àmbit nacional de Catalunya de suport a les persones emprenedores, amb l'acompanyament d'entitats que estan en condicions d'oferir una cobertura territorial mínima a totes les demarcacions territorials de Catalunya, establerta en els seus estatuts.

Durant el 2016 està previst modificar la Línia B per promoure l'emprenedoria territorial especialitzada, amb la qual es vol promoure una emprenedoria orientada al creixement i basada en la innovació, la tecnologia i els nous models de negoci des de les fortaleses territorials.

Per altra banda, està previst continuar amb el Projecte Reempresa, un projecte al qual la Generalitat de Catalunya hi dóna suport des de 2009. Per mantenir l'ocupació és essencial evitar el tancament de negocis en funcionament. Les polítiques d'ocupació i emprenedoria no només han buscat la promoció del treball autònom i la creació de noves empreses, sinó que, especialment en els darrers anys, aquestes polítiques s'han orientat també a facilitar el trasllat de negocis que per diversos motius estaven en procés de tancament.

Finalment, en el marc del conveni establert amb el Consell de Cambres de Comerç, es promou també l'emprenedoria, mitjançant accions d'informació i orientació, i d'assessorament a persones emprenedores per a la creació d'empreses.

En un altre ordre de coses, fem saber també que des del Departament d'Empresa i Coneixement es duu a terme, mitjançant la Direcció General d'Indústria, el Programa de reactivació industrial, que té com a objectiu el manteniment i la recuperació de l'activitat industrial, i que inclou mesures de detecció, anticipació i gestió de les problemàtiques de les empreses industrials i de captació de projectes d'inversió, en el marc legal vigent i mitjançant els instruments de què es disposa.

Així, quan es detecta un procés de reestructuració empresarial, s'executa un protocol d'actuacions amb l'objectiu de mantenir l'activitat productiva i el major nombre de llocs de treball, ja sigui a través de l'empresa afectada o mitjançant la recerca d'una alternativa industrial. Amb tot, des del Departament d'Empresa i Coneixement, mitjançant la Direcció General d'Indústria i en el marc del Programa de reactivació industrial, s'ha dut a terme el seguiment dels processos de reestructuració de les empreses citades a la moció, que ha inclòs la participació de tots els agents implicats, representants de la direcció de les empreses i dels treballadors i, en la majoria dels casos, de les administracions locals.

Per acabar, cal fer notar que la impossibilitat de disposar de llei de pressupostos per al 2016 ha fet inviable iniciar el debat sobre la revisió de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC).

Us trameto annex a aquest escrit alguns documents elaborats pel nostre Departament o altres organismes de la Generalitat referents al compliment de la Moció 10/XI sobre el dret al treball digne i la generació d'ocupació.

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Control del compliment de la Moció 11/XI, sobre l'ocupació

390-00011/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 33762 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 11/XI, sobre l'ocupació (tram. 390-00011/11), us trameto annex a aquest escrit el resum de les accions que s'han impulsat per a fer efectiva la Moció així com la previsió de desenvolupament –o el termini previst per a realitzar-les– de diverses altres actuacions que ajuden a donar compliment els objectius que s'especifiquen a la moció.

Barcelona, 21 de juliol de 2016

Dolors Bassa i Coll, Consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Informe de compliment de la Moció 11/XI, sobre l'ocupació

Us fem saber que tota la informació relacionada amb la transparència en l'àmbit salarial a la Generalitat es pot consultar en el Banc de dades d'ocupació pública del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, que conté una classificació d'òrgans superiors i alts càrrecs, i una altra de directius. L'abast del recompte inclou els departaments de l'Administració de la Generalitat, les entitats autònomes, altres ens públics, l'Institut Català de la Salut (ICS), les societats mercantils, les entitats de dret públic, els consorcis, les fundacions i altres ens del sector públic.

En aquest banc de dades, es poden consultar les xifres d'empleats per variables com vinculació, nivell i sexe, essent possible veure el nombre total d'homes i dones que ocupen càrrec de direcció en els organismes de la Generalitat. Aquestes dades també es poden consultar, per exemple, en l'informe anual general Personal de les administracions públiques catalanes (periodicitat anual).

Es pot accedir al Banc de dades de l'ocupació pública a través del vincle <http://anali-siocupaciopublica.gencat.cat> des de la secció de «Sector Públic» del Portal de Transparència de la Generalitat: <http://transparencia.gencat.cat/ca/sector-public/serveis-publics/>

En un altre ordre de funcions, us fem saber que, des de la constitució del Consell de Relacions Laborals, l'any 2007, es treballa en la construcció del marc català de relacions laborals on el diàleg i la concertació social han de ser-ne els eixos principals.

Tenint en compte aquests compromisos, i com a informació complementària a la que es va facilitar a l'Informe de posicionament del 7 de març de 2016, la Mesa de Coordinació del Consell de Relacions Laborals, reunida el passat 25 de maig de 2016, va acordar l'elaboració d'un llistat de temes per tal d'impulsar el procés de concertació en l'àmbit laboral i s'ha sol·licitat la col·laboració de les organitza-

cions sindicals i empresarials que facin aportacions per a la confecció de l'esmentat llistat. Els temes a tractar podrien ser, entre d'altres, els recollits a la Moció 10/XI, sobre el dret al treball digne i la generació d'ocupació, i la Moció 11/XI, sobre l'ocupació.

El passat 17 de juny vam informar que el SOC destinarà 363 milions d'euros a implementar les polítiques actives d'ocupació i de lluita provenen de la Conferència Sectorial; Fons Propis, Fons Social Europeu i Programa Garantia Juvenil, programa europeu adreçat als joves menors de 30 anys que aquest any es consolida a Catalunya.

Els ingressos provinents de la Conferència Sectorial estatal han experimentat un augment, en part degut als bons resultats de l'avaluació de l'exercici 2015 dins del Pla anual de polítiques d'ocupació –PAPE– dels programes desenvolupats pel SOC.

També, formen part de les actuacions previstes del SOC, l'orientació i la informació per a persones en situació d'atur de llarga durada, així com el desenvolupament de programes de formació i treball adreçats a persones perceptores de la RMI.

A més, també s'estan programant convocatòries de Treball i Formació per a persones beneficiàries de la RMI (programa MARMÍ –Mesures actives d'Inserció per a les persones destinatàries de la renda mínima d'inserció–) i altres mesures d'orientació i inclusió social. Així mateix, cal afegir els recursos que també es destinaran a polítiques d'ocupació per a persones amb discapacitat.

Cal fer notar, també, que a hores d'ara el SOC està treballant en l'elaboració d'un informe sobre l'estat actual del Servei d'Ocupació de Catalunya, ràtios de personal d'atenció al públic i administratiu a cada oficina, percentatge d'inserció, relació dels llocs de treball... i podrà facilitar-lo al Parlament quan hagi finalitzat la implementació de la seva reestructuració. Alhora, us fem saber, també, que el SOC està treballant en el desplegament del model territorial en el marc del comitè de seguiment del seu consell de direcció.

Paral·lelament, i pel que fa a fomentar la col·laboració amb els ajuntaments en l'àmbit de l'ocupació, es treballa perquè, abans de l'agost de 2016, es publiquin al DOGC les convocatòries d'un conjunt de programes adreçats específicament a les administracions locals, per tal d'anar avançant en la identificació, formulació i execució dels projectes de desenvolupament local i ocupació de manera que es pugui anar configurant un marc adequat per a les estratègies territorials.

Concretament, es tracta dels programes següents:

Programa de suport i acompanyament a la Planificació estratègica.

Programa de projectes innovadors i experimentals.

Programa de suport als territoris amb més necessitats de reequilibri social i econòmic: projecte «Treball als barris».

Programa de suport als territoris amb més necessitats de reequilibri territorial i econòmic: Projecte «Treball a les 7 comarques».

Programa d'Agents d'Ocupació i Desenvolupament Local.

Contractes en pràctiques dins la Garantia Juvenil

Impulsors de la Xarxa de Garantia Juvenil.

Sobre el tema del punt 3 d) de la Moció que ens afecta, vull deixar ben clar que sense disposar de llei de pressupostos per aquest any sembla improbable arribar a la xifra de 150.000 persones acreditades l'any i, a més, es tenen seriosos dubtes sobre si és necessària l'acreditació de totes aquestes persones.

El següent punt a considerar és el que fa referència a les normes sobre les convocatòries de promocions internes i les possibles reubicacions de personal interí són dictades per la DG de Funció Pública i afecten a tots els departaments i entitats de l'Administració. En aquest sentit, el SOC haurà de adaptar-se al que dicti aquest òrgan. No obstant això, en aquesta darrera promoció del cos administratiu al cos de tècnics de gestió, del total de 30 places ofertades, s'han pogut reubicar a la meitat de persones afectades.

Tanmateix, el SOC es proveeix de personal contractat específicament per a l'execució de determinats programes i d'entitats col·laboradores que formen part del sistema d'ocupació de Catalunya.

S'ha de tenir en compte, també, que el SOC està implementant les mesures derivades del Decret 71/2015, de 12 de maig, de reestructuració del Servei d'Ocupació de Catalunya i, en aquest sentit, s'està treballant en l'organització i distribució de recursos humans necessaris per fer front a les accions que corresponen al SOC amb l'objectiu de poder oferir uns serveis més acurats en el seu àmbit d'actuació.

La programació del SOC per al 2016, que es sotmetrà a l'aprovació del Consell de direcció, té previst un pressupost de més de 90 milions d'euros per al desenvolupament de polítiques de foment de l'ocupació que abasta diferents programes de polítiques actives que van des de programes de formació i treball fins a programes que incentiven la contractació de persones per part de les empreses a Catalunya.

Alhora, el passat 28 d'abril es va celebrar el Ple del Consell presidit per la consellera Bassa i integrat pel Govern i les principals organitzacions sindicals i empresarials de Catalunya. Durant la sessió es va aprovar el pla de treball per a l'any 2016, i el primer dels objectius estratègics era l'Impuls del procés de concertació en l'àmbit laboral com a marc regulador propi, en el qual s'ha inclòs el debat sobre el salari mínim de referència català.

Per altra banda, fem saber que el Departament d'Empresa i Coneixement executa, mitjançant la Direcció General d'Indústria, el Programa de reactivació industrial, que mitjançant mesures de detecció, anticipació i gestió de les problemàtiques de les empreses industrials i de captació de projectes d'inversió, té com a objectiu el manteniment de l'activitat productiva i del major nombre de llocs de treball, ja sigui a través de l'empresa afectada o bé mitjançant la recerca d'una alternativa industrial.

S'hi adjunta un informe que explica i analitza les actuacions del Govern per evitar el tancament o trasllat d'empreses industrials. Aquest informe conté una taula amb les principals empreses de les quals s'ha fet o s'està fent el seguiment per raó d'una amenaça de tancament o deslocalització, en el marc de la legislatura actual.

Us trameto annex a aquest escrit alguns documents elaborats pel nostre Departament o altres organismes de la Generalitat referents al compliment de la Moció 11/XI, sobre l'ocupació

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Control del compliment de la Moció 12/XI, sobre la resolució del conflicte laboral a Transports Metropolitans de Barcelona i sobre el bon govern i la transparència en aquesta empresa i en el conjunt d'empreses públiques

390-00012/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 33763 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 12/XI, sobre la resolució del conflicte laboral a Transports Metropolitans de Barcelona i sobre el bon govern i la transparència en aquesta empresa i en el conjunt d'empreses públiques (tram. 390-00012/11), us trameto annex a aquest escrit el resum de les accions que s'han

impulsat per a fer efectiva la Moció així com la previsió de desenvolupament –o el termini previst per a realitzar-les– de diverses altres actuacions que ajuden a donar compliment als objectius que s'especifiquen a la moció.

Barcelona, 21 de juliol de 2016

Dolors Bassa i Coll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Informe de compliment de la Moció 12/XI, sobre la resolució del conflicte laboral a Transports Metropolitans de Barcelona i sobre el bon govern i la transparència en aquesta empresa i en el conjunt d'empreses públiques

En compliment de la moció 12/XI us faig avinent que, en aplicació del principi de transparència, l'article 11.1.a) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAI), obliga a publicar el pressupost, amb la descripció de les partides pressupostàries anuals i les dades de llur execució i llur liquidació; i l'art 11.1.b) obliga a publicar les retribucions, indemnitzacions i dietes del personal directiu dels ens públics i les societats.

Pel que fa al món local, la responsabilitat de garantir la publicitat activa correspon a cada ens local, d'acord amb el principi d'autonomia local i les disposicions de la LTAI. El Govern du a terme una política de suport als ens locals perquè puguin complir les seves obligacions amb eines com ara els portals de la transparència de l'AOC o les guies sobre transparència.

En el cas específic de TMB, el secretari per a la Transparència i Govern Obert va enviar una carta a la Directora de l'Agència de Transparència de l'AMB, amb data 20 d'abril, recordant les obligacions de l'empresa, en els termes que obliga la Llei 9/2014. En l'actualitat, aquesta empresa ofereix informació pressupostària i sobre les retribucions, indemnitzacions i dietes del seu personal directiu en el seu portal de la transparència (<http://www.tmb.cat/ca/informacio-economica>).

Pel que fa al sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, es poden consultar les retribucions dels alts càrrecs, del personal eventual de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels directius de les entitats del sector públic, a través del Portal de Transparència, en la secció «Administració i Funció Pública / Empleats Públics/ Retribucions» http://governacio.gencat.cat/ca/pgov_ambits_d_actuacio/pgov_funcio_publica/pgov_empleats_publics/pgov_retribucions

Per altra banda, en tot allò que fa referència al punt 1, apartats a), b), c) d'aquesta moció de la qual estic informant us fem saber que s'ha comunicat a la Regidora de Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona i Presidenta de TMB, així com a la Vicepresidència de Mobilitat i Transport de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en relació amb el punt 2.

Amb tot, cal recordar que pel que fa a la negociació del conveni col·lectiu de Transports de Barcelona, SA (bus), i com a conseqüència de la convocatòria de vaga plantejada pel comitè d'empresa, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) va convocar a mediació a la direcció de l'empresa i al comitè de vaga per mirar de resoldre el conflicte. Els passats 3 i 6 de juny es varen mantenir reunions que varen acabar la matinada del dia 7 amb un acord per a la signatura del conveni per part de tots els sindicats convocants, que representaven la majoria del comitè d'empresa, i per a la desconvocatòria de la vaga.

En últim terme, en referència al Ferrocarril Metropolità de Barcelona (Metro), tal com s'ha fet amb Transports de Barcelona, el DTASF va citar a les parts el passat dia 15 de juny per tal d'apropar postures. La reunió va començar a les 11:00 hores i va finalitzar a les 2:00 hores del dia següent, sense acord, en part per la postura de l'empresa. Cal destacar que des del Departament es van explorar totes les opcions i es van fer propostes que, en qualsevol cas, han suposat un avenç en el procés de negociació i d'acostament de posicions, el qual finalment ha d'acabar necessàriament en un acord.

En compliment d'allò establert en la disposició addicional 21^a de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, modificada per l'article 63 de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, les retribucions íntegres anuals globals del personal directiu, inclosos tots els conceptes, llevat, si s'escau, de les retribucions variables, no poden ésser en cap cas superiors a les fixades per al càrrec de conseller del Govern de la Generalitat o les que es determinin anualment en les lleis de pressupostos, i s'han d'assimilar, amb caràcter general, a les retribucions fixades per als alts càrrecs o càrrecs de comandament al servei de la Generalitat. Aquests preceptes són d'aplicació a totes les contractacions de personal subscrietes des de l'entrada en vigor de la Llei 2/2014 esmentada.

En aquest moment, les retribucions fixes establertes en tots els contractes de personal, subscriets amb posterioritat a l'entrada en vigor de la llei 2/2014, no superen en cap cas el topall màxim establert, és a dir, les fixades per al càrrec de conseller.

No obstant això, els contractes subscriets amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 2/2014 es regeixen a més per les disposicions de l'Acord del Govern de 6 de setembre de 2011, pel qual es fixen criteris i procediments de control en relació amb el nomenament i contractació de determinats càrrecs i personal laboral amb funcions directives del sector públic de la Generalitat de Catalunya. Aquest Acord preveu que el Govern, a proposta motivada del departament d'adscripció, i amb informe previ del departament competent en matèria de funció pública i del departament competent en matèria d'economia i finances, podrà autoritzar la fixació d'altres assimilacions i/o la superació de les limitacions retributives fixades en el mateix Acord.

Els departaments competents de l'Administració estan ultimant la redacció del Decret sobre el règim retributiu del personal directiu públic, on s'estableixen els criteris per a la determinació de les estructures retributives d'aquest personal, i així donar compliment a les previsions de la Llei 2/2014.

En el moment en que s'aprovi el Decret, d'acord amb la disposició addicional 21^a de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, es preveu un termini de tres mesos per a l'adaptació dels contractes al nou règim retributiu.

Us trameto annex a aquest escrit alguns documents elaborats pel nostre Departament o altres organismes de la Generalitat referents al compliment de la Moció 12/XI, sobre la resolució del conflicte laboral a Transports Metropolitans de Barcelona i sobre el bon govern i la transparència en aquesta empresa i en el conjunt d'empreses públiques.

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.53. Sessions informatives i compareixences

4.53.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la iniciativa «Fronteres i drets, col·lectius de juristes des de Barcelona pels drets de les persones migrants», davant la Comissió de Justícia perquè exposi el contingut i les propostes d'aquesta iniciativa

356-00280/11

ACORD SOBRE LA SOL·LICITUD

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Justícia, en la sessió 9, tinguda el 25.07.2016, DSPC-C 193.

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb el conseller de Justícia sobre la convocatòria d'oposicions a l'Administració de justícia de Catalunya el 2016

355-00027/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió informativa feta en la sessió 9 de la Comissió de Justícia, tinguda el 25.07.2016, DSPC-C 193.

4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura davant la Comissió de Justícia per a presentar les conclusions de l'informe «L'aïllament penitenciari a Catalunya des d'una mirada de defensa dels drets humans»

357-00114/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 9 de la Comissió de Justícia, tinguda el 25.07.2016, DSPC-C 193.

Compareixença d'una representació de les entitats impulsores de la iniciativa «Fronteres i drets» davant la Comissió de Justícia per a exposar el contingut i les propostes d'aquesta iniciativa

357-00197/11

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ DE COMPAREIXENÇA

Adoptat per la Comissió de Justícia en la sessió 9, tinguda el 25.07.2016, DSPC-C 193.

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Pla de salut de Catalunya 2016-2020

334-00035/11

PRESENTACIÓ: GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 33691 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Salut: Mesa del Parlament,
26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Em plau de trametre-us el certificat de l'acord adoptat en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 19 de juliol de 2016, pel qual s'aprova el Pla de salut de Catalunya 2016-2020, així com el text de referència.

Barcelona, 21 de juliol de 2016

El secretari del Govern, Joan Vidal de Ciurana

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.70.10. Altres comunicacions

Informe del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya sobre la necessitat de la línia aèria de 400 Kv entre Vic i Bescanó, la viabilitat de substituir-la pel pas de la línia actual de 132 Kv a 220 Kv i l'estudi de la viabilitat tècnica de soterrar-la

335-00008/11

PRESENTACIÓ: CONSELLER, DEL DEPARTAMENT D'EMPRESA I CONEIXEMENT
Reg. 33724 / Coneixement: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la Mesa del Parlament

Benvolguts i benvolgudes,

En la moció 91/X, sobre la política energètica, aprovada pel Ple del Parlament de Catalunya en data 14 de març de 2014, i en la resolució 663/X, sobre la línia de molt alta tensió entre Santa Coloma de Farners i Riudarenes, aprovada per la Comissió d'Empresa i Ocupació en data 4 de juny de 2014, s'instava el Govern de la Generalitat a:

«... tornar a estudiar, amb relació al ramal de la línia de molt alta tensió de Santa Coloma de Farners a Riudarenes, els aspectes següents:

a) Que s'estudiï si, en les circumstàncies socioeconòmiques actuals i, a mitjà termini, és imprescindible la línia de 400 kV o si és suficient la línia actual.

b) Que, en cas que es consideri imprescindible el reforçament de la línia per a atendre les necessitats de subministrament actuals, s'estudiï la possibilitat de convertir l'actual línia de 132 kV en una línia de 220 kV.

c) Que si, malgrat els estudis i replantejaments anteriors, es considera imprescindible la instal·lació de la línia de 400 kV, aquesta instal·lació s'executi de manera soterrada, ja que és una solució de viabilitat tècnica demostrada.»

En els informes de compliment de la moció i de la resolució registrats respectivament al Parlament de Catalunya en data 25 de juliol de 2014 i 19 de novembre de 2014, el Govern va fer avinent que s'havia contractat el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya per a la redacció de l'estudi «Necessitat actual de la línia aèria a

400 kV, doble circuit, amb entrada i sortida a la subestació de Riudarenes, de la línia Vic - Bescanó, de la viabilitat de substituir-la pel pas de la línia actual de 132 kV a 220 kV i estudi de la viabilitat tècnica de soterrar l'esmentada línia» a on s'analitzarien específicament els tres aspectes assenyalats en la moció i la resolució aprovades.

Atès que ja s'ha emès aquest informe, us el fem arribar per al vostre coneixement i dels Grups Parlamentaris.

Atentament,

Barcelona, 21 de juliol de 2016

Jordi Baiget i Cantons, conseller d'Empresa i Coneixement

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Informe específic del pluralisme en la televisió i la ràdio durant la campanya de les eleccions generals del 2016

337-00015/11

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA
Reg. 33474 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la presidenta del Parlament

Molt Honorable Presidenta,

Em plau de fer-vos a mans l'*Informe específic de pluralisme a la televisió i a la ràdio durant la campanya de les eleccions generals 2016 del 10 al 24 de juny*, per al seu coneixement i als efectes oportuns.

Cordialment,

Barcelona, 15 de juliol de 2016

Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Informe i valoració del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el compliment de les missions específiques del servei públic de competència de la Generalitat

337-00016/11

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA
Reg. 33784 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals: Mesa del Parlament, 26.07.2016

A la presidenta del Parlament

Molt Honorable Presidenta,

Em plau de fer-vos a mans l'*Informe en relació amb el compliment de les missions específiques del servei públic de competència de la Generalitat de Catalunya, any 2015, així com la Valoració del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (aprovada en sessió de 20 de juliol de 2016)* perquè en tingueu coneixement i als efectes oportuns.

Cordialment,

Barcelona, 22 de juliol de 2016

Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.
